

நோன்சுட்டர்

சந்தியான் ஆச்சிரம்

கார்த்திகை

2019

263ஆவது மலர்

ஸ்ரீ
முருகா

வெளியீடு:

சந்தியான் ஆச்சிரம சௌல கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

தின்வட்டி

பொருளி :

அநுங்கருதி அன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப் பொச்சாய்பும் பாற்ப்பார்க் ஞில்.

உயிர்களிடத்து அன்பாயிருத்தலின் அருளினது உயர்ச்சியை அறிந்து அன்புடையராய் நடக்கும் இயல்பு, பிறர் பொருளைக் கவர நினைத்துத் தருணம் பார்த்திருப்பவரிடத்தில் இல்லை ஆகும். (285)

பொருளி :

ஒளவின்கண் நின்றொழுக லாற்றார் களவின்கண் கன்றிய காத வைர்.

களவில் அதிக ஆஸையுடையவர் தாம் ஒழுகுதற்குரிய நல்ல வரம்புக்குள் நின்று அதற்கேற்க நடக்கமாட்டார். (286)

285

286

நஞ்சிங்குணை

மறப்பேனோ குருநாதன் தன்னை
நூத்தி மல்குமே

இலங்கையானே

கவிவிருத்தம்

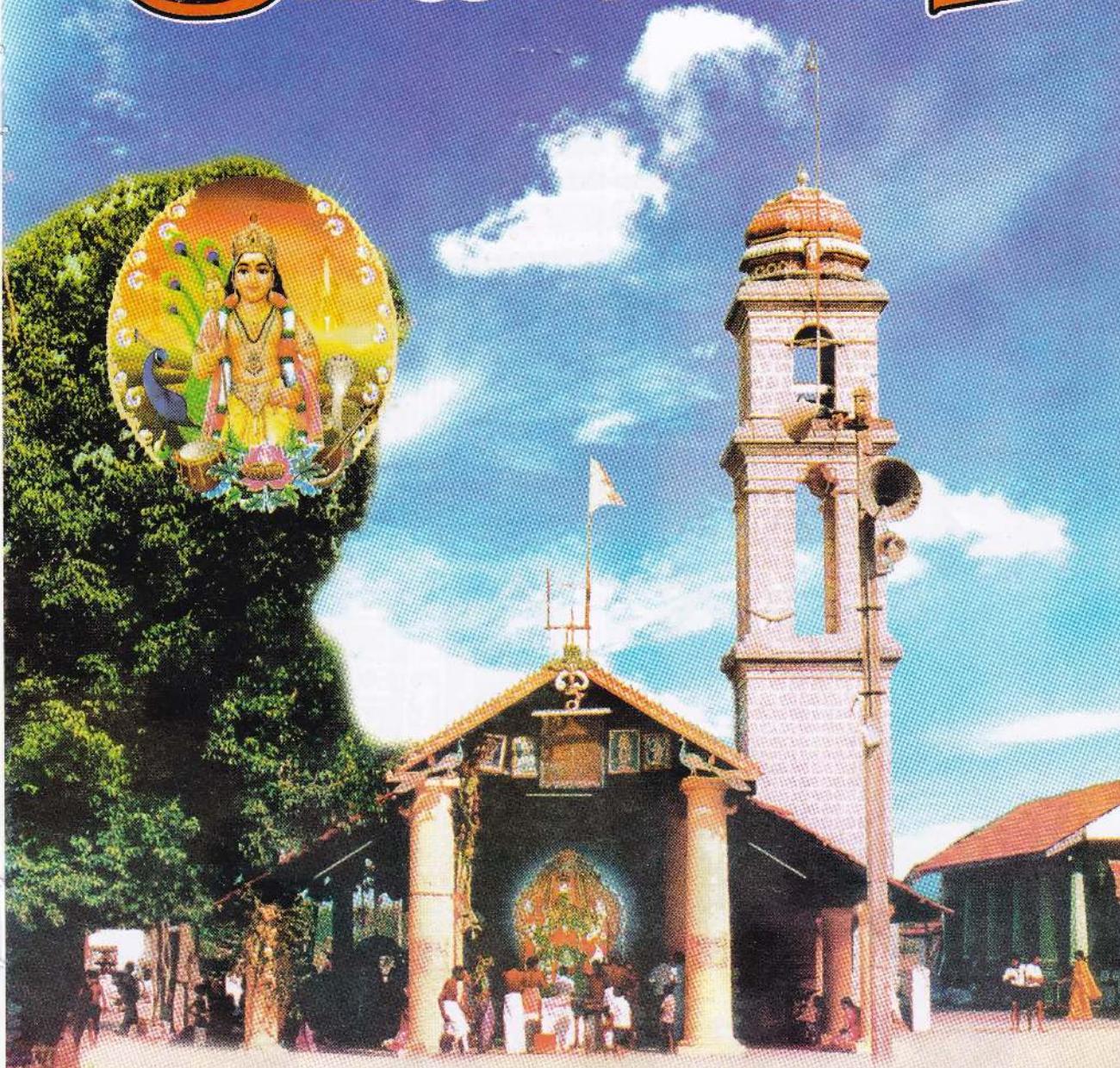
காண்பான் காட்சி காட்சிப் பொருளிலை மாண்பாய் விட்டு மலரடி சிந்திந்தால் வீண்பா வங்கள் வெருண்டோடு மிளங்கையான் மாண்பாச் சொன்னது மனத்திடை வைம்மினே. 07

இருப்பி னும்நடந் தெத்திசை செல்லினும்
பொருப்பில் வாழ்ந்திடு புங்கவன் பொற்பதும்
விருப்ப மாவிளம் பீரிவ் விலங்கையான்
விருப்ப மானசொல் வீட்டை யளிக்குமே.

08

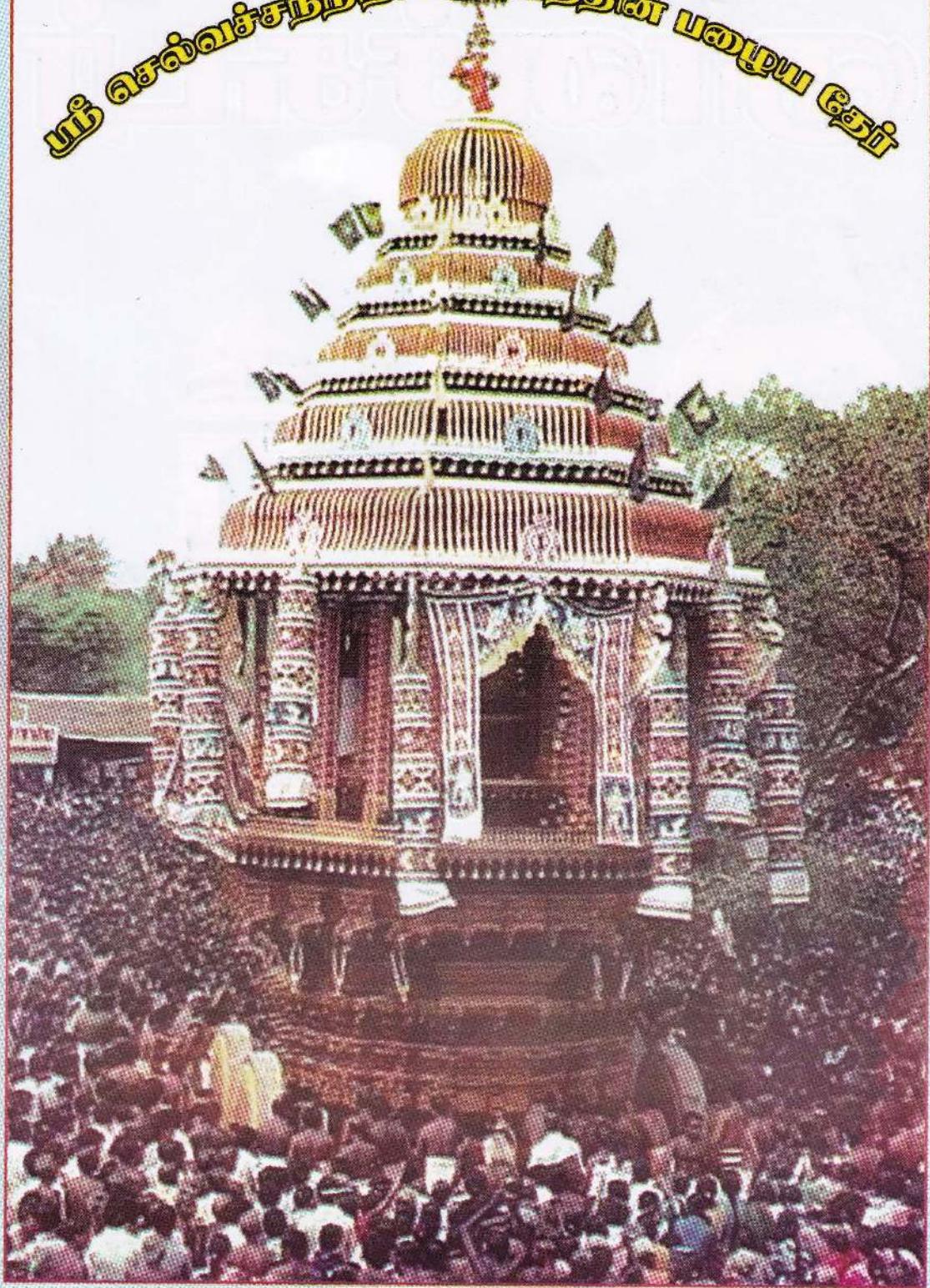
நோன்சுடர்

வெளியீடு

சுந்திரானி ஸ்ரீமதை கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

பாந் செல்வக்கந்தி ஒவைத்தின் பழைய ஞா

நோன்சிசுடர்

வெளியீடு - 3

சுடர் - 263

2019

பொருளாடக்கம்

கார்த்திகை

மனத்துக்கிளியாள்	திருமதி P. செல்வக்காந்திமதி	01 - 02
வாழ்வு நலம்பெறச் சில...	கு. சோமசுந்தரம்	03 - 08
திருச்சதகம்	சு. அருளம்பலவனார்	09 - 14
போகர் பெருமானும்...	வி.எஸ். ஞீந்தசாமி	15 - 19
ஆனந்தக் கிருஷ்ணனின்...	திருமதி பா. சிவணேஸ்வரி	20 - 22
கயிலாயத்தில் லிலங்கை...	வி. செல்வரத்தினம்	23 - 24
திருவிளையாடற் புராண வசனம்	ஐஞ்சூல் ஆறுமுகநாவலர்	25 - 27
மனநிலை பாதிப்புப் போக்கும்...	அ. சுப்பிரமணியம்	28 - 31
வழித்துறை	ஆக்கவி செ. சிவசுப்பிரமணியம்	32 - 33
ஆதியும் அந்தமுமில்லா...	பு. கதிரித்தம்பி	34 - 35
நித்திய அன்னப்பணி...	சந்தியான் ஆச்சிரமம்	36 - 37
தீட்சை	திருமதி சி. சுரோஜினிதேவி	38 - 39
இறை அன்பு	திருமதி ஜி. இராஜேஸ்வரி	40 - 41
வாசகர் போட்டி	சந்தியான் ஆச்சிரமம்	42 - 43
சமய வாழ்வு	இரா. செல்வவுடவேல்	44 - 48
மனிதனுள் மறைந்திருக்கும்...	பு.க. இராசரத்தினம்	49 - 50
கதிர்காம யாத்திரை	சௌலி சி. நிலா	51 - 53
உணவே மருந்து! மருந்தே...	அ.ச. புவேந்திரன்	54 - 58
மதுரை மீனாட்சி அம்மன்...	வல்வையூர் அப்பாண்ணா	59 - 60

வருட சுந்தர: 500/- (தொழ் செலவடன்)

உமீவிதியான் உடுக்கியா

கவு கவு பக்கியாடும் யோகுவு

நிலையத்தில் தேவை 021 221 9599, 021 226 3406

உச்சகம்: சுந்தியான் உடுக்கியாம்

நோன்சுப்பி

ஐப்பசிமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:-

நோன்சுப்பி 262-ஆவது மலருக்குரிய வெளியீட்டுரையினை சொய்யலவரும், ஆசிரியரும், சந்தியான் ஆசிரியத்தினால் யேற்கொண்டுவரும் கலை பணிகளுக்கும் தன்னாலன் ஆதாரதை அளித்து வருபவருமான திரு. க. கைலைநாதன் அவர்கள் யேற்கொண்டிருந்தார்.

அவர் தனது உரையின்மூலம் சந்தியான் ஆசிரியம் ஆற்றும் கலை பணிகளையும் கலையில் உள்ள அடியவர்களுக்கு கூறியதுடன், கலை பணிகளிலும் சிறந்து விளங்குவது இம்மலர் வெளியீடு என்றே கூறலாம். ஏனெனில் பட்டாகாணத்தில் ஒரு ஆஸ்யம் சார்ந்த மலர் அதுவும் எவ்வித விளம்பரம் அந்த நிலையில் தொடராக மாதம் தவறாது வெளிவருவதேப்பது ஒரு சாதாரண விடயம் அல்ல. இம்மலர் வெளியீடு தொடராக இடம்பெறுவதால் பல இளம் எழுத்தாளர்களின் ஆஸ்யத்துக் தேடல்களையும் அவர்களது எழுத்தாற்றல்களையும் இம்மலருடாக காணக்கூடியதாக உள்ளது.

மேலும் வேறு எங்கும் காணாத விடயாக மாதம் தவறாது வெளிவரும் இம்மலருக்கு வெளியீட்டுரை, மதிப்பிட்டுரை என ஒவ்வொரு மலருக்கும் செய்வதன் காரணமாக மலரைப் பற்றியும், மலர்ல் இடம்பெறும் ஆக்கங்களின் தன்மை பற்றியும் பலரது வியர்சனங்களையும் அறிவதற்குரிய ஆவணமாகத் திகழ்கின்றது.

இவற்றின்கீல்லாம் முலகாரணமாக விளங்குவது சந்திதி வேலவன் என்று கூற தனது வெளியீட்டுரையினை நிறைவு செய்தார்.

மதிப்பிட்டுரை:-

ஐப்பசி மாத மலராக வெளிவந்த நோன்சுப்பின் மதிப்பிட்டுரையினை சிறந்த சாயச் சொற்பொழுவாளரும், சைவ ஆசிரிய ஆலோசகராக விளங்குபவரும், சந்தியான் ஆசிரியம் பேரவையின் செயற்பாட்டுக்கு தன்னாலன் யங்கவிப்பை வழங்கி வருபவருமான நிரு செ. கந்த சத்தியதாசன் அவர்கள் யேற்கொண்டிருந்தார்கள்.

வருடா வருடம் தொடராக வெளிவரும் ஐப்பசி மாத மலருக்காகிய மதிப்பிட்டுரையினை பல வருடங்களுமாக ஆற்றிக்கொண்டிருப்பதையிட்டு முதலில் சந்திதி வேலவனுக்கும் பேரவையினருக்கும் குறிப்பாக ஆசிரிய கலாமி அவர்களுக்கும் நன்றியைக் கூறித் தனது மதிப்பிட்டுரையினை ஆற்றினார்.

அவர் தனது உரையின் ஆராய்த்தில் நோன்சுப்பி ஆரம்ப காலம் தொட்டு இன்றுவரை அதன் வளர்ச்சி மெருகேற்கிகொண்டு இருக்கின்றது. அதற்குமொத்தம் இம் மலருக்கு ஆக்கங்களை வழங்கும் ஆஸ்யம் எழுத்தாளர்களின் வளர்ச்சியும் வளர்ந்துகொண்டு போவதை அவர்களின் எழுத்தாற்றல்மூலம் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இம் மலருடாக தமிழை வளர்த்துக்கொள்ளும் கட்டுரையாளர்களின் தூதுத்தைக் கருத்தில் கொள்ளாது எல்லோரையும் அருவனைத்துக் கொள்வதன் காரணமாக இம்மலரின் வளர்ச்சி அபரிமிதமாகக் காணப்படுகின்றது.

இறுதியாக மலரில் இடம்பெற்ற ஆக்கங்களின் தன்மையற்றி கலையில் உள்ளோருக்கு விளக்கிக் கூறித் தனது மதிப்பிட்டுரையினை நிறைவு செய்தார்.

சுட்டுப்பு துறை தகவல்

“நல்லை நகர் ஆறுமுகநாவலர் பிறந்தில்லே சொல்லு தமிழுக்கே... சுருதியங்கே... எல்லோரும் ஏத்தும் புராண ஆகமங்கள் என்கே?... பிரசங்கம் என்கே... என சிவை. தாமோதரும் பிஸ்தை அவர்களில் கூற்றுக்கு ஏற்றவாறு இன்றுவரையும் - இலிமேலும் யாழ்ப்பாணத்தின் கந்தபுராண கலாசாரம் சிறப்புறோங்க வழி அமைத்துக் கொடுத்த பெருமை ஆறுமுகநாவலர் அவர்களையே சாரும்.

1947இல் வள்ளார்பண்ணைச் சிவன் கோவிலில் தமது முதற் பிரசங்கத்தை ஆற்றிய காலம் முதலே, பிற மத போதனைகளால் சிக்கிச் சீறிந்து கொண்டிருந்த யாழ்ப்பாண மக்களின் வாழ்வினை தமது சொல்லடைவும் - சொற்பொழிவுகள்னாலும் மதம் மாறும் கலாசாரத்தைச் சீர்ப்புத்தி நேரிய வழியில் வழிநடத்தியவர் நாவலர் பெருமான். அதனால் அன்றோ திருவாவடுதூரை ஆத்தினம் “நாவலர்” எனும் சிறப்புப் பட்டத்தை வழங்கி பெருமை சேர்த்து.

பாலர் பாடங்களையும் - பாலர் போதனைகளையும் - சைவ விளாவிடகளையும் ஆக்கி இனிக்கவும் சுவை தொனிக்கவும் நாலாக்கி மாணவர்களுக்கு வழங்கியும், சைவப் பிரகாச வித்தியாசலை போன்ற பல சைவ கல்விக் கூடங்களைத் தோற்றுவித்ததுடன், உரைநடை நூல்கள் - பதியுசு செய்த நூல்கள் - மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் எனப் பெரியவர்களுக்கும் வழங்கி சைவத்தையும் தமிழையும் தம் இரு கண்கள்போல வளர்த்துக் காத்து சைவ சமூகத்திற்குக் கையளித்தவர் நல்லை நகர் பிறந்த நாவலரவர்கள் ஆகும்.

இன்று நம் கோவில்களில் நடைபெற்றுவரும் புராணபடன் முறை, முற்றோதல் முறைமை ஆகிய வற்றின் முன்னோடி நாவலர் அவர்களே ஆகும். அவர் ஆக்கிய உரைநடை நூல்களில் திருவிளையாட்புராண வசனம், பெரியபுராண வசனம் ஆகியவை தலை சிறந்தவை.

தமிழ் - சைவம் இரண்டினதும் பெருவளர்ச்சிக் காக அரும்பணி ஆற்றிய உயர் பண்பாளரான நாவலர் பெருமானுக்கு இலங்கை அரசாங்கம் அன்மையில் முத்திரை வெளியிட்டு கொரவித்தமை போற்றுத்துரியிடதே.

“வரள நடை கைவந்த வல்லாளராவ்” நாவலர் பெருமானை என்றும் எம் சிந்ததுவில் இருந்து தமிழையும் சைவத்தையும் போற்றி வருவோமாக.

ஸ்ரீ ஸுநண்டரிநாத சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவகுப்பு

16. சிந்து வகுப்பு

மடல்சி வந்த தாழை யனை சம்பு நீலம்
 வருகு ஞம்பை கோட யுருகு சம்பிராணி
 மரிசி வசவாசி காஷ் யஞ்சன்
 மகிழ விதையேதை மாமேதை குன்றி
 வாரி வாய்துரை சயில சலம்புரி
 பூரி வாதுமை சனவுபை ஞுங்குமிற்
 வடுவில் சீரக பலமயி ரோசனை
 கடுகு ரோகணி சிவதைம ணோசிலை
 வகைவகை கொண்டாரு மண்டல மோரோடு
 குகையினி லென்பது செம்பினி லூறவை
 வாதநல் வாழிக எநேகம் பண்டையில்
 வாகட மலகுரு நாதன் ரந்து
 வழிபடு மரியர் பிரம ஞுப்பட
 மொழிகிற வகையிது சிற்று பெற்றிலர்
 மற்று மிந்தர் சால முச்சாடன
 முற்று மிங்க ணேத ரத்தாற்விலை
 மதலை யர்க்கூடு மொழிவது பண்பல
 கதலி விற்றாழை யிடுபை மொள்றிலை
 வாலுயுவை யோரி காராம்பக
 வாலின்மயிர் கீரி தேவாங்கழை
 மரித்தவர் சனித்தகுழி யுப்புறு சலத்தினை
 வடத்தினி தெடுத்தோரு குடத்தினி விறைத்துவை
 மாறில் தோத்திரி வித்தை பலித்திடின்
 மாடை சேர்க்க வருத்த முளைக்கிலை.

கார்த்திகைமாத சிறப்புப்பிரதி பெறுவோர் விபரம்

S. சதாசிவமுர்த்தி

(கன்டா)

K. கணகசபேசன்

(கன்டா)

உரிமையாளர்

(E.S.P. நாகரெட்னம் அன்கோ, யாழ்ப்பாணம்)

ச. ஜெயதாசன்

(கருகம்பனை, காங்கேசந்துறை)

திருமதி தங்கராசா சரஸ்வதி

(புலோலி மேற்கு)

ச. வைத்தியநாதக்குருக்கள்

(கந்தவனக்கடவை, பொலிகண்டி)

உரிமையாளர்

(சிவா பிரதேரஸ், யாழ்ப்பாணம்)

மா. ஞானலிங்கம்

(ஆசிரியர், அபிராமி மகால், அச்சுவேலி)

க. தங்கராசா

(ஜெயகணேசா ஸ்ரோரஸ், பருத்தித்துறை)

சி.வ. முருகையா

(ஆசிரியர், பரராஜ்சேகரப்பிள்ளையார் கோயிலடி, இனுவில்)

து. நாகேந்திரம்

(நல்லூர்)

S. மங்களருபன்

(கல்வனை வீதி, சண்டிலிப்பாய்)

சின்னையா ரஞ்சிதமலர்

(மல்லாகம்)

த. கணபதிப்பிள்ளை

(உடுப்பிட்டி)

கி. பகவத்சிங்கம்

(இளை. அதிபர், நீர்வேலி)

ம.க. ஸ்ரீதரன்
(கரவெட்டி)

இ. தம்பிரத்தினம்
(முருகேச பண்டிதனார் வீதி, சண்ணாகம்)

திருமதி P. குகதாசன
(K.K.S. வீதி, இனுவில்)

P. நமசிவாய
(அல்வாய் மத்தி)

வ. செல்லத்துரை
(சங்கீத கலாபூஷணம், அசகவேலி)

இ. சிவராசா

(கரவெட்டி கிழக்கு)

சி. விஜயகுமாரன்
(உரும்பராய்)

தி. ஸ்ரீராகவன்

(வியாபாரிமுலை, பருத்தித்துறை)

செல்வநேசன் கஜன்

(கல்வனை வீதி, சண்டிலிப்பாய்)

க. பரராஜவிருந்தம்

(காவில், கரணவாய்)

கு. தில்லையம்பலவனார்

(இளை விவாகப் பதிவாளர், புத்தார்)

கந்தசாமி கதிர்காமத்தம்பி

(மல்லியோடை, வல்வெட்டி)

K. மகேந்திரன் J.P.

(நவந்தபதி, இமையாண)

திரு செந்தில்நாதன்

(கொக்குவில் கிழக்கு)

R. பத்மா

(சண்டுக்குளி)

கே.எஸ். ஆனந்தன்

(இனுவில்)

வைத்திலிங்கம் உதயமலர்

(கரணவாய் தெற்கு)

யோகராசா குமார்

(ஆஸ்டிலியன், மட்டுவில் கிழக்கு)

அ. தில்லைநாதன்

(சிவன்வீதி, ஆவரங்கால்)

செ. பாலச்சந்திரன்

(K.K.S. வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

சுபத்திரா விவேகானந்தன்

(அளகொல்லை, அளவெட்டி)

த. சந்திரசேகரம்

(நாகர்கோவில்)

கனகலிங்கம் மயூரன்

(பாரதிவீதி, அச்சவேலி)

ச. வத்னி

(நீர்வேலி மேற்கு)

மு. பாலசிங்கம்

(கண்ணாகம்)

ந. மயில்வாகனம் J.P.

(வருணன், அச்சவேலி)

T.N. இராஜா

(பொன்கிளர், சங்கானை)

சோதிரட்னம் அனுவியா

(அரசடி சந்தி, நவாலி)

செ. உமாபதி

(பிராமண வீதி, தும்பனை)

V. சந்தனத்தேவன்

(தூதாவளை, கரணவாய்)

ஐயாத்துரை நடராசா

(சிவசிதம்பரம் வளவு, கரவெட்டி)

S. செந்தாரன்

(மாருதி இல்லம், மாறாப்புலம், அல்வாய்)

திருமதி தயாநிதி சுசிகலா

(தெல்லிப்பழை)

செ. சுப்பிரமணியம்

(யாழ்ப்பாணம்)

A. பிரதாபன்

(சந்திரபுரம், உடுவில்)

வை. இராசேந்திரம்

(இணுவில்)

C.H. புவனேஸ்வரி

(மானிப்பாய்)

திருமதி ஆறுமுகம் உமாதேவி

(பண்ணாகம், சழிபுரம்)

திருமதி கிருஷ்ணகுமாரி கனகசிங்கம்

(உரும்பராய்)

V.S. மருதலிங்கம்

(அரசடி சந்தி, மானிப்பாய்)

அ. பாலேஸ்வரி

(கதிரிப்பாய், அச்சுவேலி)

சௌவி க. கமலாம்பிகை

(ஆதவன் ஸ்ரூடியோ, மீசாலை)

க. திருச்செந்தூர்

(வீரப்பதிராஜன், கரணவாய்)

K. தங்கவேலாயுதம்

(பருத்தித்துறை)

சிவகுரு குகதாசன்

(சௌவமதி, ஆவரங்கால்)

வ. தம்பையா

(கலட்டி வளவு, புலோலி மத்தி)

மோகன் புவனா

(புத்தூர்)

திருமதி சௌவநாயகி ஞானசுந்தரம்

(செங்குந்தா வீதி, கரவெட்டி கிழக்கு)

வைத்திலிங்கம் பிரபாகரன்

(துரைவீதி, கொக்குவில்)

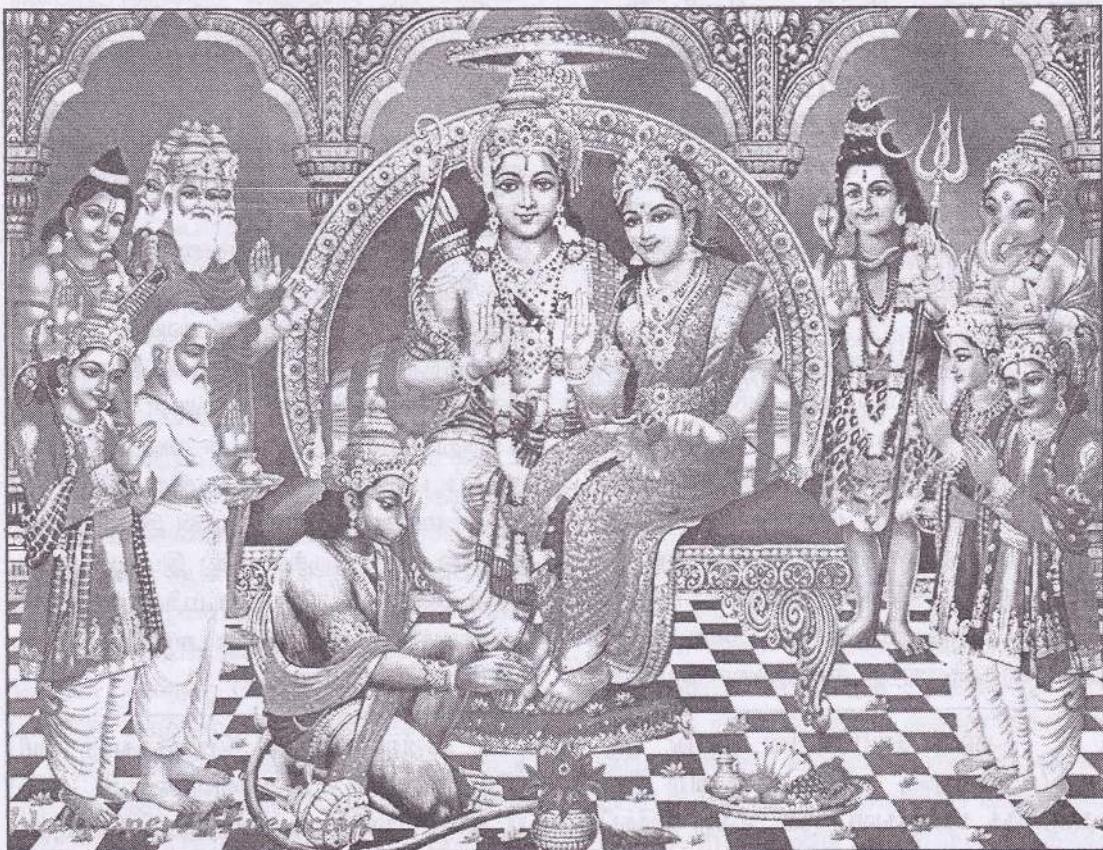
திருமதி பிரதீபன் பிரதீபா

(அச்சுவேலி)

மனத்துக்கிணியாள்

- திருமதி P. செல்வக்காந்திமதி அவர்கள் -

பட்டாபிஷேகத்தின்போது ஸ்ரீராமனின் தலையில் போன் மகுடம் வைக்கப்பட்டபோது மூவுலகங்களிலும் வாழும் ஓவ்வொருவரும் தங்களின் தலையிலேயே அந்த மகுடம் வைக்கப்பட்டதுபோல் என்னி மகிழ்ந்தார்களாம். என்ன காரணம்? ராமன் அனைத்து உயிர்களையும் தம் உயிர்போல் பாவித்திருந்தான் என்பதை உணர்த்தும் குட்சமும். இதனை மாற்றிச் சொன்னால் ராமன் அனைவரின் மனத்திற்கும் இனியவனாய் இருந்தான். எப்படி?

ராமன் என்ற சொல்லுக்கு “ரசிக்கச் செய்யவன்” என்று பொருள். ரமித்தல் என்றால் இன்னும் செய்தல், ஸ்ரீ ராமரின் தோற்றும், பார்வை, பேச்சு, செயல், எண்ணம், நடத்தை, வீரம், ஆழ்றல், ஒழுக்கம் என்று எதைப் பார்த்தாலும் அவை அனைத்தும், மற்றவர்களுக்கு இன்பத்தையே கொடுக்கின்றன. வனவாசத்துக்குப் புறப்பட்ட ராமரிடம் “நானும் உன்னுடன்

வருகிறேன்” என்றாள் அன்னை கோசலை. “அம்மா கணவருக்குத் தொண்டுப்பியும் கடமையிலிருந்து நீங்கள் தவறக்கூடாது” என்று சாஸ்திர நெறியை நினைவுட்டுகின்றான்.

ராமனுக்குப் பட்மில்லை என அறிந்து சீரிய இலக்குமணனிடம், “என் சொல்லைக் கேட்பதால் உனக்குத் துப்பம் வருமென நினைக்கிறாயா?” எனக் கேட்டு சாந்தப்படுத்துகிறான். குழுறிக் கொந்தளித்த பரதனிடம் என்னால் வணங்கப்படத்தக்கவர்கள், உன் னால் வெறுக்கத்தக்கவர்கள் என்று நினைக்கிறாயா? என்று கேட்டு கைகேயி மீதான பரதனின் சினத்தை ஆற்றுவித்தான்.

அருகில் இருப்பவர்கள் உணர்ச்சி வச்ப்பட்டுத் தடுமோற்றனால், அவர்களை அன்பு, பொறுமை, அறிவு, சாஸ்திர நெறி, கனிவு இவற்றைக் கொண்டு நெறிப்படுத்த வேண்டும். கோபித்து வெறுக்கக் கூடாது. அதைத்தான் இராமன் செய்தான். இது மனதுக்கு இனி தல்லவா?

விள்வாமித்திராட்டு ஜனகரின் அரண் மனைக்குச் செல்கையில் எதேச்சையாக அன்னைலும் சீதாபிராட்டியும் பார்த்துக் கொள் கின்றனர். அக்கணமே “இவனே தன் மனா என்” என அவளின் மனத்துள் பதிகிறான். ராமா “சிவதனுசை எடுத்து நாணேற்று” என வார்த்தையாகச் சொல்லாமல், விசவாமித்திர் தம்மை நோக்கிய மறுகணமே, அவர் பார்வையின் பொருளுணர்ந்து சிவதனுசை கரம் பற்றி

முறிக்கிறான். ராமன் சீதையை கரம் பற்றிய உடன் “இந்த இப்பிறவிக்கு இரு மாதரை சிந்தையாலும் தொடேன்” என வரம் தந்து, ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்பதே தர்மம் என உலகிற்கு உணர்த்தி சீதாராமனாகவே வாழ்ந்து காட்டனான்.

தமிழ்யேல் மாறாத அன்புகொண்டு சகோதர இலக்கணத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாய் இருந்து தம் மனத்திலும், உயிரிலும் நிறைகிறான். மிதிலையை நாடிச் செல்லும்போது அவன் பாதம்பட்ட கல் அகலிகையாகி அடி பணிந்தது. மைதிலியை தேடிச் செல்லும்போது அரக்கன் விராதன் பெருமானின் பாதம் பட்டு தேவு உருப்பெற்றான். ராம பாணம் மூவுலகையும் ரட்சித்தது என்றால் ராம பாதம் அண்டினோரை எல்லாம் அது ஆட்கொண்டு அருளியது.

எதிர்த்து நின்ற ராவணன் கூட இறுதி யில் “இவனோதான் அவ்வேத முதற் காரணன்” என உணர்ந்து போற்றும் அளவுக்கு அவனது மனத்திலும் ராமன் நிற்கிறான். இராவணன் மனைவி மண்டோதரி “நீங்கள் எதிர்க்கப் போவது சாமான்ய மானிடன் அன்று சாட்சாத் அந்தப் பரந்தாமன்” எனக் கூறியதிலிருந்து அவள் மனதுக்குள்ளும் ராமன் இறைவனாக, இனியவனாக இருக்கிறான். இப்படி அனைவரின் மனத்திலும் நீங்கா இடம்பிடித்த ராமனை “மனத்துக்கிணியான்” என்றே பாடுகிறாள் ஆண்டாள் நாச்சியார்.

அவன் சௌப்பேரிசின் தளபதி. ஒரு துறவியிடம் சென்று, “பெரியீ! சொர்க்கத்துக்கு வழி ஏது? நுகத்துக்கு வழி ஏது? என்று கேட்டான். “மூட்பாலே! உனக்கு அறிவில்லையா, என் தவத்தைக் கலைத்துவிட்டாயே” என்று கடந்துகொண்டார் துறவி. அவருடைய வார்த்தையில் கோபழற் தளபதி அவரை வொட்டப்போட வாளை ஒங்கினாள். “இதுவே நுகத்துக்கு வழி” என்றார் துறவி. தளபதி நிந்தனையின் வாளை உறைக்குள் போட்டான். அவன் கோயம் தணிந்து. அப்போது துறவி சொன்னார், “இதுநான் சொர்க்கத்துக்கான வழி” என்று. “ஆண்டவரே! எழுது செயல்களிலிருந்தே வாழ்வில் உண்மையை உணர்த்துகின்றே. உயது கருதையை என்னென்பது!”

வாழ்வு நலம்பெறச் சில வழிமுறைகள்

-திரு குமாரசாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள் -

செம்மையான, சீரான மனித வாழ்வு என்பது; அறநெறி ஒழுக்கம், நீதி வழுவா நெறிமுறைகள், மனித விழுமியப் பண்புகள் ஆகியவைற்றை வாழ்வில் ஒம்பி அவற்றைக் கடைப்பிடித்து வாழுதல் என்பதை மனித குலத்தில் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் கருத்தில் கொள்வதோடு; அன்றாடம் வாழ்வில் அவற்றைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்து வருதலும் இன்றியமையாததாகும்.

ஓன்றை அறிதல் என்பது, ஒரு பொதீக்ச் செயற்பாடு. ஆனால் உணர்தல் ஓர் ஆத்மீகச் செயற்பாடு ஆகும். ஓன்றை அறிதல், அறிவோடு சம்பந்தமிட்டது. ஆனால், உணர்தல் ஏற்பட்டுவிட்டால் வாழ்வில் கடைப்பிடிக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகின்றது.

மனிதனின் ஆளுமை வளர்ச்சியானது மனிதனின் ஆன்மீக, சமூக, பண்பாட்டு, ஒழுக்க விழுமியங்கள் சார்ந்த வளர்ச்சி, விருத்தி என்பவற்றைக்கொண்டே மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறது. மனிதர் அவற்றைக் கற்று அறிந்து வாழ்க்கையில் மேற்கொள்வதற்கு உதவுமுகமாகவே பண்டைக்காலந் தொடக்கம்; பல நீதி நால்களும், அறக்கருத்துக்கள் தொகுக்கப்பெற்ற நால்களும் வாழ்வியல் நடைமுறைகள், நடத்தைப் பண்புகள், ஆசாரங்கள் என்பவற்றை எடுத்துரைக்கும் நால் களும் அறிஞர் பெருமக்களால் வெளியிடப் பட்டு வந்தன.

மனித ஆளுமை விருத்தி பெறவும், வாழ்வு சீரும் செம்மையும் பெறவும்; கடைப் பிடிக்க வேண்டியவற்றையும் விலக்கவேண்டிய வற்றையும் இந்நால்கள் தெளிவாக விளக்கிக் கூறுகின்றன. அவற்றைக் கற்பதோடு மட்டும் நில்லாமல்; கடைப்பிடித்து ஒழுகவும் வேண்டும்.

நான்யத்திற்கு இரண்டு பக்கங்கள் இருப்பதுபோன்று; கல்விக்கும் இரண்டு பக்கங்கள் உள்ளன. கற்றல், நிற்றல் என்பனவே கல்வியின் இரு பக்கங்களும் ஆகும். நான்யம் அதன் ஒரு பக்கத்தில் சிதைவு ஏற்பட்டாலும் மதிப்பு இழந்து, செல்லாக் காசு ஆகிவிடும்.

**“கற்க கச்சுக் கற்பவை கற்றில்
நற்க அதற்குத் தக”**

திருக்குறள் 391.

கற்கத் தகுந்த நால்களை ஜயம் திரிபரக் கற்க வேண்டும். அவ்வாறு கற்ற பிறகு, கற்ற கல்விக்குத் தகுந்தவாறு, நன் நெறியில் நிற்க வேண்டும் என்பது இக்குறள் தரும் பொருள். கற்றல், நிற்றல் இவ்விரண்டையும் திருவள்ளுவர் சமமாகப் போற்றுகின்றார். அவற்றில் ஒன்று இல்லாவிடினும், கல்வி அதன் பெறுமதியை இழந்து விடுகிறது. “கற்க மறுப்பவன், வாழ மறுக்கிறான்” என்பது பெரியோர் கூற்று. “கற்க மறுப்பவன்” என்னும் கூற்றில், “கற்றபடி வாழ மறுக்கிறான்”

நற்குணம் உள்ள இடத்தில் வணக்கமும், இன்சொல்லும் இருக்கும்.

என்னும் கூற்றும் தொக்கி நிற்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

பண்டைய தமிழ் நூல்களில் ஆத்தி குடி, கொன்றை வேந்தன், முதுரை, நன்னெறி, நாலடியார், திருக்குறள், ஆசாரக்கோவை ஆகிய நூல்கள் மனித வாழ்க்கை விழுமியங்களையும் ஆசாரங்களையும் வாழும் வழிமுறை களையும் எடுத்துரைக்கின்றன. அவற்றைக் கற்று, கற்றாங்கு ஒழுகினால்; வாழ்வ நலம் பெறும்; வளம்பெறும்; அமைதி நிலைபெறும். மனிதர்கள் மனிதத் தன்மைகளுடைய மனிதர்களாக வாழ்வதற்கு வழி பிறக்கும். தற்கால உலகில் மிகவும் அரிதாக உள்ள பண்டம் எது? என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால் அது அமைதி, சாந்தி, சமாதானம் என்பது ஏகோபித்த முடிவு ஆக இருக்கும். நோயை அறிந்து கொண்டால் மட்டும் போதாது; தீர்க்கும் வழிமுறைகளையும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். நம் முன்னோர் வழிமுறைகளையும் கண்டிற்கிற நூல்களில் பதிவுசெய்துமிருக்கிறார்கள். நாம்தான் அலட்சியம் செய்கிறோம் அதன் விளைவே இன்றைய ஊழித்தாண்டவம் எனலாம்.

முற்காலங்களில் இத்தகைய நீதி நூல்களையும் அறிநெறி நூல்களையும், ஐயந் திரிபங்க கற்றுத் தெளிந்தவர்களையும்; கற்றாங்கு வாழ்வில் கடைப்பிடித்து ஒழுகுபவர்களையுமே; கற்றவர்கள், அறிஞர்கள், சான்றோர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர். இக்கல்வி, உத்தியோக மோகம் நிலைகொள்ளாத காலத்தில் கற்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் தற்காலத்தில் நிலைமை முற்றிலாக மாறி விட்டது. உழைக்கும் ஆற்றல்களைப் பலப் படுத்தும் கல்வி முறைமை; மனிதனை மனிதத் தன்மைகள், பண்புகள் நிறைவாகப் பெற்ற மனிதன் ஆக, உருவாக்கம் செய்யத் தவறிவிட்டது. குடும்பத்திலிலும், சமூகத்திலிலும், நாட்டிலும், உலகிலும் அமைதியின்மைக்குக்

காரணம் பரிகிறதல்லவா! ஓமுக்கம் - அறவியல் கோட்பாட்டு, செயற்பாட்டு வளர்ச்சிகள், பின் அடைவு பெற்ற நிலையில்; அறிவியல் (விஞ்ஞானம்) அதித்தீவிர வளர்ச்சியைப் பெற்றிருப்பினும்; அதனால் மனித சமுதாயத்திற்கு இறுதியில் நட்டமும் நாசமுமே தவிர; ஆக்கமும் அபிவிருத்தியுமல்ல என்பதை நாம் கருத திற்கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு கூறுவதால் விஞ்ஞானம், அறிவியல் கூடாது என்றோ; அவற்றைப் புறந்தள்ள வேண்டுமென்றோ இங்கு கூறப்பட்டதாகக் கருதிவிடல் ஆகாது.

உலகியல் சார்ந்த வளர்ச்சியிடுன்; ஆன்மீக வளர்ச்சியிடும் இணையும்போதுதான் மனித வாழ்க்கை சீரும் சிறப்பும் பெறும்; அமைதியும் ஒழுங்கும் நிலவும். ஆன்மீகம் என்றால் என்ன? என்பதைச் சரியான முறையில் தெரிந்துகொள்ளாமையினாலேயே; ஆன்மீகம் என்றதும், பலர் தமக்கும் ஆன்மீகத் திற்கும் வெகுதூரம்; சரிப்பட்டு வராது என என்னுகின்றனர். அது தவறு. மனிதனோடு இணைந்திருப்பதுதான் ஆன்மீகம். அதைப் பிரித்தால், மனிதன் மிருகமாகி விடுவான். ஆன்மீகம் என்பது இறையுணர்வும் அறநெறியும், மனிதனோடு இணைந்திருக்கின்ற நிலை. மனித வாழ்வு சிறக்க வேண்டுமானால் அறநெறியில் தம் வாழ்க்கையையிட்டு; நல்லொழுக் கப் பண்புகள், விழுமியங்கள் என்பவற்றைக் கடைப்பிடித்து, நல்ல வண்ணம் வாழுதல் ஆகும். அறநெறி வாழ்வு சிந்திப்பதற்கு ஆதாரமாக; இறையுணர்வு, இறைநம்பிக்கை என்பன இருக்கவேண்டியது, இன்றியமையாதது.

இனி, “ஆசாரக்கோவை” எனும் பண்டைத்தமிழ் நீதிநால் விளக்கும் ஆசாரங்கள், விழுமியப் பண்புகள், வாழும் முறைகள் பற்றிய விபரங்கள் அடங்கிய பாடல்கள் சிலவற்றை நோக்குவோம்.

“நன்றியறிதல் பொறையுடைமை இன்சொல்லோடு
இன்னாத தெவ்வுயிர்க்கும் செய்யாமை கல்வியோடு
ஒப்புவு ஆற்ற அறிதல் அறிவுடைமை
நல்லினத்தாரோடு நட்டல் இவை எட்டும்
சொல்லிய ஆசார வித்து”

சிறந்த ஒழுக்கத்திற்கு ஆசார வித்து ஆக அமைவன: ஒருவர் செய்த நன்றியை மறவாமை, பொறுமையைப் பேணுதல், இனிமையாகவும், இனியவற்றையும் பேசுதல்; சகல உயிர்களுக்கும் துப்பம் செய்யாதிருத்தல், கல்வியறிவுடைமை, நல்லொழுக்கமுள்ள மக்களுடன் நட்புக் கொள்ளல், ஒப்புவு பேணல் ஆகிய எட்டும் ஆசார ஒழுக்க வித்துக்களாக இப்பாடலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. வாழ்வில், இவ் விழுமியைப் பண்புகளை அனுசரித்து வருபவர்களே ஆசார சீலர்கள். அவர்களே மேன்மக்கள். உயர்வு, தாழ்வு ஒருவரின் பிறப்பினாலன்றி; மேற் கொள்ளுகின்ற ஒழுக்கத்தினாலேயே கணிப்பீடு செய்யப்படுதல் வேண்டும்.

ஓளவைப் பிராட்டியாரும்;

“சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லைச் சாந்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின் - மேதினியில்
இட்டார் பெரியோர் ரிடாதார் இழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கிலுள்ள படி” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

உயர் மனித விழுமியங்களைப் பேணி; வாழ்வில் நீதி வழுவாத நெறிமுறையில் தமது வாழ்க்கையையிட்டுச் செல்பவர்களே உயர்குலத்தவர் ஆவர். அவ்வாறு நன்நெறியில் இட்டு வாழாதவர், தாழ்ந்த குலத்தவர் ஆகி விடுகின்றனர்.

வாழ்வில் நல்லொழுக்கம் பேணி வருபவர்கள், ஆசார சீலர்கள், சான்றோர்கள், அறவோர், அந்தனர் என அழைக்கப்படுகின்றனர்.

“அந்தனர் என்போர் அறவோர், மற்றெவ்வுயிர்க்கும்
செந்தன்மை பூண்டொழுகலான்”

எனக்கிறார் திருவள்ளுவர்.

சான்றோர்கள், அறவோர், கொண்ட மனித சமுதாயம் மலர்ச்சி பெறும் நன்னாளையே; நாம் அவாவி, எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்றோம். அப்பொழுது சமூகத்தில் உயர்வு, தாழ்வு மனப்பான்மை மறைந்து, சமத்துவம், சகோதரத்துவம் மலர்ச்சிபெறும். அப்பொழுதுதான் அமைதி, சாந்தி, சமாதானம் என்பன “பேசும் பொருள்” என்னும் நிலைப்பாட்டிலிருந்து நீங்கி, நிரந்தரமாக நிலவும் உயர்நிலை எத்தப்படும்.

ஆசாரக்கோவை நூலில் இடம்பெறும், மற்றொரு பாடலைப் பார்ப்போம். நல்லொழுக்கம், விழுமியைப் பண்புகள் ஆகியவற்றை ஓம்பி அவற்றின் நலம் காத்து, வாழ்பவர்கள் பெறுகின்ற நன்மைகள், பயன்கள் பற்றிப் பின்வரும் பாடல் கூறுகிறது.

“பிறப்பு, நெடுவாழ்க்கை, செல்வம், வனப்பு
நிலக்கிழமை, மீக்கூற்றும், கல்வி, நோயின்மை
இலக்கணத்தால் இவ்வெட்டும் எதுப, என்றும்
ஒழுக்கம் பிழையாதவர்”

அமைதிக்காகவே வியர்வை சிந்தினால் போரில் ரத்தம் சிந்த வேண்டியதில்லை.

இதன் பொருள் வருமாறு:

நல்ல குடிபிப்படு; அதாவது எந்தவிதமான அங்கக் குறைபாடுகளோ, உளக் குறைபாடுகளோ அற்ற நிறைவான மனிதப் பிறவி; உடல்நலம் நீளாயுள், நிறை செல்வம், அழகு, நில உரிமை சொத்துப்பத்துக்கள், சொல் மேன்மை, கல்வி ஞானம், நோயற்ற வாழ்வு அனைத்தையும் அவற்றிற்குரிய இயல்புடன்; நல்லொழுக்கம் இம்மியளவும் தவறாது ஒழுகுபவர்கள் பயணகப் பெறுவர். அத்துடன் முழுச் சமுதாயமுமே பயன்பெறும். ஆகை யினாலேயே மனிதர்கள் தம் வாழ்வில் நல்லொழுக்கம் பேணிவர வேண்டும் என்று ஆன்றோர், சான்றோர்களால் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

இன்னொரு பாடலில், நம்முன்னோர் வகுத்த வாழ்வியல் நெறியை, ஆசாரக்கோவை நூல் விளக்குகிறது.

“வைகறை யாமம் தூயிலை முந்து தான் செய்யும்
நல்லறமும் ஓண்பொருளும் சிந்தித்து, வாய்வதில்
தந்தையும் தாயும் தொழுதெழுக என்பதே
முந்தையோர் கண்ட முறை”

வைகறை என்னும் அதிகாலையில் நித்திரை விட்டு எழுந்து; அன்றைய நாள், தான் ஆற்ற உள்ள நல்ல அறும் சார்ந்த பணிகளையும், நல்வழியில் பொருள் சம்பாதிப்பதற்குரிய வழிமுறைகள் மற்றும் கருமங்களையும் சிந்தித்து; ஆராய்ந்து, தெளிந்து, பொழுதுபுலர்ந்த பின்னர் தந்தை, தாய் ஆகியோரை வணங்கி, அவர்களின் நல்லாசிகளைப் பெற்று, திட்டமிட்டுச் செயல்களை மற்றும் பணிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதே நம் முந்தையோர் ஆகிய சான்றோர் கூறி வைத்த முறைமையாகும்.

இக் கருத்தை ஓட்டியதாகச், சிவபோக சுவாமிகள் அருளிய பின்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளனரை, ஈண்டு நோக்கற்பாலது.

“எழுக புலருமுன் ஏத்துக பொன்னடி
தொழுது வணங்குக தூநீரணிக
பழுதிலைந் தெழுத்தும் பன்னுக பன்முறை

.....
அன்னையப்பர் அடியினை வணங்குக

.....
கண்ணைப் போலக் காக்க அறுத்தை
அழுக்காறு கோபம் அவா ஓழிக்க
விழுப்பம் மிக்க மேன்மக்கள் தம்மை
ஓரு போதும் மறவாதுறவு கொள்க”

இவ்வாறு தினமும் ஓம்பி, அநுசரித்து வருபவர்கள்; எடுத்த காரியங்கள் யாவற்றிலும் சித்தி பெறுவர்.

ஆசாரக்கோவையின் மற்றொரு பாடலை நோக்குவோம்.

“அரசன், உபாத்தியாயன், தாய் தந்தை தம்முன் நிகிரில் குரவர் இவர் இவரைத் தேவரைப் போலத் தொழுதெழுக என்பதே யாவரும் கண்ட நெரி” -ஆசாராக்கோவை.

மண்ணன், ஆசிரியன், தாய், தந்தை, தமையன் ஆகியோர் நிகரில்லாத பெரியோர்கள். அவர்கள் தெய்வத்திற்கு ஓப்பானவர்கள். மதிப்பு மரியாதையுடன், இளையோரால் பேணப்பட வேண்டியவர்கள். அத்தகைய வணக்கத்திற்குரியவர்களின் சொற்கேட்டு வாழ்ந்து வருபவர்களுக்கு ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை; நிறை வாழ்வும் சிக்கிக்கும். இது அநுபவ உண்மை.

இழக்கம் தவறாதவர், உணவுண்ணல் தொடர்பாக எவ்வாறு நடந்து கொள்வர் என்பதைப் பின்வரும் பாடல் வெளிப்படுத்துகிறது.

“விருந்தினர், முத்தோர், பசு, சிறை, பிள்ளை

இவர்க்கு ஊண் கொடுத்தல்லால் உண்ணாரே என்றும் ஒழுக்கம் பிழையாதவர்” -ஆசாரக்கோவை.

வீட்டுக்கு வந்த விருந்தினர், முதியவர், பக்கள், பறவைகள், பிள்ளைகள் ஆகியோருக்கு முதலில் உணவு பரிமாறிய பின்னரே, ஒழுக்கம் தவறாத சான்தோர்கள் உணவை உண்பர். “பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல்; நூலோர் வகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை” என்கிறார் திரு வள்ளுவர் பெருமான்.

இனி, எப்படி உணவு உண்பது, சிறந்த ஆசாரம் என்பதை நோக்குவோம்.

“உண்ணுங்கால் நோக்கும் திசை கிழக்கு கண்ணமர்ந்து தூங்கான் துளங்காமை நன்கு இரிஇ யான்டும் பிறிதுயாதும் நோக்கான், உரையான், தொழுது கொண் உண்க உகா அமை நன்று” -ஆசாரக்கோவை.

உணவை உண்ணும்போது, சரியான அளவும் முறையும் அநுசரிக்கப்படல், இன்றியமையாதது. தவறின் நோய்க்கு ஆளாக நேரிடும். உண்ணும்போது, கிழக்கு நோக்கியபடி தரையில் அமர்ந்து; தூங்காமல், ஆடாமல் அசையாமல், வேறு பராக்குகளில் கவனம் செலுத்தாமல், உரையாடாமல், உணவைத் தொழுது, வலது கையினால் எடுத்துக் குளிந்து வாய்க்குள் இட்டு நன்கு மென்று உண்ண வேண்டும். உணவைக் கொட்டுதல், சிந்துதல் ஆகாது. உண்ணும் முறை தவறியும், காலம் தவறியும் உண்பதால் அசீணம் மற்றும் நோய் களுக்கு உட்பட நேரிகீற்றுத்.

உண்ணக்கூடாத முறைகள் எவ்வளவினப் பின்வரும் பாடல் கூறுகிறது.

“கிடந்துண்ணார் நின்றுண்ணார் வெள்ளிடையும் உண்ணார் சிறந்து மிகவுண்ணார் கட்டில் மேல் உண்ணார் இறந்தொன்றும் கின்னாக்க நின்று” -அசாக்கோவை.

படுத்துக்கொண்டும், நின்ற நிலையிலும், வெளியான இடங்களிலும் உணவு உண்ணுதல் ஆகாது. உடல்நலத்திற்குக் கேடு விளைவிக்கும். ஆசையினால் உந்தப்பட்டு அளவுக்கு அதிகமாகவும், உணவு உண்ணக்கூடாது. கட்டிலில் அமர்ந்தப்பட்டும் உண்ணுதல் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

மற்றொரு பாடல் கூறும் பழக்கவழக்கங்கள் பின்வருமாறு:

“இருகையால் தண்ணீர் பருகார், ஒருகையால்
கொள்ளார், கொடா அர் குரவர்க்கு, இரு கை
சொறியார் உடம்புமடுத்து” -ஆசாரக்கோவை.

தமது இரண்டு கைகளினாலும் தண்ணீர் முகந்து குடியார்; பெரியோர், முத்தோர், பெற்றோர், ஆசிரியர்கள் தருகின்ற பொருளைத் தமது ஒரு கை நீட்டி வாங்கமாட்டார். இரு கைகளாலும் பெற்றுக்கொள்ளுதல் முறையாகும். முத்தோருக்குப் பொருள்களை வழங்கும்போது இரண்டு கைகளாலும் வழங்க வேண்டும். இரண்டு கைகளாலும் உடம்பைச் சொறியக்கூடாது. இப் பாடலின் பொருள், மேற்கண்டவாறு அமைகின்றது.

“அந்திப் பொழுது கிடவார், நடவாரே
உண்ணார், வெகுளார், விளக்கிகழார் முன்னந்தி
அல்குண்டு அடங்கல் வழி” -ஆசாரக்கோவை.

அந்திநேரம் என்பது பொழுதுசாயும் நேரம். அதாவது பொழுது சாயுங்காலம், மாலைநேரம் எனவும் அழைப்பர். இந்த மாலைவேளையில் படுத்து நித்திரை செய்தல் ஆகாது; உணவு உண்ணுதல் கூடாது; வழி நடந்து வேற்றுரூபுக்குச் செல்லக்கூடாது, ஒருவரைச் சினக்கக்கூடாது, மாலையானதும் வீட்டில் விளக்கு ஏற்றுவர். இரவில் உணவு உண்ட பின்னர் வெளியே செல்லாது வீட்டினுள் அடங்குதல் நல்ல பழக்கமாகும்.

இரவில் படுத்துறங்கும் முறை பற்றிய விபரம் பின்வருமாறு:

படுக்கும்போது இறைவனை நினைந்து, கைகூப்பி வணங்கி, தியானித்து, வடக்குத் திசை நோக்கியும், கோணத் திசைகளிலும் தலை வைக்காமல்; உடம்பைப் போர்வையால் போர்த்திக்கொண்டு, படுக்கையில் படுத்துறங்குதலே உரிய முறையாகும். பாடல் பின்வருமாறு:

“கிடக்குங்கால் கைகூப்பித் தெய்வம் தொழுது
வடக் கொடு கோணம் தலைசெய்யார் மீக்கோள்
உடல் கொடுத்துச் சேர்தல் வழி” -ஆசாரக்கோவை.

இவைபோன்ற பல நல்லொழுக்க விழுமியங்களையும் ஆசாரங்களையும் நல்வாழ்வுக் குரிய பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களையும் ஆசாரக்கோவை என்னும் பண்டைய நீதி நூலில் இடம்பெற்றிருக்கக் காணலாம். அவற்றை வாழ்வில் அனுசரித்து, நலமாகவும் வளமாகவும் வாழ்ந்தவர்கள் நம் முன்னோர். அவை முடநம்பிக்கைகள் அல்ல; நன் நம்பிக்கைகள். நம் முன்னோர் நமக்களித்த அருங் செல்வங்கள்; முது சொத்துக்கள். அவற்றைப் பயன்படுத்தி, வாழ்வை நலம்படுத்தி, வளமாக வாழ்வோமாக.

வாழ்க வளமுடன்; வாழ்க வையகம்.

தான் என்ன செய்ய வேண்டும் எவ்று கேட்ட அரச்சுனுக்கு பகவான் சொன்னார், “ருந்தியின் மைந்தனே! எந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறாயோ, எதை உண்கிறாயோ, எதை யாக் கூறுகிறாயோ, எதைத் தானமயளிக்கிறாயோ அவையனைத்தையும் எனக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிடு” என்று.

இதைவா! என்னைப் பிளைக்கும் கட்டுக்களில் இருந்து விடுபட என்னுடைய செயல்களை நான் உள்கு அர்ப்பணித்து விடுகிறேன்.

திருச்சதுகம்

(கொப்பச்சி...)

பக்திவராக்கிய விசித்திரம்

(திருப்பிப்பூந்துறையிலருளிச் செய்யப்பட்டது)

மஹந்த

- சங்கநாற் செல்வர் பண்டதர் சு. அருளம்பலவனார் அவர்கள் -
(யாழ்ப்பாணம் - காரைநகர்)

10. ஆனந்தாதீதம்

ஆனந்தாதீதம்- வடநான் முடிபு. ஆனந்த அதீதம் எனப் பிரிக்கப்படும். ஆனந்தம் பேரின்பம். அதீதம் அதன் மேற்பட்ட நிலை. இறைவனது முத்தியின்பத்தில் தன்னை மறத்தல் பரவசமாகும். அதன் முதிர்ந்த நிலையே அதீதமாகும். இந்நிலையையடையும் உயிருக்குத் தன்னுணர்வும் தான் நுகரும் உணர்வும் உளவாகா.

எண் சீர்க் கழிவெழுமலை ஆசிரிய விருத்தம்

95. மாறி லாதமாக் கருணை வெள்ளமே

வந்து முந்திநின் மலர் கொள் தாளினை

வேறி லாப்பதப் பரிசு பெற்ற நின்

மெய்யம்மை யன்பருள் மெய்யம்மை மேவினார்

ஸ்ரீ லாதநீ எளியை யாகிவந்

தொளி செய் மானுட மாக நோக்கியும்

கீநி லாதநெஞ் சுடைய நாயினேன்

கடைய நாயினேன் பட்ட கீழ்மையே.

ப-ரை:

மாறு இலாத மா கருணை வெள்ளமே- ஒரு காலத்தும் வேறுபடுதலில்லாத பேரருட் பெருக்கே; நின் மலர் கொள் தாளினை- நினது தாமரை மலரின் தன்மையைக் கொண்ட திரு வடிகள் இரண்டினையும், வேறு இலா பத பரிசு பெற்ற நின் மெய்ம்மை அன்பர்- விட்டு நீங்குதல் இல்லாத பக்குவ நிலையை யடைந்த நின்னுடன் வந்த மெய்யன்பர்கள்; முந்தி வந்து உன் மெய்ம்மை மேவினார்- முற்பட்டு வந்து உனது மெய்ம்மையாகிய திருவடியின்பத்தைப் பெற்றனர். ஈறு இலர்த நீ அழிவில்லாத இறைமையைக் குணங்களையடைய அரியையாகிய நீ, எளியை ஆகி ஓளி செய் மானுடம் ஆக வந்து நோக்கியும்- அருளால் எளிமையையடைய யாகி ஓளி விளங்குகின்ற மக்கள் வடிவில் ஞானாசாரியனாக எழுந்தருளி வந்து திருவருட் பார்வையாகிய நுயன தீட்சை செய்தும், கீறு இலாத நெஞ்சு உடைய நாயினேன்- பிளங்குத்தே நிற்பவன் ஆயினேன். பட்ட கீழ்மை- அதனால் யான் அடைந்த இழிவரலை என்னென்பேன்.

ஏழ்மை என்ற நோய் அகலவேண்டுமானால் உழைப்பு என்ற மருந்தைக் கொடு.

மாறிலாதமாக் கருணை வெள்ளாமே, நின் தாமரை மலரின் தன்மையைக் கொண்ட தாளினையை விட்டு நீங்குதலில்லாத பக்குவ நிலைமையை யடைந்த நின் மெய்ம்மை அன்பர்கள் உன் மெய்ம்மையாகிய திருவடியின்பத்தைப் பெற்றனர், ஈறிலாத நீ, அருளால் ஒளியையுடையையாகி விளங்குகின்ற மக்கள் வடிவில் ஞானாசாரியனாக எழுந்தருளி வந்து திருவருட் பார்வையாகிய நயன தீட்சை செய்தும், கீறிலாத வன்னெஞ்சுக்கைய நாயினேன் புத்தே நிற்பவனாயினேன். அதனால் யான்டைந்த இழிவரலை என்னென்பேன் என்பதாம்.

இறைவன் பேரருள் மாக்கருணை என்பப்பட்டது. பேரருளை வெள்ளாமாகக் கூறுதலை “கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன் கருணை வெள்ளத் தழுத்தி” (அம்மானை5) “வான் கருணை வெள்ளப் பிரான்” (கோத15) “தன் கருணை வெள்ளத்து” (பொன்னூசல்வி) என வருவனவற்றிலும் காண்க. இறைவன் கருணையே உருவாயுள்ளானாதலின் கருணை வெள்ளாமே என்றார். இறைவனது பேரருட் பெருக்கு மிகுதல்குறைதலின்றி எக்காலத்தும் ஒரே தன்மைத் தாயிருத்தவின் “மாறிலாத மாக் கருணை வெள்ளாமே” என்றார். “குறை விலா நிறைவே கோதிலா அமுதே” (கோயிழ்வி) என அடிகள் பிறிதோரிடத்து அருளியவாறுங் காண்க.

மலர் கொள் தாள் தாமரை மலரின் தன்மையைக் கொண்ட தாள். “தாமரைத் தாள்” (சத45) என வந்தமையுங் காண்க. தாளினையை என இரண்டாவது விரிக்க. வேறு ஈலாத- விட்டு நீங்குதலில்லாத பதப் பரிசு இறைவனோடு இரண்டறக் கலத்தற்குரிய பக்குவ நிலைமை மெய்ம்மை யன்பர்- மெய்யப்பர் என்றது இறைவன் அடிகளை ஆட்கொள்ள வந்த ஞான்று உடன் வந்த அனுக்கன் தொண்டர்களை. உன் மெய்ம்மை மேவினார்- உன் மெய்ம்மையாகிய திருவடியின்பத்தைப் பெற்றனர். “பழை அடியார்க்குன் அனியார் பாதுவ் கொடுத்தி” (சத89) என்பது ஈண்டறியற்பாலது.

�றிலாத- அழிவற்ற என்றது அழிவற்ற இறைமைக் குணங்களின் பெருமையையும் அருமையையும் உணர்த்தியது. அங்களுமின்றி, ஈறிலாத நீ என்பதற்கு அழிவில்லாத நீ என அழியாமையை உணர்த்தியது எனக் கொள்ளின் அழியாமை உயிர்க்குமுன்று. உலகுக்கு முண்டாதலின் அதனைச் சிறப்பாக இறைவனுக்குக் கூறுதல் அமையாது. எளியையாகி என்றுதனாலும் நீ அரியை என்பது போதரும். “எத்தனையு மரிய நீ யெளியை யானாய்” (தே.நா.வு 308:8), எளியையாகி யாண்டமை “எளியையா யாண்ட ஈசனே மாசிலா மணியே” (பிடித்த10) எளிவந்தென்னை ஆண்டுகொண்ட என்னாரமுதேயோ (ஆசைப் 5) என்பதனாலும் அறியப்படும். எளியையாதல் கைம்மாறு கருதாத பேரருளாகும்.

மானுடம்- மனித வடிவு. “மற்றவர் தம்மை நோக்கி மானுடமிவர்தாமல்லர்” எனப் பெரியபூராணத்து (காரைக்கால் 47) வருதலுங் காண்க. திருப்பெருந்துறையில் குருந்த மர நிழலில் தெய்வீக ஒளி திகழ மக்கள் வடிவில் ஞானாசாரியனாக எழுந்தருளியவன் இறைவன் என்பது புலப்பட “�றிலாத நீ எளியையாகி வந்து ஒளி செய் மானுடமாக நோக்கியும்” என்றார். இறைவன் மானுடத் திருவருவங் கொண்டருந்தல்,

“மீ கெழு பரஞ்சுடர் வெளிப்பட்ட டம்ம
எம்மனோர் போல வினிதெழுந் தருளிக்
கைம்மா றந்ற கணக்கில்லே ரின்ப
மோனவாழ் வளிக்கு ஞான தேசிகன்” 2:13-6.

எனவும்,

குடுமையாக உழைப்பதைத் தவிர, வெற்றிக்கு ரகசியம் வேறு இல்லை.

“மானிட னாய வடிவுகொண் டருளாது

மானிட னாய வடிவுகொண் டருளி” 14:21-2.

எனவும் பண்டார மும்மணிக்கோவையில் வருவனவற்றாலுமறிக.

நோக்கியும் என்றது தீருவருட்பார்வை செய்தலாகிய நயன தீட்சை செய்தும் என்றவாறு. உம்மை- உயர்வு சிறப்பு. இறைவன் அடிகளுக்கு நயன தீட்சை மாத்திரங்கு செய்தானல்லன். அதன்மேலும் தத்துவ சுத்தியாகிய நிருவாண தீக்கையினையும் மந்திர உபதேசமாகிய வாசக தீட்சையையும் சிவஹஸ்தமத்தக சம்யோசனம் ஆகிய பரிச தீட்சையையும் செய்தருளி னான் என்பது பூரண வரலாற்றால் அறியப்படும்.

“நீக்கி முன்னெனத் தன்னொடு நிலாவகை குரம்பையிற் புகப்பெய்து

நோக்கி நுண்ணிய நொடியன சொற்செய்து நுகமின்றி விளாக்கைத்து”

(அதிசயம் 8)

“நானேயோ தவஞ் செய்தேன் சிவாயநம வெனப் பெற்றேன்” (ஏசுவ 10)

என அடிகள் அருளியவாறுங் காண்க.

“நெஞ்சிற்கு கீறிலாமை தன் செயலொழிந்து ஒருவழிப்பட்டு நில்லாமை

சினமிறக்கக் கற்றாலும் சித்தியெல்லாம் பெற்றாலும்

மனமிறக்கக் கல்லார்க்கு வாயேன் பராபரமே”

என்ற தாயுமானவர் வாக்கும் ஈண்டு சிந்திக்கத்தக்கது. அடிகளுக்கு மனம் ஒருவழிப்பட்டு அடங்காமை பிரார்த்த வினையுடைமையாலாகும். ஓடுங்காத மனமுடைமையால் தன் சிறுமையை உணர்த்த நாயினேன் என்றார். நாயினேன் எனக் கடையனாயினேன் என்க. கடையனாயினேன் வாயிற் புறத்தே நிற்பவனாயினேன். என்றது மெய்யன்பர் உன் மெய்ம்மை மேவினாராக யானும் பொய்யும் புறமே போந்தோம் என்பதை விளக்கியதாகும்.

பட்ட கீழ்மை- அடைந்த இழிவரல். அடிகளுக்கு உண்டாகிய இழிவரல் என்னயெனின் முழுமுதலிறைவன் வலியவந்து ஆட்கொள்ளப் பெற்றும் உடனே கதியடையாது பிரார்த்த கன்மத்தை நுகர்ந்து கொண்டு உண்டு உடுத்து உறங்கி உலகில் வாழ வேண்டிய நிலைமை ஆகும்.

“தேனிலாவிய திருவருள் புரிந்த நின் சிவநகர் புகப்போகேன்

ஊனிலாவியை ஓம்புதற் பொருட் டினும் உண்டுடேத்திருந்தேனே”

(சத 40)

“மெய்யர் வெறியார் மலர்ப்பாதம் மேவக் கண்டுங் கேட்டிருந்தும்

பொய்யனேன் நான் உண்டுடேத்திருப்பதானேன் போரேநே” (சத 52)

என அடிகள் அருளியமையுங் காண்க.

இதன் கண், கீறிலாத நெஞ்சடைய நாயினேன் என்பதனால் மனந் தொழிற்படாது இறையின்பத்தில் மூழ்கும் அநீத நிலையை விரும்புதல் பெறப்படுதலின் ஆனந்தா தீக்ம் என்னும் பத்தாம் பத்து நுதலிய பொருள் போந்தவாறு காண்க. 91.

96. மையி ஸங்குநற் கண்ணி பங்கனே
 வந்தெ னைப்பணி கொண்டபின் மழக்
 கையி ஸங்குபொற் கிண்ணம் என்றலால்
 அரியை என்றுணைக் கருது கிண்றிலேன்
 மெய்யி ஸங்குவெண் ணீந்று மேனியாய்
 மெய்ம்மை அன்பருன் மெய்ம்மை மேவினார்
 பொய்யில் அங்கெணப் புகுத விட்டுநீ
 போவ தோசொலாய் பொருத்த மாவதே.

ப-ரை:

மை இலங்கு நல் கண்ணி பங்கனே- தீட்டிய மை விளங்குதற்குக் காரணமாகிய நல்ல அருட்கண்களையுடைய உமையம்மையை ஒரு கூற்றிலுடையவனே; மெய் இலங்கு வெள் நீந்று மேனியாய்- வீடுபேற்றிற்குறிகுறியாகிய உண்மை விளங்கும் திருவெண்ணீற்றை அணிந்த திருமேனியையுடையவனே; வந்து எனை பணி கொண்டபின்- நீ ஞானசாரியனாக இவ்வுலகில் எழுந்தருளி வந்து அடியேனைத் தொண்டனாகக் கொண்டருளிய பின், மழ கை இலங்கு பொன் கிண்ணம் என்று அலால் குழவியின் கையில் விளங்குகின்ற பொற்கிண்ணம் போலும் என்று நின்னை எளிமையாகக் கருதுகின்றதல்லாமல், அரியை என்று உனை கருது கிண்றிலேன் பெறுதற்கு அருமையுடையை என்று உன்னை நான் நினைக்கின்றிலேன்; மெய்ம்மை அன்பர் உன் மெய்ம்மை மேவினார்- நின்னுடன் வந்த மெய்யன்பர்கள் உன் மெய்ம்மையாகிய திருவடியின்பத்தைப் பெற்றனர்; என்னை பொய்யில் புகுதவிட்டு- அடியேனைப் பொய்யாகிய உலக வாழ்க்கையில் புகும்படி விட்டு; நீ அங்கு போவதோ பொருத்தமாவது- நீ சிவபுரத்துக்கு எழுந்தருளவதுதானோ எளியையாகி வந்து பணி கொண்ட நின் திருவருட்டிறத்திற்குத் தகுதியாவது; சொலாய்- சொல்லியருள்வாயாக.

மையிலங்கு நந்கண்ணி பங்கனே, மெய்யிலங்கு வெண்ணீந்று மேனியாய் நீ ஞானசாரியனாக எழுந்தருளி வந்து என்னைப் பணிகொண்ட பின், மழக்கையிலங்கு பொற் கிண்ணம் போலும் என்று நின்னை எளிமையாகக் கருதுகின்றதல்லாமல் பெறுதற்கு அரியை என்று உன்னைக் கருதுகின்றிலேன்; நின்னுடன் வந்த மெய்ம்மை அன்பர் உனது மெய்ம்மை யாகிய திருவடியின்பத்தைப் பெற்றனர். என்னைப் பொய்யாகிய உலக வாழ்க்கையிற் புகும்படி விட்டு நீ சிவபுரத்துக்கு எழுந்தருளவதுதானோ எளியையாகி வந்து பணிகொண்ட நின் பெருமைக்குப் பொருத்தமாவது? சொல்லியருள்க என்பதாம்.

மையிலங்கு நந்கண்ணி என்றது உமையம்மையை. “மையார் தடங்கன் மடந்தை மணவாளா” (திருவெம்பா 11) எனத் திருவாசகத்தும் “மையார்ந்த வோன் கணுமை” (ஞான 266:1) மையார் மலர்க்கண்ணாள் பாகர் போலும் (நாவு 234:3) “மையார் கண்ணி பங்கா” (சுந் 27:4) எனத் தேவாரத்தும் வருவன காண்க. மை- மகளிர் கண்ணுக்குத் தீட்டும் அஞ்சனமை. அது இறைவியின் கண்களை யடைந்து விளக்கம் பெற்ற தெப்பார், “மையிலங்கு கண்” என்றார். இலங்கும் என்னும் ஏச்சம் காரியப்பொருட்டு. நந்கண்- அருட்கண்.

தூய மனச்சான்று உடையவர்கள்தான் நல்வாழ்வு பெறுவர்.

வந்து எனப் பணிகொண்ட பின் என்றது எத்துணை மேம்பாட்டினரும் அறிதற்கரிய உயர்வினையுடையொகிய நீ எளியையாய் ஞானசாரியனாக வலிய எழுந்தருளி வந்து சிறியேனைத் தொண்டனாகக் கொண்டபின் என்றவாறு.

“என்பொ முருக்கி யெளியையா யாண்ட ஸ்சனே” (பிடித்த 10)

“பணிகொண் டென்னை யாட்கொண்டு” (புணர்ச 5)

“வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய் நீ வேண்டி யென்னைப்

பணி கொண்டாய்” (குழைத்த 6)

“திகழா நின்ற திருமேனி காட்டி யென்னைப் பணிகொண்டாய்” (குழைத்த 10)
என வருவன காண்க.

மழ- குழவி, “விசம்புற்ற திங்கட்கழு மழப் போன்று” (198) என்னும் திருக்கோவை யாரினும் இப்பொருட்டாதல் காண்க. மழக் கையிலங்கு பொற்கிண்ணம் என்றலால் அரியை என்றுணைக் கருதுகின்றிலேன் என்று குழவியின் கையிற் கொடுக்கப்பட்ட பாலுணவையுடைய பொற்கிண்ணத்தை அக் குழவி அதன் அருமை தெரியாது நழுவவிட்டுப் பாலுணவையுமிழந்து அக்கிண்ணத்தையும் சிதைப்பதுபோல, மிக்க அருமையுடைய நீ எளிமையுடையொய் வலிய எழுந்தருளி வந்து என்னை ஆட்கொண்டமையால் நின்னை அரியை என்று கருதாது எளியை என்று என்னுவேனாய் அதனால் நின்னையும் பிரிந்து நின்னருளால் எத்தும் பேரின்பத்தையும் இழந்தேன் என்றவாறு. குழந்தைக்குப் பொற்கிண்ணத்திற் பால் கொடுக்கும் முறைமையினை உமையம்மையார் ஆளுடைய பிள்ளையாருக்குப் பொற் கிண்ணத்தில் திருமுலைப்பாலைக் கொடுத்தமையானும், அதனை,

“போதையார் பொற்கிண்ணத் தடிசில் பொல்லாதெனத்

தாதையார் முனிவறுத் தானெனை யாண்டவன்” (282:2)

எனத் தேவாரத்து ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளிச் செய்தமையானும் அறிக் மெய்யிலங்கு வெண்ணீரு “சத்தியமாவது நீறு” என ஆளுடைய பிள்ளையாரால் அருளிச் செய்யப்பட்டது. திருநீற்றின் உண்மை, பசுவின் சாணம் எங்களும் அக்கிணியைச் சேர்ந்து தன் தன்மை கெட்டு தூய்தாந்தன்மையுடைகின்றதோ அதுபோல இறைவனைச் சார்ந்த உயிரும் தன் ஆணவ இருள் கெட்டு தூய்மையுடன்து இன்புறும் என்பதை உணர்த்துவதாகும். ஞானசாரியனாய் எழுந்தருளிய ஞான்று இறைவன் திருமேனியில் வெண்ணீரு காணப்பட்டமையின் “வெண்ணீற்று மேனியாய்” என்றார். “சிவனவன் திரடோன் மேல், நீறு நின்றது கண்டனை யாயினும்” (சத 33) என அடிகள் அருளியவாறுங் காண்க. “செந்திற மேனி வெண்ணீற்றனிவோன்” (திருக்கோவை 69) என்பதும் ஈண்டைக்கேந்தப் புறியற்பாலது.

மெய்ம்மையன்பர்- மெய்யன்பர். மெய்மை- திருவடியின்பர். மெய்ம்மையன்பர் மேவினமை மேவினமை “நின் மலர்கொள் தாளினை வேறிலாப் பதப் பரிசு பெற்ற நின் மெய்ம்மையன்பர் உன் மெய்ம்மை மேவினார்” (சத 91) என அடிகள் பிறிதோரிடத்து அருளியவாறுங் காண்க.

பொய்யில் எனைப்புகுதவிட்டு எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க. இனி, பொய் இலங்கு என்னைப் புகுத விட்டு எனப் பிரித்துப் பொய்ம்மை விளங்கும் எளியேனைப் புறத்தே போக விடுத்து எனப் பொருளுறைப்பாருமளர். என்னைப் பொய்யில் புகுதவிட்டு நீ சிவபுரத்துக்கு

குழந்தைகளைக் குறைசொல்வோரவிட, அவர்களுக்கு வழிகாட்டுபவரே அதிகம் தேவை.

போகர் பெருமானும் பழனியும் கதிர்காமமும்

— திரு வி.எஸ். ஸ்ரீகந்தசாமி அவர்கள் —

பழனி என்றாலே சித்தர் போகர்தான் நினைவில் வருவார். பழனி அருள்மிகு தண்டாயுதபாணி திருக்கோயிலில் அறியாதவர்கள் இருக்க முடியாது. திண்டுக்கல் மாவட்டத்தில் கொங்கு நாட்டின் வளமான மலையை ஓட்டியே அமைந்துள்ளது பழனி. பழ... நிமலை என்றால் பழமையான குன்று என்று ஒருமுறை விளக்கம் அளித்தார் வாரியார் கவாமிகள்.

பல்லாயிரக்கணக்கான வருடங்களுக்கு மேலாக இந்த மனித குலத்தைப் பினியின்றி காக்கும் நோக்கில் நவ பாஷணக்களைக் கொண்டு பழனி ஆண்டவரை ஆக்கி அதைத் தினமும் வழிபடும் மூல விக்கிரகமாக போகர் பெருமான் பிரதிஷ்டை செய்தார். முருகனின் அறுபடை வீடுகளில் பழனி (திருவாவினன்குடி) மூன்றாம் படைவீடு. எல்லாம் தறந்து கையில் தண்டம் பிடித்த ஆண்டிக் கோலத்தில் நிற்கும் முருகனின் கதையைப்பற்றி எல்லோரும் அறிந்திருப்பீர்கள். ஞானப்யமத்துக்குப் போட்டியிட்டதில் விநாயகப் பெருமான் வென்று பழத்தைப் பெற்றதால் ஏற்பட்ட கோபத்தோடு முருகன் வந்து நின்ற இடம்தான் பழனி. முருகப்பெருமானின் சினம் தணிக்க அவருடன் சிவபெருமானும் உமை அம்மையும் ஒளவையும் வந்து பேசி பழமே நீதான் அப்பா உனக்கு ஒரு பழம் வேண்டுமா? என்று கூறியதால் பழம் நீ என்பது பழனி ஆனது. இது திருவிளையாடல் பூராண வரலாறு கூறும் கதை.

போகரின் சப்த காண்டப் பாடல்.

முத்தான வடிவேலர் முருகரப்பா
மயற்சியிடன் வயததுவும் ஏதென்றாக்கால்
சத்தியமாய் வயததுவுங் கணக்கோயில்லை
சார்பான நூலதனிலும் சொல்லவில்லை (5852)

முருகக் கடவுள் மிகவும் தொன்மையானவர். அவர் வயதை எவ்வாலும் கணக்கிட முடியாது. எந்த நூலிலும் சொல்லப்படவில்லை என்கிறார் போகர். முத்த சித்தர்களின் நூல்களில் கப்பிரமணியர் காப்பு இடம்பெற்றுள்ளது என்கிறார் போகர். போகருக்கு முருகப் பெருமான் காட்சி அளித்தபோது எப்படித் தோன்றினாரோ அப்படியே அவர் நவபாஷான சிலையாக வடிவமைத்துள்ளார். இன்று பழனியில் நாம் தரிசிக்கும் பழனியாண்டவரின் மூல விக்கிரகம் இதுவே.

போகர் சப்தகாண்டம் போகர் வைத்திய காவியம் ஆகியவற்றில் இந்த நவபாஷான விபரங்களை தன்னுடைய பாடல்கள்மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

மனிதனைப் பாவகாரியத்தில் இழுத்துவிடுவது ஆசையும் கோபமும்தான்.

பாங்கான பாடாணம் ஒன்பதிலும்

பரிவான விபரம்தான் சொல்லக் கேளு

கெளரி கெந்திச்சீலை மால் தேவி

கொடு வீரம் கச்சால் வெள்ளை

பகர்கின்ற தொட்டி னொடு குதம் சங்கு

பூரணமாய் நிறைந்த சிவசத்தி

நலமான மனோம்மணி கடாடசத்தாலே

நண்ணி நீ ஒன்பதையும் கட்டு கட்டு

மூலிகைகளுக்கு மறைப்பு பெயர்கள் இருப்பதைப்போல் பாஷாணங்களுக்கும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெயர்கள் உண்டு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றைப்பெல்லாம் சிவசத்தி சுவருபமான மனோம்மணியாளின் அனுக்கிரகத்துடன் கட்டவேண்டும் என்று பொருள்படுகின்றது. போகர் இன்னொரு சிறப்பான பாடலில்

நடக்கவே கலியுகத்தார் பிழைக்க வேண்டி

நாமான மனோம்மணியாள் கிருபையாலே

உள்ள பாட பாடாணம் ஒன்பதும் தான்

உருக்கிச் சாய்த்தேன் சிலையாய் தானே.

இந்த நவபாஷாண சிலையில் வீரம், பூரம், ரஸம், ஜாதிலிங்கம், கந்தகம், கெளரி பாஷாணம், வெள்ளை பாஷாணம், மிருதார் சிங், சிலாஜித் ஆகிய ஒன்பது பிரதான பாஷாணங்கள் சேர்க்கப்பட்டு அதனுடன் பல மூலிகைச் சாறுகள் பிழிந்து கலக்கப்பட்டு போகரின் தலைமையில் 81 சித்தர்கள் ஒன்று சேர்ந்து 81 வகையான வஸ்துக்களை கலந்து 9 கலவைகளாக்கிய பிறகே இந்த பாஷாணக் கட்டு செய்யப்பட்டது. இந்தக் கலவைகள் 9 விதமான ஏரிபொருள் கொண்டு காய்ச்சி 81 முறை வடிகட்டி சுத்தி செய்யப்பட்டதாக அவரது பாடல்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

மேலும் அந்த பாஷாணக் கலவையில் லிங்கம், செந்தாரம், பாதரசம், ரச கற்பூரம், வெடிப்பு, பாறையுப்பு, சுவட்டுப்பு, வாலையுப்பு, ஏருக்கம்பால், கள்ளிப்பால், வெண்காரம், சங்குப்பொடி, கல்நார், பூநீர், சிப்பி, பவளாம், சன்னாம்பு, சாம்பிராணி, இரும்பு, வெள்ளீயம், அரிதாரம் குன்றுமணி போன்ற பல சாமான்கள் பயன்படுத்தப்பட்ட

தாகப் பாடல்கள் கூறுகின்றன. ஏரிபொருள் களாக கள்ளி விற்குகள் ஆவாரை, உசிலம், இலந்தை, இலுப்பை, புளி, வேம்பு, பூவரச, வன்னி, நெல்லி, கொன்றை, வேங்கை, பனை, தென்னை போன்ற தாவர ஏரிபொருள்களும் பயன்படுத்தப்பட்டன. இந்த ஒவ்வொரு தாவரத்துக்கும் சில மருத்துவக் குணங்கள் இருப்பதால் அவற்றின் பலனும் அதில் சேர்ந்திருக்கும். மற்றும் பிராணிகளின் எச்சக் கழிவுகளும் சித்தர் பாடல்களில் புதுவகைகளில் இடம் பெற்றுள்ளது. இவர்களுடைய கூற்றுப்படி 1000 வரட்டி வைத்து ஏரிப்பது மஹாபும் என்றும் 500 வரட்டி வைத்து ஏரிப்பது கஜபும் என்றும் ரசவாதும் செய்முறைப் பாடல்களில் பாஷாணங்களைச் சுத்தி செய்யவும் காய்ச்சவும் வெவ்வேறு வெப்ப நிலைகளின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப புது வகைகள் பாடல்கள்மூலம் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இந்த வகை பாஷாணங்களைக் கலந்து கலவையாக கட்டும்வரை அதைச் செய்பவர்கள் சுவாசிக்கக்கூடாது. ஏனென்றால்

ஆயிரம் வீண் வார்த்தைகளைவிட பயனுள்ள இதமான ஒரு நல்ல வார்த்தை சிறந்தது.

அத்தனையும் கொடிய விஷத்தன்மையானவை. அத்தனைபேரும் முச்சை உள்ளடக்கி சில மணி நேரங்கள் வரை சுவாசிக்காமல் இவ் வளவு பெரிய வேலையை போகர் பெருமானின் வழிகாட்டுதல்மூலம் செவ்வனே செய்து முடித் தார்கள் என்றால் அத்தனைபேரும் முச்சுப் பயிற்சியில் அந்த அளவுக்கு பிராண்யாமத் தில் சித்திபெற்று இப்படியொரு அசாத்திய மான மூச்சையடக்கும் திறன் பெற்றிருக்க வேண்டும். சுத்தியல், உளி வைத்து செய் தாரோ என்று நினைத்திட வேண்டாம். இதை முழுக்க முழுக்கக் கையாலேயே பிசைந்து வடிவமைத்து திடப்படுத்தி அதற்கு வலு வேற்று அச்சிலை காலம் முழுக்க நிலைத்து நின்று மனித குலத்துக்கு அருமருந்தாகத் திகழும்படி சிறப்பாக நிறுவினார்கள்.

கருங்கல்லைவிடக் கடினமாக உள்ள இந்த நவாஸாணக் கட்டின் இரகசியம் பற்றி அரூப்பந்த விஞ்ஞானிகள் அந்தக் கலவையின் (கட்டின்) ஒரு துகளை கொஞ்சம் குடுபடுத் தினால் உடனே ஆவியாகிவிடுவதைப் பர்த்து வியந்து போனார்கள். எனிதில் ஆவியாகும் வலுவில்லாத வள்ளு எப்படிப் பாறையைப் போல் இத்தனை காலத்தும் நிலைத்து நிற்கின்றது என்பது அறிவியல் அறிவுக்கு இன்று வரை விளங்காத புதிராகவே உள்ளது. இந்தச் சிலையிலுள்ள சக்தி வாய்ந்த மருத்துவம் படிவங்களைப் பாலும் பழுமும் தேனும் கொண்டு அபிஷேகம் செய்யும்போது மட்டுமே பிரித்து எடுக்க இயலும் என்பதைப் போகர் தான் இயற்றிய பூஜை விதிகளில் தெளிவு படுத்தியுள்ளார். இந்த பழனி முருகன் சிலையை எப்படிப் பாதுகாக்க வேண்டும். எப்படிப் பூஜைக்க வேண்டும் எந்தெந்த பொருள் களால் அபிஷேகம் எப்படிச் செய்ய வேண்டும், எத்தனை முறை அபிஷேகம் செய்யவேண்டும்

என்பதையும் கூறியுள்ளார். அதனால் போகர் எழுதி வைத்துப் பின்பற்றி வந்த ஆறுகால பூஜைகளையும் அபிஷேகங்களையும் இன்று வரை மாற்றாமல் வழக்கத்தில் கடைப்பிடித்து வருகின்றார்கள்.

பிரதி தினமும் காலை 6.45 மணிக்கு விளா பூஜை நடைபெறும். காலை 8 மணிக்கு கால சந்தி பூஜை, காலை 9 மணிக்கு சிறு கால சந்தி பூசை நடைபெறும். 12 மணிக்கு உச்சிக்கால பூஜையும் மாலை 5.30 மணிக்கு சாயரட்சைப் பூசையும் இரவு 8 மணிக்கு இரவுகால பூஜையும் நடைபெறும். (இதைத் தவிர மற்ற நேரங்களில் காஞ்சி மடாதிபதி சங்கராசாரியார் அளித்த வேறொரு சிலைக்கு எண்ணற்ற அபிஷேகங்கள் நடைபெறுகின்றன.) இரவுகால பூஜைக்குப் பின் விக்கிரக திருமேனியில் அரைத்த சந்தனத்தைப் பூசிக் குளிர்வித்து விடுகின்றார்கள். மறுநாள் காலை பூஜைக்கும் இடைப்பட்ட சுமார் பத்து மணி நேரத்துக்கு அபிஷேகம் இல்லாதபோது அந்த விக்கிரகம் உஷ்ணத்தை வெளிப்படுத்தும் போது அத்திருமேனியில் வியர்வைபோன்று முத்து முத்தாக நீர்த்துளிகள் வெளியடும். அந்த நீர்த்துளிகளை உறிஞ்சிக் கொண்டு ஈரத்துடன் திருமேனியைக் குளிர்ச்சியாக வைத்திருக்கச் சந்தனக் காப்பு உதவுகின்றது. மறுநாள் காலையில் சந்தனக் காப்பு அகற்றப் பட்டு முதல் கால பூஜை அபிஷேகம் நடைபெறும்.

இரவு முழுவதும் இறைவனின் திருமேனியில் இருந்து வெளிப்பட்ட மருத்துவ நிறுப்புகள் அந்தச் சந்தனத்தில் தங்கி இருக்கும். இது பக்தர்களுக்குப் பிரசாதமாக விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. இது எல்லாவித நோய்களையும் குணப்படுத்தும் வல்லமையும் ஆற்றலும் இந்தச் சந்தனத்துக்கு உண்டு.

அதனால் இன்றுவரை அந்த நவபாஷாண விக்கிரகத்துக்குச் செய்த அபிஷேகத் தீர்த்தத் தையும் பாலையும் உட்கொண்ட பக்தர்களும் நோயாளிகளும் நல்ல உடல்நலம் தேறி சுகமடைந்து உள்ளதாக பழனி தேவஸ்தான வெளியீடுகளில் செய்தியாகப் பதிவாகி உள்ளது.

பழனித் திருத்தலம் உலகம் முழு வதிலிருந்தும் பக்தர்களைக் கவர்ந்து வருகின்றது. மற்றைய படைவீடுகளில் முருகப் பெரு மான் கிழக்கு முகமாக இருக்க, பழனியில் மட்டும் முருகன் மேற்கு நோக்கி இருப்பது விசேட அம்சமாகும். சித்தர் போகர் தொலை தூரச் சிந்தனையோடும் சித்த சத்தியோடும் செய்து வைத்த சிலை பன்னெடுங்காலத்துக்கும் நிலைத்து நின்று மனித குலத்துக்கு ஆற்றல் தரும் சர்வரோக நிவாரணியாக இன்றும் பயன்பாட்டில் உள்ளது. பழனிமலை அடிவாரத்திலுள்ள திரு ஆவினன்குடிதான் முருகப்பெருமான் அந்த இடத்தில் முதலில் வந்த ஸ்தலமாகும். அதையும் மிஞ்சும் வகையில் அதற்குப்பின் மலைமேல் போகர் பெருமான் நிறுவிய பழனி நவபாஷாண அருள் மிகு தண்டாயுதபாணி திருக்கோயில் பிரசித்தி பெற்று விளங்குகின்றது. சித்தர் போகர் பெருமான் அந்தப் பித்தின் அடியில் இறுதி யாக அம்ரவதந்து முன்பு சில காலங்கள் கதிர்காமத் தலத்தில் தியானத்தில் அம்ரந்திருந்தார் என்று தலபுராணங்கள் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது.

இலங்கை திருநாட்டின் கதிர்காமம் முருகப்பெருமானின் ஏழாம் படைவீடு கொண்ட தலம் என்று கூறலாம். கதிர்காம மகா தேவா யைத்தை சித்தர் போகநாதர்கான் வாடவமைத்து நிறுவியுள்ளார். சுமார் கி.பி 214ஆம் ஆண்டில் கிரியா பாபாஜி தன் முதல் குருவான போகர்

பெருமானை இங்குதான் தரிசித்ததாக வரலாறுகள் செப்புகின்றது. போகர் பெருமான் தன் கையால் ஸ்தாபித்த யந்திரம்தான் இன்றும் அங்கே திரைக்கு உள்ளே பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டு பூஜை விழாக்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. கதிர்காம உற்சவ காலங்களில் போகர் அருளிய யந்திரப் பெட்டிக்கு பூஜைகள் நடைபெற்று அந்த யந்திரப் பெட்டியை மறை வாக எடுத்து வந்து மிகவும் சிறப்பாக அலங்கரிக்கப்பட்ட கொம்பன் யானையின்மேல் ஏற்றப்பட்டு விவேட சீர்வரிசைகளுடன் மேளதாள வாத்திய இசைகளுடன் ஆடல் பாடல்களுடன் வலம் வரும் காட்சி கண்கொள்ளாக காட்சியாக மக்கள் மனங்களில் ஆண்மீக வெள்ளம் கரைப்பட்டு ஒடும் இக்காட்சியை வார்த்தைகளில் வடிக்க முடியாது. தீர்த்தம் ஆடும்போதும் யந்திரப் பெட்டகம் தலைப்பத்து ஓலைகளினால் மறைக்கப்பட்ட தண்டிகையில் எடுத்துச் சென்று மானிக்ககங்கையில் நீராட ஆலயத்தை சென்றடையும். யந்திர வழிபாட்டு முறை மற்று ஆலயங்களில் விக்கிரகங்களுக்கு அடியில்தான் வைத்து வழிபாடு நடைபெறும். ஆனால் கதிர்காமத்தில் மட்டும் யந்திரம் ஒரு பெட்டகத்தில் வைத்து தனியாக வழிபாடு செய்யப்பட்டு வருவது ஒரு சிறப்பு வாய்ந்த அம்சமாகும். இந்த யந்திரத்தின் காந்த ஆண்மீக அலை உலகமெங்கணுமிருக்கும் பக்தகோடி மக்களை தன்வசம் இழுத்தவன்னைம் அருள் பாலிக்கின்றது. கதிர்காம முருகப்பெருமான் யந்திர வடிவாக இருந்து அருள்பாலித்து வரும் இடம் கி.பி. 5ஆம் நாற்றாண்டு வரை கார்த்திகேய கிராமம் என்று அழைக்கப்பட்ட ஊர்தான் இன்று கதிர்காமம் என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. போகர் அருளிய சக்தி வாய்ந்த யந்திரம்தான் அப்குதியை சுபிட்சம் நிறைந்த புண்ணிய பூமியாக இன்றும் காத்து வருவதாக

ஜத்தீம். கதிர்காமக் கந்தன் கோயில் மரத் தழியில்தான் பாபாஜி என்பவரின் இயற்பெயர் நாகராஜன் என்பவருக்கு சித்தர் போகர் தீவிர தியான் கிரியா பயிற்சிகளை இடைவிடாது பல நாட்களுக்கு சொல்லிக் கொடுத்ததாக

தலபுராணங்கள் கூறுகின்றது. கதிர்காமக் கந்தனை அருணகிரிநாதரும் தன் திருப்புகழ் மூலம் மிகவும் இனிமையாகப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். வள்ளியை முருகன் சந்தித்த இடம் இது என்று இன்றும் நம்பப்படுகின்றது.

“கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமானே”

திருப்பாவையும் திருவெம்பாவையும்

மார்க்கு மாதம் பிறந்தும் ஆண்டாள் இயற்றிய திருப்பாவையும் மாணிக்கவாசகர் இயற்றிய திருவெம்பாவையும் எங்கு பார்த்தாலும் பாடப்படுகின்றன. அவையற்றி உபஸ்யாஸ்கங்கும் நிறை நடக்கின்றன. இந்த இரு நூல்களைப் பற்றியும் ஒரு முக்கிய விஷயம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இவை முழுக்க முழுக்க பெண்களுக்காக எழுதப்பட்டவை. பெண்கள் விஷயங்காலையிலேயே எழுந்து நிராச பகவானை துறிக்க வேண்டும் - நாள் முழுவதும் அவன் நினைவாகவே இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக எழுதப்பட்டவை என்று சொன்னார் கூவாமி விலானந்தா மனலி ஹரி கிருஷ்ண பெருமாள் கோயிலில் நிகழ்த்திய திருப்பாவை சொற்பியாறிலின்போது.

கூவாமி சிவானந்தர் சொல்லுவார், கடவுள் நினைவுடன் எழு. நாள் முழுவதும் கடவுள் நினைவுடன் இரு. ந் கடவுளை அடைவாய் என்று. அந்தக் கருத்தைப் பிரதிபலிப்பதுபோல ஆண்டாணும் ரி, மாணிக்கவாசகரும் ரி பெண்களை விஷயங்காலையிலேயே எழுந்து நிராச பகவானை நினைக்கச் சொல்கிறார்கள். விஷயம் காலையில் பகவானை நினைக்க ஆரம்பித்தால் நாள் முழுவதும் அவனை நினைக்கத் தோன்றும். பெண்கள் ஒழுக்கத்தோடும் கடவுள் நம்பிக்கையோடும் இருந்தால் அவர்களுக்கும் பிறக்கும் மூந்தைகளும் நல்லையுக்கத்துடனும் கடவுள் நம்பிக்கையுடனும் விளங்குவார். அதிலும் கர்ப்பாதியாக இருக்கும்போது பெண்கள் தாங்கள் நினைக்கும் நினைவுகள், பார்க்கும் காட்சிகள், படிக்கும் நூல்கள், பேசும் பேச்சுக்கள்பற்றி யிக ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் இவை கருவில் உள்ள குழந்தைகளைப் பெரிதும் பார்க்கின்றன என்று விருஞ்சுளிகள் கூறுகின்றனர்.

பாகவதநூத்தில் இதற்கு ஒரு நல்ல உதாரணம் வருகிறது. கொடியவன் இரண்யகரிபுக்குப் பிறக்கும் பிரகலாதன் அந்தனை பக்தசிரோயனியாக விளங்குவதற்குக் காரணம். அவன் கருவிலிருந்தபோது அவனுடைய தாயார், நாதரின் ஆசிரியத்தில் வசித்தது. அப்பொழுது நாதர் சொன்ன எத்தனையோ உபதேசங்களைக் கருவில் இருந்த பிரகலாதனும் கேட்டான். அதனால் நல்ல பலனை அடைந்தான். தகப்பன் எத்தனை பொல்லாதவனாக இருக்கட்டும் தாயார் நல்லவனாக இருந்து விட்டால் பிள்ளையும் நல்லவனாக இருப்பான். மார்க்கு மாதம் சிறப்புறி மாதம். அதாவது விநாயகம் பெருமானின் பிள்ளையார் பெருங்கதை விரதம் மார்க்குமாத சஷ்டி திதியில் பூர்த்தியாகின்றது. சிவ ஆலயங்களிலும் ஏனைய சைவ ஆலயங்களிலும் திருவெம்பாவை உற்சவம் அனுஷ்டது மார்க்கு திருவாத்தை நட்சத்தித்தன்று நிதந்த உற்சவமும் இடப்பிழுகின்றன. திருமால் தலைகளில் ஆண்டாள் திருப்பாவை பாடப்பட்டு வருகின்றன. சிவ ஆலயங்களில் திருவாசகம் முற்றோதல் நடைபெறுகின்றன. திருப்பாவை திருவெம்பாவை கருத்துக்களின்படி ஒரு மாதம் ஒழுகினால் அவை பழக்கமாகிவிடும். பிறகு வருஷம் முழுவதும் அப்படியே இருப்பார்கள். மேற்படி நம்பிக்கைகள் இன்றைய கால குறலில் பாசாலைகளில் ஆலயங்களில் வலியுறுத்தப்படுவதன்பூலம் நல்லதொரு சுழுதாய்தை உருவாக்க முடியும்.

-க. சிவசங்கரநாதன்-

துயரம் வந்தால் அதைத் தொடர்ந்து வெற்றி வருமென எதிர்பார்ப்பவன் புத்திசாலி.

இனந்தக் கிருஷ்ணனின் அற்புத ஸ்வீலகள்

(தொடர்ச்சி...)

— திருமதி சிவனேஸ்வரி பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் —

அக்ஞர் கண்ட அற்புதம்

கிருஷ்ணரும், பஸ்ராமரும் தேரை நிறுத்தி அருகில் ஓடிக்கொண்டிருந்த யமுனையில் இறங்கி தாகம் தீர்த்துக்கொண்டு, மீண்டும் தேரில் வந்து அமர்ந்தார்கள். அக்ஞரும் யமுனைக்குச் சென்று வேத மந்திரங்களை ஜபித்தபடி தண்ணீரில் மூழ்கினார். தண்ணீருள் பஸ்ராமரையும், கிருஷ்ணரையும் பார்த்தார். தலையைத் தூக்கிப் பார்த்தார். அவர்கள் தேரில் இருந்தார்கள். மீண்டும் நீருக்குள் மூழ்கிப் பார்த்தார். அங்கே ஆதீஷேசனையும் அவர் மடியிலிருக்கின்ற மீற்மீந் நாராயணனையும் கண்டு துதித்தார். அவர் துதித்துக்கொண்டிருந்தபோதே பகவான் தன்னுடைய சொரு பத்தை மறைத்துவிட்டார். அக்ஞர் பரம ஆசு சரியத்தோடு வெளியில் வந்து சந்தியாவந் தனம் முதலியவற்றைச் செய்துவிட்டு ரதத் துங்க வந்தார்.

~~கிருஷ்ணர் அவரைப் பார்த்து, “ஏதோ பெரிய அற்புதத்தைக் பார்த்தமாதிரி தங்கள் முகபாவும் இருக்கிறார்”~~ என்றார். இந்த உலகத்திலும், விண்ணிலும், தண்ணீரிலும் என்னென்ன அற்புதங்கள் உண்டோ அவை அத்தனையும் தங்களிடமிருக்கின்றன. தங்களைப் பார்த்தது எனக்கு எல்லா அற்புதங்களையும் பார்த்தாற்போலவே தோன்று கிறது என்று சொல்லியவண்ணம் தேரோட்டத் தொடங்கினார்.

மாலை நேரத்தில் மதுராபுரிக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். நந்தகோபரும் மற்றவர்களும் இவர்களுக்கு முன்பே வந்து ஒரு சோலையில் தங்கினார்கள். கிருஷ்ணர் அக்ஞரைப் பார்த்து “நீங்கள் போங்கள் நாங்கள் பிறகு நிதானமாக வருகிறோம்” என்றார்.

மதுராபுரி பிரவேசம்

மறுநாள் பஸ்ராமரும், கிருஷ்ணரும், நண்பர்கள் புடைகுழ மதுராபுரிக்குள் பிரவேசித்தார்கள். நகரத்து மக்கள் போட்டது போட்படி விட்டுவிட்டுக் கிருஷ்ணரைக் காண விரைந்து வந்தார்கள். மதுராபுரிப் பெண்களுக்கு, “சதா இந்தக் கிருஷ்ணருடன் இருக்கும் கோபியர்கள் என்ன தவம் செய்து அந்தப் பாக்கியத்தை அடைந்தார்களோ” என்ற எண்ணம் தோன்றியது.

தெருவில்போன ஒரு சலவைத் தொழிலாளியிடம் கிருஷ்ணர் தனக்கு நல்ல துணிகளைக் கொடுக்குமாறு கேட்டார். அவன் கம்சனிடம் வேலை பார்ப்பதால் கர்வம் கொண்டிருந்த அந்த மூடன், “மாடோட்டும் உங்களுக்கு ராஜ உடை கேட்கிறதா?” என்றான். கோபம் கொண்ட கிருஷ்ணர் அவன் தலையைக் கிள்ளி எறிந்தார். மற்றுத் தொழிலாளர்கள் எல்லாரும் சிதறி ஓடினார்கள். கிருஷ்ணரும் பஸ்ராமரும் நண்பர்களும் தமக்குத் தேவையான ஆடைகளை எடுத்து அணிந்தனர்.

ஒரு நெசவாளி இவர்களுக்கு விதம் விதமான அலங்கார ஆடைகளைக் கொடுத் தான். அவன் பக்தியைக் கண்டு அவனுக்குக் கிருஷ்ணர் சாருப்ப முக்தியைக் கொடுத்தார்.

அடுத்து வழியில் சுதாமன் என்ற பூக்காரன் இவர்களை வரவேற்று நறுமண மாலைகளை அணிவித்து மகிழ்ந்தான். அவனுக்கு வேண்டிய வரங்களையும் கொடுத்தார். அடுத்து திரிவக்ரரை எனும் கூனி வெளிப்பட்டாள். அவள் தினமும் கம்சனுக்கு சந்தனம் அரைத்துக் கொடுப்பவள். கம்சனுக்கு சந்தனத்தை எடுத்துக்கொண்டு போனாள். கிருஷ்ணர் சந்தனத்தைத் தனக்களிக்குமாறு கேட்டார். அவள், “இதைப் பூசிக்கொள்ளத் தகுதி யானவர்கள் உந்களைத் தவிர வேறு யாருள்” எனக் கூறிச் சந்தனத்தைக் கொடுத்தாள். அதனைப் பூசிக் கொண்ட கிருஷ்ணர் அவனுக்கு அருளத் திருவுளம் கொண்டு அவள் எதிரில் நின்று தன் கால் விரலால் அவள் காலை அழுத்தி, தன் கையின் இரு விரல்

களால் அவள் முகவாயை உயர்த்தினார். அவள் உடலிலிருந்த கோணல்கள் போன இடம் தெரியவில்லை. மிக அழகிய பெண் ணாகவும் மாறிவிட்டாள். அவள் கிருஷ்ணன் மீது காதல்கொண்டு அவரைத் தனது இல்லத் திற்கு அழைத்தாள். தான் வந்த வேலையை முடித்துவிட்டு வருவதாகச் சொல்லிவிட்டு தனுர்யாகம் நடக்கும் இடத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தார். அங்கே இரத்தினக்கற்கள் பதிக் கப்பட்ட பெரிய தனுசைப் பார்த்தார். அதை எடுத்து நாணேற்றவும் பெருத்த ஒசையுடன் இரு துண்டுகளாக முறிந்தது. எதிர்த்து வந்த காவலர்களை அந்த இரண்டு துண்டுகளாலும் அடித்துக் கொன்றார்கள் கிருஷ்ணரும் பல ராமரும். பின்பு தாங்கள் தங்கியிருந்த சோலைக்கு வந்து பால் சாதம் சாப்பிடுவிட்டு நிம்மதியாகப் படுத்துக் தூங்கினார்கள்.

ஆனால் அன்று இரவு கம்சனுக்கு உறங்கா இரவானது. பல தீய சகுனங்கள் ஏற்பட்டன.

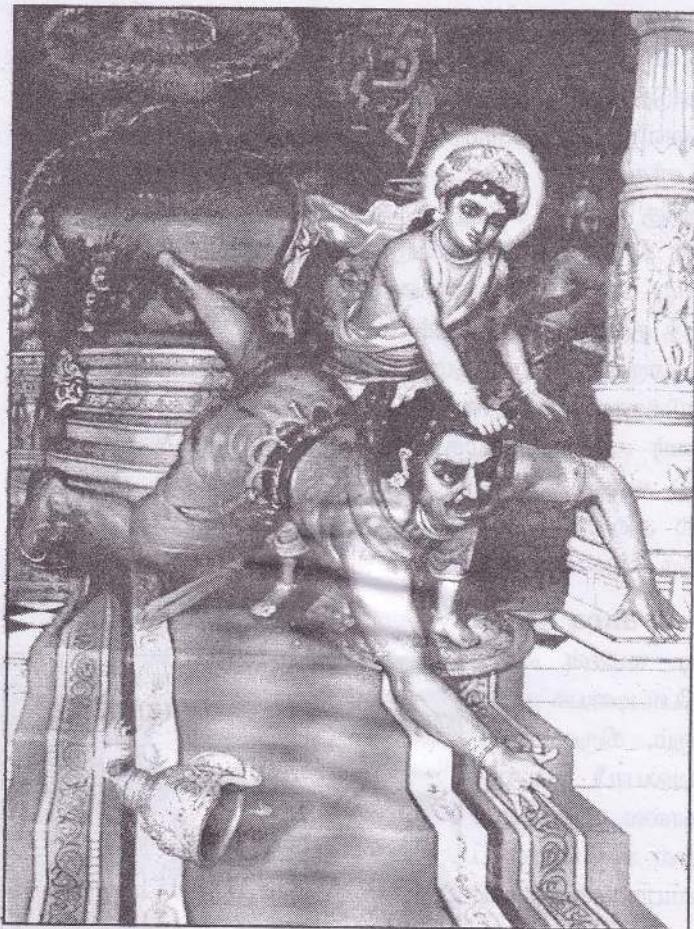
கம்ச வதம்

மறுநாள் மல்யுத்தப்போட்டி. கம்சன் வந்து அரங்கில் ஆசனத்தில் அமர்ந்தான். போட்டியைக் காண மக்கள் திரண்டிருந்தனர். பலராமரும், கிருஷ்ணரும் அங்கு வந்தார்கள். வாயிலில் குவலயாபீட யானை நின்றது பாகன் கிருஷ்ணரைக் கொல்ல யானையை ஏவிவிட்டான். யானை துதிக்கையால் கிருஷ்ணரைப் பற்றியது. சிறிது நேரம் விளையாட்டுக்காட்டிய கிருஷ்ணர் இறுதியில் அதன் வாலைப் பிடித்து கரகர வென்று இழுத்து, அதன் தந்தங்களைப் பிடுங்கி கீழே சாய்த்து, அதன்மீது காலை வைத்து தந்தங்களாலேயே கொன்றார். யானைப் பாகனையும், எதிர்த்தவர் களையும் தந்தங்களாலே அடித்தே கொன்றார்கள். பிறகு இருவரும் அந்த பெரும் தந்தங்களை தோளில் சாய்த்துக்கொண்டு மல்யுத்த அரங்கத்துள் நுழைந்தனர். கம்சன் கலங்கினான். வந்திருந்தவர்களெல்லாம் கிருஷ்ணரின் அழகில் கிறுங்கினார்கள்.

துன்பத்தைக் கண்டு இரங்குவது மனித இயல்பு, அதை நீக்குவது தெய்வீகப் பண்பு.

சானுாரன், முழுதகன் எனும் மல்லர்கள் யுத்தத்திற்கு பலராமர், கிருஸ்னரை அழைத்து யுத்தம் செய்து இருவரும் உயிரிழந்தார்கள். கம்சனுக்குத் தன் முடிவு நெருங்கிலிட்டதை புரிந்துகொண்டான். நந்தகோபனைச் சிறையில் போடுங்கள். வசதேவனைக் கொல்லுங்கள். ராஜ்ய ஆசை பிடித்த என் தந்தையைக் கொல்லுங்கள் என்றெல்லாம் உள்ளினான். இதனைக் கேட்ட கிருஷ்ணர் கம்சன்மீது பாய்ந்தார். கம்சன் வாளை ஓங்கினான்.

இறந்தவர்களுக்கு இறுதிச் சடங்குகளுக்கான ஏற்பாட்டைச் செய்துவிட்டு கிருஷ்ணர் தன் கடமையைச் செய்யக் கிளம்பினார்.

சிறையில் பிறந்த ஸ்ரீரா இருளில் தோன்றி ஓளி வழங்கிய பேராள ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்து ஓரிவில் ஒருத்தி மகனாய் வளர்ந்த நந்த நந்தனா நவநீத கிருஷ்ண யந்தியப்பட மாண்ய மனிவன்னா புகலொன்றில்லா அடியேன் நியே கதியென பொன்னாடியில் வழந்தேவ் பிறவியனும் கூண்டலபைட்டகளி எனக்குவிடுதலை வேண்டுமையா பக்தர் பணியும் பறம் பொருளோ சுனாகத வந்தலோ சுனாமயா.

(தொடரும்...)

தீர்மானிக்க மனம், வழிவகுக்க அறிவு, செய்து முடிக்க கைகள் தேவை.

கயிலாயத்தில் இலங்கை வேந்தன் இராவணன்

- திரு வி. செல்வரத்தினம் அவர்கள் -

இராவணன் சிறந்த சிவபக்தன். அவன் செய்த சிவபூஜை காரணமாக அவன் பல ஆற்றங்களைப் பெற்றான். பல ஆற்றங்களைப் பெற்றதால் அவன் உள்ளத்தில் கர்வம் தோன்றியது. ஆணவும் கொண்ட இராவணன் பலருக்கும் பலவிதமான கொடுமைகளைச் செய்து அவர்களை வென்று அடிமைப்படுத்தினான். அதோடு இராவணன் அளகாப்பி மன்னான் குபேரனை வென்று அவன் வைத்திருந்த வாளில் பறக்கும் புஷ்பக விமானத்தையும் கைப்பற்றினான்.

ஒரு சமயம் இராவணன் தீக் விஜயம் செய்ய விரும்பினான். தனது ஒரு சில அமைச்சர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு புஷ்பக விமானத்தில் ஏறி ஆகாய வழியாகப் போய்க் கொண்டிருந்தான். இராவணன் சென்ற புஷ்பக விமானம் கயிலை அருகில் சென்றது. ஆனால் அது கயிலையைக் கடந்து செல்லாமல் தடைப்பட்டு நின்றது.

அப்போது இராவணனுடன் சென்ற அமைச்சர்களில் ஒருவர், அரசே! கயிலைமீது ரதம் செல்லாமல் நின்றுவிட்டது. ஏன் என்றால் இங்கு மகாதேவர் வீற்றிருந்து அருள் வழங்குகிறார். எனவே கயிலையைக் கடந்து செல்ல முற்படுவது தவறானது; தீமை விளைவிக்கக் கூடியது. எனவே கயிலைமீது செல்லாமல் வலமாகப் போவதே சிறப்பு, அதுதான் நல்லது. அப்போது கயிலாயத்தின் காவல் தெய்வமான நந்திதேவர் இராவணன் முன்பு போய், அடே இராவணா இங்கு உமாதேவியாரோடு சிவபெருமான் வீற்றிருக்கிறார். இதன்மீது நீ உன் புஷ்பக விமானத்தைச் செலுத்தக்கூடாது. இந்தக் கயிலாயத்தை நவக்கிரகங்களும் வலம் வந்து தொழுதுகொண்டிருக்கின்றன. நீ இந்தக் கயிலை மலைமீது போவது பெரும் பாவமாகும்.

இராவணன் ஏளனமாகப் பேசினான். ஏ! குரங்கு முகம் கொண்டவனே நீ எனக்கு புத்தி சொல்கிறாயா? இந்த மலையையே நான் பெயர்த்து எறிந்துவிடுவேன். அவ்வளவு சக்தி என்னிடம் இருக்கிறது.

ஆணவும் கொண்ட இராவணனே! அரக்கன் மூடனே! உனக்கு அறிவுரை கூறிய என்னைக் குரங்கு முகம் என்று இகழ்ந்து பேசுகிறாயே! அதனால், “குரங்குகளால் உன் நாடு, நகரம் அழிய வேண்டும்” என்று நான் உனக்குச் சாபம் கொடுக்கிறேன்.

நந்தி தேவர் சொன்னதைக் கேட்டு, இராவணன் மிகவும் கடும் கோபம் அடைந்தான். அதனால் அவன் புஷ்பக விமானத்தை விட்டு இறங்கி, கயிலை மலையைப் பெயர்த்து எடுக்க முயற்சி செய்துகொண்டேயிருக்கும்போது கயிலை மலை ஆடியது. அதை அவதானித்த பார்வதிதேவி பயந்தான். உடனே உமாதேவியார், “எம்பெருமானே கயிலாயம் ஆடுகிறதே... அகில உலகங்களும் தங்கள் அருளால் இயங்குகின்றன. எல்லோரும் சிவமயம்தான் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது கயிலாயம் குலங்குகிறதே” என்றாள். இராவணன் கயிலாயத்தைப் பெயர்த்தெடுக்கப் பார்க்கிறான், அதற்காக முயற்சி செய்கிறான். இப்படி

எத்தனை படிகள் என்று மலைக்காதீர்கள், எல்லாப் படிகளும் கடக்கக்கூடியவையே.

இறைவன் உமாதேவியாருக்கு சொல்லியபடியே தமது வலது கால் பெருவிரலின் நக நுனியைச் சிறிது ஊன்றி அழுத்தினார். இறைவன் தன் கால் பெருவிரலை இவ்விதம் ஊன்றியதுமே இராவணன் கயிலை மலையின் அடியில் அகப்பட்டுக் கொண்டு “ஓ! என்றிலை இப்படி ஆகிவிட்டதே” என்று கதறி அழுது கொண்டிருந்தான்.

வான் வழியே வந்த நாரதர், “இராவணா! உன் தலைகளில் ஒன்றைக் கிள்ளி எடுத்து யாழாக அமைத்து சாமகானம் பாடு. கயிலைநாதன் மலிழ்ந்து உனக்கு அருள் புரிவான்” என்று கூறினார். உடனே இராவணன் தனது தலைகளில் ஒன்றைக் கிள்ளி எடுத்து வீணை அமைத்து கை நரம்பாகக் கட்டி இசைக்கருவியாக்கினான். அதைக் கொண்டு இசைமழை பொழிந்தான்.

இதோ “ஓ மாக தேவ சம்போ! ஓ சிவ சங்கர தேவா!

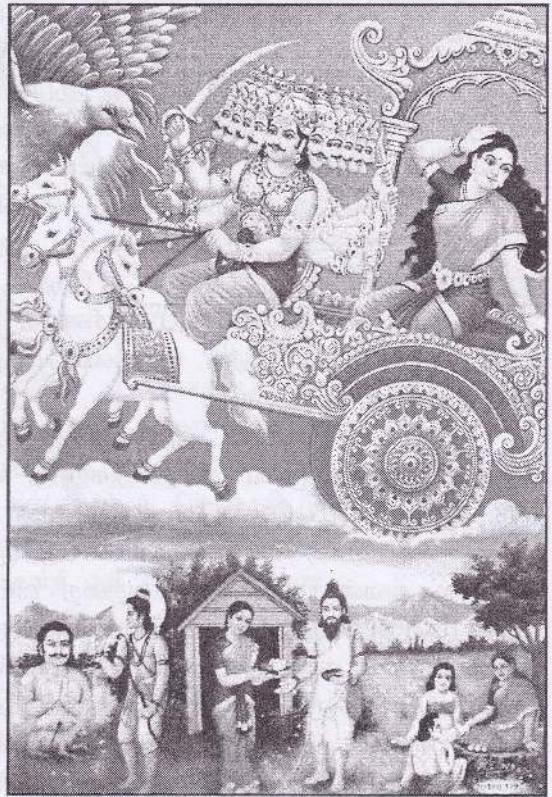
ஓ சாம்பவி மனோகரா! ஓ கைலாச கிரிநாதா

ஓ கமல பொற்பாதா! ஓ பால சோசனா..” இப்படிப் பாடினான்.

இராவணனின் இசையாலும், அவன் தவறை உணர்ந்து தன்னை அழுது தொழுத்தாலும் அவன்மீது சிவபெருமான் கருணை கொண்டார். எனவே அவர் இராவணனுக்குக் காட்சி கொடுத்து, “நீ உன் பிழையை உணர்ந்து அழுத்தால், உனக்கு மூன்றுகோடி வாழ்நாளே வரமாகத் தருகிறேன். அதோடு எவராலும் வெல்ல முடியாத “சந்தரகாசம்” என்ற இந்த வாளை உனக்குத் தருகிறேன்” என்றார்.

பின்னர், இராவணன் தனது புஷ்பக விமானத்தில் இலங்கை திரும்பினான். வழக்கம் போல இலங்காபுரியை ஆட்சி செய்ய ஆரம்பித் தான். அதன் பின்னர் ராமாவதாரம் நிகழ்ந்தது. ராமர் வனவாசம் மேற்கொண்டபோது சீதையை மீட்கவந்த ஜடாயுவை இராவணன் இறைவன் தனக்கு வழங்கிய சந்திரகாசம் என்ற வாளினால் தாக்கினான்.

அதைத் தொடர்ந்து சீதையைத் தேடிச் சென்ற ஆஞ்சநேயர் இலங்கைக்குத் தீவைத் தார். ஆ! முன்பு நான் கயிலாயத்தைப் புற்பக விமானம் மூலம் கடக்க முயன்றபோது அங்கிருந்த நந்திதேவர் “குரங்குகளால் உன் நாடும், நகர மும் அழியும் என்று கூறியது இப்போது என் நினைவுக்கு வருகிறது. அவர் கூறியதுதான் இப்போது நடந்திருக்கிறதோ என்று நினைக்கிறேன்” என்று கூறிய இராவணனிடம், “ஆம் அரசே! ஒரு குரங்கு நம் இலங்கை மாநகருக்கு வைத்த தீயால் இலங்கை இப்போது நெருப்பில் எரிந்துகொண்டிருக்கிறது” என்று இராவணனின் அமைச்சர்கள் கூறினர்கள்.

நூலச்சுடர் மலரின் சிறப்புமிருதி வழற்றோர்...

நாளச்சாட்டு மலரின் சிறப்புமிகு வெற்றோர்...

சந்தியான் ஆச்சிரமத்தினால் மேற்கொள்ளப்படும் சமுதாய மனிகளில் வரிசையில்,
ஏழாம்மகளில் வாழ்வாதார உதவியாக காலை முறை சபையினால் ம் மாநிகள் கூடுமிக்கப்பட்டு வோது...
முதியவர் ஒருவருக்கு முக்குக் கண்ணாடு வழங்கப்பட்டு வோது...

புத்தகமல் காரணமாக புசை எதுவுமின்றிய வாலிவிழாது கூந்த அந்தாதபூம் - செகும் அருள்மிகு ஆலையில் பிள்ளையார் கோவிலில் மகா கும்பாபிஷேகம் 10.11.2019 நாளிற்று சந்திதியான் ஆச்சிரிய அனுசாகமையுடன் கீழ்க்கொண்டு நிறைவேறியது.

நோன்றிப்பு

2019 காய்த்திகை மற்றும்

திருவிளையாட்டு புராண வசனம்

(முன்றாவது)

- ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் -

திருநகரங் கண்ட படலம்

கடம்ப வனத்துக்குக் கீழ்த் திசையிலே சந்திர குலத்துப் பிழந்த குலசேகர பாண்டிய ராசனுக்கு இராசதானியாய் உள்ளது மனைவுர். அந் நகரத்திலே வைசியர் குலத் திலே சிவபூசை முதலிய சிவபுண்ணியங்களை மெய்யன்போடு செய்யும் தனஞ்சயன் என்பவன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் மன வூரிலிருந்து மேற்றிசையிலுள்ள ஊர்களிலே போய், வாணிபம் செய்துகொண்டு ஊருக்குத் திரும்பி வரும்பொழுது கடம்ப வனம் புகுமள வில் குரியன் அஸ்தமனமாயிற்று. இருள் செறிந்த அங்கிரிவிலே தனித்தவனாய் மெலியா நின்ற தனஞ்சயன் அக் கடம்பவனத்தினுள்ளே பேரிருளைப் போக்கி விளங்கா நின்ற விமா னத்தை நேரே கண்டு, அதன் சமீபத்திலே போய், அதன்கண் எழுந்தருளியிரா நின்ற சொக்கலிங்கமூர்த்தியைத் தரிசித்து, வணங்கிக்கொண்டு, பேரானந்தப் பெருஞ் செல்வம் அடைந்தவனாய், அங்கிருந்தான். அன்று சோம வாரமாகையினாலே, தேவர்கள் அங்கு வந்து, சொக்கலிங்க மூர்த்திக்கு நான்கு யாமத்தினும் விசேட பூசைகள் செய்தார்கள். சோமவார விரதம் அனுப்பித்திருக்கும் தனஞ்சயன் தேவர்கள் அங்கு வந்து பூசை செய்தலைத் தனக்குச் சிவபெருமான் அருளிச் செய்த ஞான திருப்பியினாலே கண்டு, போற்றாமரை வாவியிலே ஸ்நானங்கு செய்து, நியமம் முடித்துக் கொண்டு வந்து, சோமசுந்தரக் கடவுளை வலஞ் செய்து, வணங்கி உட்புகுந்து, சிவபூசைக்குரிய கஸ்தரி, பனிநீர் முதலிய கந்த

திரவியங்களைத் தேவர்கள் கையிற் கொடுத்தான் தான் தூண் திருக்கோயிற் பழத்திருந்து கொண்டு தன்னுடைய இட்ட லிங்கத்தைப் பூசை செய்து, யாமங்கோரூபம் வந்து சோமசுந்தரக் கடவுளைத் தரிசனஞ் செய்தான். விழந்த மாத்திரத்திலே தேவர்களொருவரையுங் காணாதவனாய், விமா னத்தின்கண் எழுந்தருளியிரா நின்ற சோம சுந்தரக் கடவுளை மாத்திரம் கண்டான். கண்டு அதிசயமடைந்து நமஸ்கரித்துத் தொழுது, இரு கைகளையும் சிரமேற் கூப்பி, வலஞ் செய்து, தன்னுருக்குச் செல்ல ஒருவாறு துணிந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு, ஊர் வந்து சேர்ந்தான். சேர்ந்தவுடனே, குலசேகர பாண்டிய னிடத்துச் சென்று, “மகாராசனே! நேற்று அந் தக் கடம்பவனத்திலே ஓரதிசயத்தைக் கண் டேன். நான் வாணிபம் செய்துகொண்டு வரும் பொழுது கடம்பவனத்திற் புகுமளவில் குரிய அஸ்தமனமாயிற்று. அப்பொழுது குரிய மண்டலம்போலப் பேரிருளை நீக்காநின்ற ஒரு விமானத்தையும் அதில் வீற்றிருக்கும் சிவ லிங்க மூர்த்தியையுங் கண்டேன். தேவர்கள் வந்து, அக்கடவுளை நான்கு யாமமும் பூசை செய்துகொண்டு, போனார்கள். விழந்தவுடனே நாலும் விடைபெற்றுக்கொண்டு திரும்பிவிட்டேன்” என்றான். அது கேட்டவுடனே குலசேகர பாண்டியன் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்து, இரு கைகளையுங் சிரமேற்கூப்பி, உள்ளத்தில் அன்பும் அற்புதமும் பெருக இருந்தான். அன்றிரவு சோமசுந்தரக் கடவுள் ஒரு சித்தராகி, குலசேகர பாண்டியனுக்குச்

நாம் நன்மை அடைய மற்றவர்களை ஏதிர்பார்க்கும்வரை நாம் அடிமைகளே.

சொப்பனத்திலே தோன்றி, “அரசனே! நாட்டை வேரோடு கணங்கு, கடம்ப வனத்தைத் திருத்தி, நகரமாகச் செய்வாயாக” என்று சொல்லிவிட்டு மறைந்தருளினார். குலசேகர பாண்டியன் விடியற் காலத்திலே விழித்தெழுந்து, நித்திய கர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு தான் கண்ட கணவை மந்திரிகளுக்கும் முனிவர்களுக்கும் சொல்லி, நனவிற் கேட்டதும் கனவிற் கண்டதும் ஒத்திருத்தல் கண்டு, மந்திரிகளோடும் கடம்பவனம் புகுந்து, பொறுப்பாமரை வாவியிலே ஸ்நானங்கு செய்து, விமானத்தின்கண் வீற்றிருந்த சோக்கலிங்க முர்த்தியைத் தூரத்தே கண்டான். கண்டு, வணங்கி, இரண்டு கைகளையும் சிரசின்மேற் குவித்துக்கொண்டு, அன்பு பின்னின்று தள்ள, திருவருள் எதிர்வாடு திமுப்பு” என்பெல்லாம் நெக்கு நெக்குருக விரைந்து திருமுன் சென்று, நமஸ்கரித்தெழுந்து நின்று, துதிப்பானாயினான்:-

“சரண மங்கையோர் பங்குறை சங்கர சரணங்கு

சரண மங்கல மாகிய தனிமுதல் சரணங்கு

சரண மந்திர வடிவமாங்கு சதாசிவ சரணங்கு

சரண மும்பர்க ண்ணயக பசுபதி சரணம்.

ஆழி ஞாலமே லாசையு மமர்வான் பதமேல்

வீழு மாசையும் வெறுத்தவர்க கண்ணிமண் ணாண்டு

பீழை மூழ்கிவா ணரகொடு பினிபடச் சுழலும்

ஏழை யேங்களுக் காவதோ வெந்தைநின் கருணை.

குள தாமறைச் சென்னியுந் தொடத்தொட நீண்ட

நீள னீநினக் கண்பில மாயினு நீயே

மூள வன்புதந் தெங்குடி முழுவதும் பணிகொண்

டானே வேகொலிக் கானகத் தமர்ந்தனை யென்னா”

இவ்வாறு துதித்து, உண்ணின்றும் பெருகிய அன்பு கண் வழியாகச் சொரிதல் போலச் சொரிந்து பரந்த நீர் வெள்ளத்திலும் சிவானந்த வெள்ளத்திலும் மூழ்கி, மெய்யன் போடு வலஞ்செய்து, வணங்கிக்கொண்டு, புறம்போந்து, ஒரிடத்து மந்திரிகளோடும் இருந்தான்.

அப்பொழுது பாண்டிய ராசனுடைய ஆணையினாலே மந்திரிகளால் ஏவப்பட்ட ஏவ லாள்கள் அந்தக் காடு முழுவதையும் வெப்பி நிலத்தைத் திருத்துவித்தார்கள். அதன்பின் பாண்டியராசன், “இங்கே நகரமுண்டாக்குவது எப்படி!” என்று மந்திரிகளோடு கலந்து யோசித் துக் கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது சோமசுந்

தரக் கடவுள் கனவில் வந்தருளியபடியே, சித்தராய் எழுந்தருளி வந்தார். உடனே பாண்டியராசன் இருக்கை விட்டெழுந்து எதிர கொண்டு, நமஸ்கரித்து, ஆசனங் கொடுத்தான். சித்தரானவர் தாம் ஆதிகாலத்தில் அருளிச் செய்த சிவாகமத்தின் வழித்தோன்றிய சிற்ப நூல் விதிப்படி, ஆலயமும் மண்டபமும் கோபுரமும் நகரமும் இவ்வாறு செய்யுதல் வேண்டுமென விதித்து மறைந்தருளினார்.

பாண்டியன் சிற்ப நூலிலே வல்ல தபதிகளைக்கொண்டு, சிவபெருமான் சித்தராய் வந்து விதித்தபடியே, பதும மண்டபமும், அர்த்த மண்டபமும், மகா மண்டபமும், நிருத்த மண்டபமும், அறுகாற் பீடமும், யாகசாலையும்,

அழகோடு அகங்காரமும் கூடிநின்றால் அந்த அகங்காரமே அழகை அழித்துவிடும்.

திருமட்டப்பளியும், பரிவார தேவர்கள் ஆலய மும், சொக்கவிளங்க மூர்த்திக்கு வலப்புறத் திலே மீனாக்கியம்மை வீற்றிருக்கும் திருக் கோயிலும், திருமாளிகைப் பத்திரிகையுடைய திருமதில்களும், மண்டபங்களும், கோபுரங்களும், அகழியும் சமைப்பித்தான். கடைத் தெருக்களும் சித்திரகூடங்களும், திருவிழாக் கொள்ளும் திருவீதிகளும், வீடுகள் நெருங்கிய பெருந் தெருக்களும், சுவர் வழிகளும், நாற் சந்திகளும், அம்பவங்களும், சபைகளும் செய் குன்றுகளும், மேடைகளும், நாடக சாலை களும் முனிவர்களிருக்கையும், பிராமண வீதி களும், இராசவீதிகளும், வைசிய வீதிகளும், வேளாள வீதிகளும், யானை குதிரை தேவர் களுக்கு நிலைக் களங்களும், கல்விச்சாலை களும், அறச்சாலைகளும், பிறவும் செய்வித் தான். கிணறுகளும், ஒடைகளும், குளங்களும், போய்கைகளும், திருந்தவனங்களும், சோலைகளும், உழவு கொல்லைகளும், பூந் தோட்டங்களும் அணிபேற அமைப்பித்தான். அந் நகரத்தின் வடக்கீழ்த் திசையிலே தனக்கு மாளிகை செய்வித்தான்.

அதன்பின் நகரத்திற்குச் சாந்தி செய்ய நினைந்தான். அப்பொழுது சோமசுந்தரக் கடவுள் தமது சடாமுடியில் உள்ள அமிர்தத் தைக் கங்கை நீரோடு கலந்து சிந்தினார்.

அது அந்நகர முழுதும் பரந்து, அதனைத் தனமயமாக்கிச் சாந்தி செய்தது. அது மதுர மயமான தன்மையினாலே, மதுரா நகரம் எனப் பெயர் பெற்றது. கிழக்கே ஜயனாரையும், தெற்கே சுந்த மாத்ரகளையும், மேற்கே விட்டுனு வையும், வடக்கே பத்திரகாளியையும், காவலாக நிறுவினான். சோமசுந்தரக் கடவுளைச் சிவாகம விதிப்பாடி பூசை செய்யும் பொருட்டு, வேதாகமங்களின் மிக வல்ல ஆசி சைவராகிய சிவப் பிராமணரைக் காசியினின்றும் வருவித்து அந்தத் தலத்திலே தாபித்தான்.

பாண்டியன் சுபதினத்திலே தன் மாளிகையிலே போயிருந்துகொண்டு திருக் கோயிலிலே நித்தியம், நூழித்தியம், காமியம் என்னும் மூன்றும் வழுவாது நடக்க, வைதிக நெறியுஞ் சைவ நெறியும் தழைத்தோங்க, பிராமணர் முதலிய நான்கு வருணத்தாரும், அனுலோமர் பிரதிலோமர்களும், பிறரும் தங்கள் தங்களுக்கு மனு நூலிலே விதிக்கப்பட்ட விதிவழியொழுக அரசு செய்தனன். அவன் மலயத்துவசன் என்னும் குமாரனைப் பெற்று, அவனை முடிகுட்டி அரசனாக்கி, பலநாள் கழிந்தபின், ஒருநாள் திருக்கோயிலிற் சென்று, சோமசுந்தரக் கடவுளை வணங்கி, மும்முறை வலஞ்செய்து, சிவத்தோடு கலந்து விட்டான்.

(தொடரும்...)

கைவேலை ஏந்தும் முருகா நீயே அபயம்

அது விழுது தொழுது வணங்கும் முறையை கொள்ளோம் முருகா - உனது

அருள தாஸி எயையும் அடியை கொள்ளவா வேல் முருகா

விழுது விட்டு யாது பட்ட கிளை போல் குடும்பம் ஆக்கு

யாது பட்டது போல நோயில் ஆக்கிடாதே தூக்கு

நாட்டில் நடக்கும் கொடுமை யாவும் அறிந்திருந்தும் ஏன் மொளம்

நாக்கீ நகரில் இது நடப்பதான் பெரும் துயரம்

நாட்டு நிலையை நோக்கும் முருகா உகும் உள்கே அபயம்

நாளை மனிந்ர வாட்டம் நீங்க ஏவிடுவேலை உள்கு கலபயம்.

- சின்னப்பு தனபாலசிங்கம் -

மௌனமாக இருக்கத் தெரியாதவனுக்கு நன்றாகப் பேசவும் தெரியாது.

மனநிலை பாதிப்புப் போக்கும் மருதமலை முருகன்

- திரு அ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் -

மனிதன் தனித்திருந்து மனவழுத்தம் காரணமாகப் புருங்குவதை விட்டுவிட்டுத் தல யாத்திரைகளை மேற்கொண்டு இறை தரிசனம் செய்வதன்மூலம் மன நிம்மதி பெற்றுமிடியும் என்பது அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை. நாம் அனைவரும் மும்மலங்களால் கட்டுப்பட்டவர்கள். சிற்றுறிவும் சிறுமதியும் சிறு தொழிலும் உடையவர்கள். இருந்த இடத்திலிருந்து கொண்டே பெரு நிதியம் கிடைக்கவேண்டும் என்று பேராசை கொண்டிருப்பவர்கள்.

பக்தன் ஒருவன் நானும் பொழுது நின்றும் இருந்தும் தவறாது நடைபெறும் அபிவிருத்தி லொத்தர் சீட்டிமுப்பில் கோடி பணம் கிடைக்க அருள்புரிய வேண்டுமென இறைவனிடம் வேண்டி வந்தான். ஆனால் அவனது வேண்டுதல் பலிக்கவேயில்லை. ஆனால் கோவில் பக்கமே தலைகாட்டாதவர் கட்கெல்லாம் லட்சம், பத்து லட்சம், கோடி எனப் பணம் கிடைப்பது கண்டும் கேள்விப்பட்டும் கடும் சினங்கொண்டு “நீபும் ஒரு கடவுளா?” என்று திட்டனான். எல்லாம் அறிபவராய் பரம் பொருள் “அடே மடையா! சீட்டு வாங்காமல் இருந்த நீ பணம் கொட்டவில்லை என்று திட்டுவதால் பயனில்லை. மந்திரத்தால் மாங்காய் பறிக்க முடியாது” என்றார். இத்தகையோரும் நம்மிடையே உள்ளனர். இவர்கள் தலையாத்திரை மேற்கொண்டால் மருள்ளீங்கி மனநிம்மதி பெற்றுமிடியும் இதையுனர்த்துவதே கட்டுரையின் நோக்கமாகும். 2010ஆண்டு சித்திரையாத இளவேனில் பருவத்தில் என்னிடம்

கல்வி கற்று உயர்தர மாணவர்களது வேண்டுதலைபேற்றுக் கென் இந்தியத் தலையாத்திரையை மேற்கொண்டிருந்தோம்.

அப்போது மாணவர் அறியும் வண்ணம் தலைகளின் வரலாறு, தல அற்புதங்கள் பற்றிய செய்திகள் பதிகங்கள் பாடியுள்ளோர் போன்ற செய்திகளைக் கூறிக்கொண்டிருந்தேன்.

இவற்றுக்கு நாம் பிரயாணத்திற்காக அமர்த்திய வாகன சாரதியும் அவருடன் வந்த வழிகாட்டியும் பெரிதும் உதவினார். நாம் இப்போது மனநிம்மதியருளும் மருதமலை முருகன் கோவிலுக்குச் செல்கிறோம் என்றனர். வாகனம் கோயம்புதூர் வழியாக ஏறக்குறைய 14கி.மீ தூரம் சென்றதும் மருதமரங்கள் அணி செய்யும் மருதமலையில் இயற்கை எழில் கொஞ்சம் மருதமலைச் சாரலில் அருணகிரி நாத சுவாமிகளின் குரலில் ஓலித்த ஒசை

“அவனை துமிலும் அநிநுழனு
அணிசுப் பூநூ யலை யோனே
அடியவர் விளையும் அமர்கள் தயாரும்
அறாங்கு உதவு பெருமானே”

என்று வழிகாட்டியின் வாய் வழியாக வந்த இசை செவி வழியாக நுழைந்து மனதைச் சிலிருக்க வைக்கிறது. மேலும் அவர் கோவிலின் பெயர் மருதமலை எனவும் சுவாமி பெயர் ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணியென்றும் தல விருட்சம் மருதமரமெனவும் தீர்த்தம் மருது கணையென்றும் கூறியதோடு பதிகமளிருளி யவர் அருணகிரிநாத சுவாமிகள் என்றும்

உரைத்தோடு பிரார்த்தனையின் சிறப்பம் மாக மனக்கவலை நீங்குவதுடன் திருமணத் தடைகள் அகல்வதுடன் குழந்தைப் பாக்கிய மூம் கிடைக்கும்” என்றனர்.

மேலும் இருவரும் தலவர்லாறு பற்றிய செய்திகளையும் கூற, கேட்டு மகிழ்ந்து உள்ளே சென்று வழிபட விரும்பினோம்.

மேற்குத் தொடர்ச்சிமலையில் 600 அடி உயர்த்தில் உள்ள மருதமலை முருகப் பெருமானது ஏழாவது படைவீடாகப் போற்றப் படுகிறதாம். சுமர் 1000 வருடங்கள் பழையை வாய்ந்ததெனச் சொல்லப்படுகிறது. அக்காலத் தில் கொங்கு வேட்டுவ மன்றங்களே மருதமலையைப் பரிபாலித்து வந்துள்ளனராம். மூலிகைகள் நிறைந்துள்ளதால் மருந்துமலை என்ற பெயர் மருவி மருதமலையாயிற்று என்று கூறினர். அத்தோடு முருகப்பெருமான் மருதாசலமுருத்தி எனும் அழைக்கப்படுவதாகவும் கூறினர்.

முன்னொரு காலத்திலே பாம்புகளைப் பிடித்து விஷம் முறிப்பது, பாம்பு கடிக்கு மருந்து கண்டுபிடிப்பது என ஈடுபட்டு வந்த வரை ஊரவர் பாம்பு வைத்தியர் என்று அழைப்பாராம். நாகபாம்புகளில் இருந்து நாகரத்தினக்கல் எடுக்க முயன்று மருதமலைக்கு வந்த பாம்பு வைத்தியருக்குக் காட்சி கொடுத்த சட்டை முனிவர் “உடம்புக்குள்ளே இருக்கும் பாம்பை (குண்டலினி சக்தியை)க் கண்டறி வதும் அதனை யோகத்தின்மூலம் மேலெழுப்பி சகல்ராத்தில் சேர்ப்பதே பிறப்பின் பயன். அதை விடுத்துக் காட்டிலுள்ள பாம்புகளைத் தேடி அலைவது வீண் முயங்சி” என்றாராம்.

அன்றிலிருந்து பாம்பு வைத்தியர் உயிர் வதையை விட்டு முருகப் பெருமானை வணங்கித் தியானத்தில் இருந்தவருக்கு வள்ளி, தெய்வானை சகிதமாக முருகப் பெருமான் ஞான வேலுடன் காட்சியளித்து ஞான

உபதேசம் செய்து வைத்தாராம். அன்றில் இருந்து பாம்பாட்சி சித்தர் ஆகினாராம். இவையாவும் அறிவும் ஆற்றலும் ஆராய்வூக்கமும் கொண்ட எமது வழிகாட்டியின் வாம்வழி வந்த வையே. அவர்கள் எமக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதிகள். அவர்கள் எமக்குக் கிடைத்த வழி காட்சிகள் மாத்திரமன்றி வழித் துணையுடன் உயிர்த் துணையாகவும் அமைந்தவராவர். மருதமருக காட்டிடையே கரடி, புலி, யானையாகிய இடையூறு விளைவிக்கும் கொடிய விலங்குகள் மறைந்து வாழும் இடங்களைத் துல்லியமாக அறிந்து அதற்கமைய வாகனத்தைச் செலுத்தி எமது உயிர்களைப் பாதுகாத் தவர் வாகனசாரத்தியாவர்.

விநாயகப் பெருமானைத் தரிசித்த பின்பு மேலே சென்றால் வருவது தண்டாயுத பாணி கோவிலாகும். இன்னும் சிறிது தூரம் மேலே செல்ல வருகிறது ஆதி மூலஸ்தான மண்டபம். இதற்கும் தண்டாயுதபாணி கோவி லுக்குமிடையே காட்சியளிக்கிறார் பஞ்ச விருட்ச விநாயகர். அரசமர நிழலில் வீற்றிருந்த ரூளியவராய விக்கினேஸ்வரன் மருதமலையில் “அரசு, அத்தி, வேம்பு, வன்னி மற்றும் கொரக்கட்டை என் ஜந்து மரங்களுக்கடியில் அமர்ந்து அடியவர்க்கட்டுத் திருவருள் பிரகிறார்” என்றார் வழிகாட்டி. கேட்டு ஆண்தும் அடைந்தோம். பஞ்ச விருட்ச விநாயகருக்கு அருகில் அமர்ந்து முருகன் கையில் ஞான வேலுடன் மயில் மீதமர்ந்து காட்சியளிக்கிறார்.

இவரும் வள்ளி தெய்வானையும் மருதமலையில் சுயம்புவாகவே தோன்றியவர்கள் என்றார் வழிகாட்டி.

நடை பயணமாகச் சென்ற நாம், பஞ்சவிருட்ச விநாயகரைத் தரிசித்து விடைபெற்று மருதாசல மூர்த்தியைத் தரிசனம் செய்கிறோம். தரிசனம் முடிந்து திரும்பும் போது கண்ட அதியற்புதம் எனது மனதைக்

கிள்ளியது. அங்கு மனநலம் குன்றியவனாய் எனது அன்பு மாணவன் சிறீராம் மருதாசல மூர்த்தியைக் கண்ணீர் சொரியக் கசிந்துருகி வழிபாடு செய்து நின்றான். தாய், தந்தையும், சகோதர, சகோதரியையும் இழந்து மனநலம் பாதிப்படைந்து என்னிடம் வந்து தன்பெயர் கூறுமுடியாது உணவுக்காகக் கைநீட்டிக் கண்ணீர் வடித்து நின்ற சிறுவனை அரவணைத்து உணவுளித்து ஸ்ரீராம் எனப் பெயரிட்டு வந்த விடத்து அவரையும் எமது குழுவுடன் இணைத்து தலையாத்திரை சென்றவிடத்து நாம் மலைமேலே ஏறி வழிபாடாற்ற முனைந்த போது சேர், நீங்கள் சென்று வழிபாடாற்றி வாருங்கள். நான் சாரதி ஜயாவுடன் இருக்கிறேன் என்று கூறிய மனநலம் குன்றிய சிறுவனான சிறீராம் மருதாசல மூர்த்தியைக் கண்ணீர் மல்கிக் கசிந்துருகி வழிபட்டு நிற்பது கண்டு ஆச்சரியப்படாது இருக்கமுடியாது. இதுகண்ட வழிகாட்டி “மனக்குறை தீர்ப்பான் மருதார் முருகன் என்றேன் அல்லவா? ஜயா” என்றார். அத்தோடு இதெல்லாம் மருதமலையானது திருவிளையாடலாகும் என்றும் வழிகாட்டி கூறினார்.

அடியேனைக் கண்டவுடன் சிறித்தபாடி குதூகலத்துடன் ஓடோடி வந்த சிறீராம் எனது பாதங்கள் தொட்டு வணங்கி உங்களை வழி அனுப்பியதன் பின்பு சாரதி ஜயாவுடனிருந்த நான் இருப்புக் கொள்ளாமல் “மருதமலையானே! அப்பனே! முருகா! முருகா! என்று கதறி அழுதேன். அத்தருணம் சிறுவன் ஒரு வன் வந்து எனது கையைப் பிடித்து “அழா மல் என்னுடன் வா” என்றான். “சேர் வரட்டும்; அவருடன் வருகிறேன்” என்றேன். “அவரிடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிறேன்” என்றைழத்து வந்து சேர்த்தான். அச்சிறுவனை உங்களுக்குக் கூக் காட்டலாம் என்றால் எங்கோ மறைந்து விட்டான் சேர்; காணவில்லை” என்று கூறினான்.

“மருதமலையானே சிறுவனாக வந்து மனநோயாளியான சிறீராம் என்ற சிறுவனது கையைப் பிடித்து அழைத்து வந்துள்ளார் என்பதேயுண்மை. அச் சிறுவனைத் தேவுவதில் பயனில்லை. சிறீராம் மனநிலை பாதிப்பிலிருந்து பூரண சுகமடைந்தமையே போதும், ஜயா” என்றார் வழிகாட்டி.

கோயிலின் இறுதிப் படிக்கட்டின் நேரத்திரே இருக்கிறது ஆதிமூலஸ்தானம். அங்கு சுயம்புலிங்கமாக சுயம்புவான வள்ளி, தெய்வானை சமேதராக மருதமலை முருகன் காட்சியளிக்கிறார். இங்கு விசேட பூஜை ஆராதனை நடைபெறுகிறதாம். கருவறைக்கு வெளியிலுள்ள மண்டபத்தில் நவக்கிரக மண்டபம் அமைந்துள்ளது. தட்சணாமூர்த்தி, லிங்கோற்பவர், தூர்க்கை, சண்டேஸ்வரர் ஆகிய மூர்த்திகளுக்கும் தனித் தனிச் சந்திதிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

சுற்றிவரும்போது மலையில் இருந்த ஒரு குகையை வழிகாட்டி காட்டினார். பார்த்த போது அதனுள் பாம்பாப்டிச் சித்தர் வலது கையில் மகுடியிடனும் இடது கையில் தடியுடனும் காட்சி தருகிறார். அவரருகிலே ஒரு நாகம் உள்ளது. “இந்த நாக வடிவிலேயே சித்தருக்குக் காட்சி தந்துள்ளான் முருகப்பெருமான் எனும் ஜதீகம் உண்டு” என்றார் வழிகாட்டி.

செல்வங்களுக்கெல்லாம் மேலாய செல்வம் மனநிம்மதி. இதனையருளும் பெருமைக்க மருதமலை. எவ்வகையான மனக்குழப்பமிருப்பினும் மருத மாமனியாம் முருகப்பெருமானை மனமுருகித் தரிசித்தால் யாவுமகன்று சுகம் பெறலாம் என்பது பக்தர்களது நம்பிக்கை” என்றார் வழிகாட்டி.

ஆனால் எனது அன்பு மாணவன் சிறீராமின் குன்றிய மனநிலை குன்றவனருளால் நீங்கியமை கண்டு பெருமகிழ்வடைந்தேன்.

மருதமலையானுக்குப் பிறந்த தனிமான வைகாசி விசாகத்தில் விசேட அபிடேக் மாக 108 குடம் பால் சொரியப்படுகிறதாம். தெப்புசத்தில் தீர்த்த உற்சவமாகக் கொண்டு பத்துத் தினங்கள் கொடியேறித் தேரோட்டமும் திருக்கல்யாணமுமாகப் பிரம்மோற்சவம் நடக்கிறதாம். கார்த்திகைக்கார்த்திகையிரவு மருதமலை உச்சியிலும் தீபம் ஏற்றப்படுகிறதாம்.

எமது சிவநெறிபூண்ட மக்கள் விசேடமாக இளைய சமூகம் தலயாத்திரைகளில் ஈடுபட்டு நல்லறிவும் பண்பாடு ஒழுக்கநெறி

தவறாத வழிகாட்டி சாரதிகளை இணைத்துத் தலயாத்திரையை மேற்கொண்டு சமய அறிவுபண்பாடு ஒழுக்கம் பேண வேண்டும்.

தலயாத்திரையிலிருந்து திரும்பிய வரிடம் விபரமறிவது விசேடமாகும். இவ்வகையில் எமது சந்திதியான் ஆச்சிரம கவாமிகள் ஞானச்சுடர் மலர் மூலம் எழுதிவரும் “வட இந்திய யாத்திரை” மற்றும் “மலேசிய யாத்திரை” போன்ற வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க கட்டுரைகளை வாசிக்கும் வாய்ப்புப் பெற்றுள்ள யாம் பாக்கியவான்களே.

“ஓம்; மநுஷல முருகா; ஸஹம்”

“மனக்கவலை போக்கும் முருகா; ஸஹம்”

“அங்ஞாளம் ந்தும் மெங்ஞாள பஸ்தா”

“முருகையா ஸஹம்”

வழி யாருக்கு உரியது

பேரரசர் சனகர் மிகப் பெரிய அளவில் யாகம் செய்கிறார் என்பதைக் கேள்விப்பட்டான் அட்டவக்ரர் என்ற அந்தணச் சிறுவன். கல்வி வேள்விகளில் சிறந்து விளங்கிய அவன் தன் மாமன் சுவேதகேதுவிடம் வந்தான்.

“பேரரசர் சனகர் சிறந்த முறையில் யாகம் செய்து வருகிறார். நாம் அங்கு சென்றால் நம் அறிவு மேலும் வளரும். நீங்களும் என்னுடன் வாருங்கள்” என்று அழைத்தான்.

சுவேதகேதுவும் அதற்கு ஒப்புக்கொண்டார். இருவரும் மிதிலை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்கள் எதிரில் பேரரசர் சனகர் வந்தார். வழியோ மிகக் குறுகலாக இருந்தது. சனகரின் ஆட்கள் அவர்கள் இருவரையும் பார்த்து “விலகி வழி விடுங்கள்” என்று உரத்த குரலில் கட்டளை இட்டார்கள்.

இதைக்கேட்ட அட்டவக்ரன் கோபம் கொண்டான். “யார் யாருக்கு வழிவிட வேண்டும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? குருடன் எதிரில் வந்தால் வழிவிட்டு விலக வேண்டும். அதேபோல செவிடன், பெண், சுமை சுமப்பவன் இவர்களுக்கே வழி உரியது. எதிரில் வருபவர் யாராக இருந்தாலும் வழிவிட்டு விலக வேண்டும். அதேபோல அந்தணன் எதிரில் வரும்போது மற்றவர் வழிவிட வேண்டும். அந்தணன் அல்லாது மற்றவர்கள் வரும்போது அரசனுக்கு வழி உரியது” என்றான்.

இதைக்கேட்ட சனகர், “வழி உங்களுடையதே. நான் விலகி நிற்கிறேன். நீங்கள் செல்லுங்கள். என் ஆட்கள் உம் சிறுவயதை எண்ணி தவறிமைத்து விட்டனர்” என்று பணிவுடன் சொல்லி அவர்களுக்கு வழி விட்டார்.

எனக்கு வேண்டும் என்பது ஆசை, எனக்கு மட்டும் வேண்டும் என்பது பேராசை.

வழித்துணை

29

- ஆசகவீ செ. சீவகப்பீரமணியம் அவர்கள் -

- 01 முத்திகரம் என்பது ஆலயத்தில் மட்டுமென்று அடியார்கள் மனத்திலும் அதுஇருத்தல் வேண்டும் மனத்துக்கண் மாசுடனே ஆண்டவனை வேண்டியிட்டு ஆலயத்தில் முத்திகரம் இல்லையெனல் தகுமாமோ.
- 02 பிற்கக்கு ஓர்கருமத்தை நாமிலழக்கும் வேளையிலே அவராக நாமிருப்பின் என் நெண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் நமக்குஅது தீமையெனில் பிற்கக்குமது தீமையென்றே தீர்மானம் செய்திடுதல் மனிதநேய வழித்துணையாம்.
- 03 மானிடத்து வேற்றுமைகள் மனத்துக்குள் இருக்குமட்டும் வானிடையே இருக்குமிறை வானிடையே தானிருப்பான் தேவினைச் சொரிந்தாலும் தெருவீதி உருண்டாலும் வான்விட்டு அவனிறங்க அதற்கு நானில்லா நீவேண்டும்.
- 04 ஸாபம் கிடைக்குமென்றால் முண்டி அடிப்பவர்கள் நஷ்டரத்தைக் கண்டுபின்னர் நழுவிடுதல் நன்றான்று ஸாபமோ நஷ்டரமோ நமக்குத்தான் என்றெண்ணி நியாயமாக நடந்திட்டால் ஸாபமாகும் அதுவேதான்.
- 05 மன்னவர்போல் இருப்பதுவும் தன்னவரைக் காப்பதுவும் மனிதாபி மானமென்று மனதிற்குள் எண்ணலாமோ அன்னியர்போல் இருந்தாலும் அடுத்தவற்காய் இரங்குவோரே மனிதாபிமானமுள்ள புனிதமான மனிதர்களாம்.
- 06 பாத்திரத்தை விளக்குதற்கு நடிப்பொன்றே வழியாகும் வாழ்க்கையிலே நடிப்பிருப்பின் அதுவே நமக்கழிவாகும் நாடகத்து நடிப்புக்கள் கலையினையே வளர்த்தல்போல் வாழ்க்கையின் நடிப்புக்கள் கவலையினை வளர்த்திடுமாம்.

வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நாளும் சரித்திரத்தின் ஒவ்வொரு பக்கமாகும்.

- 07 தன்னிலைப் பேணாமல் பிற்நல்லைப் பேணுபவர் இன்முகத் தோடென்றும் விளங்கிடுவர் ஏனென்றால் அன்பொன்றே அவர்களது அடிமனத்துள் இருப்பதனால் பின்முகங்கள் ஏதுமின்றித் தெளிவோடு இருப்பதாலாம்.
- 08 வேஷங்கள் வெளிப்படுதல் நாடகத்திற் கழகாகும் யதார்த்தங்கள் வெளிப்படுதல் வாழ்க்கைக்கு அழகாகும் வாழ்க்கையிலே வேஷத்தை வெளிப்படுத்த முயற்சித்தால் யதார்த்தத்தைக் கூடஅவர் யாசிக்க நேர்ந்துவிடும்.
- 09 சவாசத்தின் பைகளோடு குருதிமீட்கும் இருதயமும் சிறுநீரகத்தோடு சிறப்புடனே இரைப் பையும் உன்னுக்குள் இருந்துகடன் தவறாமல் செய்திடவும் நீட்டும் உங்கடனைச் செய்திடாமல் உறங்கலாமோ.
- 10 ஏனி சடப்பொருள்தான் ஏறுவோர்கள் உயர்தினைதான் ஏறியபின் ஏனியையந்ர் உதைத்துமட்டும் தள்ளிடாதீர் வேறுவழி ஏதுமில்லை இறங்குதற்கும் அதுவேண்டும் இறங்கவேண்டி வருகையில்தான் ஏனியதன் பணிதெரியும்.

சந்திதியான் ஆச்சிரமம் மேற்காண்டுவரை நித்திய அன்னபணிக்கும் மற்றும் ஆச்சிரமத்தினால் நடாத்தும்படிம் சகல சமுதாயப் பணிகளுக்கும் உதவிபுரிய விரும்புவோர் கீழே உள்ள முகவரியிடன் தொடர்பு கொள்ளலும்.

காசுக்கட்டளை

செ. மோகனதாஸ்
சந்திதியான் ஆச்சிரமம்,
தொண்டைமாணாறு.
தொ.இல - 0213219599, 0212263406

காசோலை

செ. மோகனதாஸ்
க.இல - 7342444
இலங்கை வங்கி,
பருத்தித்துறை.

E.mail : suthanm329@gmail.com
: sannithiyan@hotmail.com

நகள் வாழ்வின் எல்லையைத் தீர்மானிப்பது அடுத்தவன் வசதியல்ல. உங்கள் நிலைமை.

ஒதியும் அந்தமுயில்லா பல்நோக்கு நெறிப்பட்ட சமயம் சைவசமயம்

- திரு பு. கதிரித்தம்பி அவர்கள் -

சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்ட சமயம் சைவசமயம் ஆகும். ஆதி யும் அந்தமுயில்லா அரும்பெருஞ் சோதி ஆகிய சிவனையுடையதும், பரந்த நோக்கம் கொண்ட நெறிப்பட்ட சமயம் சைவசமயம் என்பதை சமய ஆராய்ச்சியாளர் பாக்டர் போல் ஏற்றுள்ளார். எனவே சைவசமயத்தின் பெருமையை எடுத்துக் கூறவும் முடியுமோ?

சைவசமயம் எப்போது யாரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்பதற்கான வரலாறு இல்லை. மற்றைய சமயங்களுக்கு தோற்றுவிக்கப்பட்ட காலம் தோற்றுவித்தவர் என்பன உண்டு. சைவசமயத்தை உலகரியச் செய்த நாயன் மார்களில் ஒருவராகிய மாணிக்கவாசக கவாமிகள் ஆதியும் அந்தமுயில்லா அரும்பெருஞ் சோதியென சிவனைப் பாடினார். அப்பர், மூவாய், பிறவாய், இறவாய் போற்றி, முன்னமே தோற்றி முளைத்தாய் போற்றி எனச் சிவனைப் போற்றினார். திருஞானசம்பந்தர் “அண்ணா மலை தொழுவார் வினை வழுவா வண்ணம் அறுமே” என்று தொழும் அடியார்களுக்கு அருள்ளை கூறியுள்ளார். இறைவன் உயிரினங்களைப் படைத்தது, வினையை பூமியில் அனுபவித்துத் திரும்பவும் தனது திருவாயினை அடைந்து முத்தியின்பம் பெறுவதற்கு என அடியார்கள் கூறுகின்றார்கள். சைவம் அழியாது காக்க இறைவன் திருஞானசம்பந்தரைத் தோற்றுவித்து முன்று வயதில் “தோடுடைய செவியன் விடையேறியோ” என்னும் தேவாரப் பாடலைப் பாடலைத்து, தோணிய்ப்பரின் அருளா உலகரிய வைத்தார். சைவசமயத்தை அழிக்கவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்ட

சமன்ரகங்குடன் அனல்வாதம், புனல்வாதஞ் செய்து அவர்களின் செருக்கை சம்பந்தர் அடக்கி வைத்தார்.

வாதத்தில் தோல்வியடைந்த சமன்ரகள், திருநாவுக்கரசர்பிடம் பழிதீர்க்கக் கண்ணாம் பறையில் அடைத்தும், மத யானையை ஏவியும் யானையாதபோது, கோபங்கொண்ட சமன்ரகள் கல்லோடு கட்டிக் கடலில் போட்டனர். கல் தெய்மாக மாறிக் கரை சேர்ந்தது. இதை அறிந்த அரசன், வீணே சமன்ர சொற் கேட்டு நாவுக்கரசருக்குத் துன்பம் இழைத் தேனே என மனம் வருந்தி, அப்பரிடம் மன்னிப்புக் கேட்டு, பிராயச்சித்தமாக ஒரு கோவிலையும் கட்டுவித்தான் என சமய வரலாறு கூறுகின்றது. திருஞானசம்பந்தரும் அப்பரும் தம்முடன் வாதிட்ட சமன்ரகளை அருட்பார்வையினால் மன்னித்துக் கொண்டனர். அது போல் இலங்கையிலிருந்து ஐந்தாம் நூற்றாண்டளவில் இலங்கையை ஆண்ட மன்னானும் அவன் மகனும் (வாய் பேசமுடியா பெண்) சில புத்த பிக்குகளும் இணைந்து இந்தியா தில்லைச் சிதம்பரத்தை அடைந்து, மாணிக்கவாசகருடன் வாதஞ் செய்தனர். சிவனருளால் வாதஞ்செய்ய வந்த பிக்குகள் பேசமுடியாத வர்களாகி நிற்க, மணிவாசகர் அரசன் மகளை தனது வினாக்களுக்குப் பதில்கூறப் பணித்தார். என்ன அதிசயம் வாய்ப்போ ஊழைப் பெண் பேசும் திறங்பெற்று விடை பகிர்ந்தாள். இதைக் கண்ணுற்ற அரசன் மாணிக்கவாசகரிடம் மன்னிப்புக்கேட்டு, தானும் உடன் சைவசமயத்தவனாக மாறினான். புத்த பிக்குகள் தாம் தோல்வியடைந்தால் கழுமரம்

விரோதி உன் குறைகளை பிறரிடம் சொல்வான். நன்பன் உன்னிடம் சொல்வான்.

ஏறுவோம் என சபதமிட்டிருந்தனர். அதன்படி அவர்கள் கழுமரம் ஏற்றப்பட்டனர் என்று திரு வாதவூர் புராணப்படலத்தில் இவ் வரலாறு சொல்லப்படுகின்றது. மாணிக்கவாசகரும், பழிதீர்க்கும் எண்ணம் கொள்ளாது, அஞ்ச பார்வையினால் அவர்களை நோக்கினார். எனவே எது சைவசமயம் ஆதியும் அந்தமும் இல்லா பலநோக்குடைய சமயமென்பதை நாயன்மார்களின் திருவருள் செயலால் அறியக்கிடக்கின்றது.

அந்தியர் ஆட்சிக்காலத்தில் யாழிப் பாணத்தில் மக்கள் பிற சமயத்தவர்களின் பொய்ப் பிரசாரத்தால் மதம் மாறாத தொடங்கினர். சைவசமயம் அழியும் நிலை ஏற்பட்டது. இந்திலையில் எம்பெருமான் ஆறுமுகநாவல் ரைத் தோற்றுவித்து, மறு சமயத்தவரின் பொய்ப் பிரசாரத்திற்கு தகுந்த கண்டனப் பிரசங்கங்கள் செய்தும் கண்டனப் பிரசாரம் அச்சிட்டு மக்களுக்கு வழங்கியும் வாதிட்டு வந்தார். வண்ணை வைத்தீள்வரன் கோவிலில் வெள்ளிக்கிழமைதோறும் சைவப் பிரசங்கங்கள் செய்து உண்மையை உணரவைத்து, சைவத்தை அழியாது காத்தார். கிரீஸ்தவ பாடசாலையில் ஆறுமுகநாவலர் கற்பித்தும் சைவசமய ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்தார். சைவமும் தமிழும் தனது இரு கண்கள் என எண்ணிய ஸ்ரீலூரீ ஆறுமுகநாவலர் ஒரு மனிதனாக நின்று, அஞ்சாது, மறு சமயத்தவர்களின் பொய்ப் பிரசாரங்களுக்குத் தகுந்த பதிலடி கொடுத்து, வாயை அடக்கி வைத்த பெருமை நாவலரைச் சார்ந்ததாகும். ஆறுமுகநாவலர் சைவப்பற்றாளராக இருந்தும் கிறீஸ்தவ பையிள் என்னும் நாலை தமிழில் மொழி பெயர்த்து, கிறீஸ்தவ குருவிடம் வழங்கினார். இவரின் செயல் சைவசமயம் பலநோக்குடையதென்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இருந்தும் எது சமயம் ஆதியும் அந்தமு

மில்லா பலநோக்குடைய அறநெடுவிலி நடக்கும் சமயம் என்பதை மக்கள் அறியாதிருப்பது வேதனைக்குரியதாகும்.

எமது மக்கள், தந்பொழுது வெளி நாட்டு மோகத்தினாலும் விஞ்ஞான அதி கண்டுபிடிப்புக்களால் மயங்கியும் எது கலை, கலாசாரத்தை மறக்கும் நிலைக்கு தள்ளப் பட்டுள்ளனர். ஆறுநிவுடைய மனிதன் இறைநம்பிக்கை கொண்டு தினமும், கோவில் சென்று வர இறையருளால், உண்மைநிலை உணரும் தன்மை ஏற்படும். கலியுகவரதன் கந்தன் தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்திதியில் அருளாட்சி புரிந்துகொண்டிருக்கின்றான். விலை மாதுகளிடம் சென்று இழிவடைந்த அருண கிரியை இரு கையினாலும் ஏந்தி தன்னை திருப்புகழால் பாடும்படி பணித்த முருகன், எம்மையும் கைவிடுவானா? செல்வச்சந்திதியான் ஆற்றங்கரையில்ருந்து அருள்புரிந்து கொண்டிருக்கிறார். தன்னுடன் போரிட்ட சூரணையும் மன்னித்து வரம்பிலா வரமளித்து சேவலும் மயிலுமாக வைத்துள்ளவர் செல்வச்சந்திதி முருகன். துண்பத்தினால் வாடுகின்ற மனிதர்களே உங்கள் துயர் நீங்க செல்வச்சந்திதி ஆலயம் செல்லுங்கள். அவனுக்குப் படைத்த அறுபத்துமூன்று நாயன்மார் பிரசாரத்தை வேண்டி மருந்தென உண்ணுங்கள். நோய்கள் அகன்றுவிடும்.

யாலோன் மருகளை மற்றும் மைந்தனை வாலோர்க்கும் மோவா தேவை வெஞ்சூள் தூங்கத்தை போதிலில் சோர் வய்ப்பாறில் செல்கோடனை சென்று கண்டுதூரு நலவரிம் கண்பொத்திலோ அந்த நான்குகளே.

என்று அருணகிரி வேண்டுகின்றார்.

தந்பொழுது சைவசமயத்தின் அணி கலனாக தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்திதியான் ஆலயம் விளங்குகின்றது.

சேவலும் மயிலும் போறி திருக்கைவேல் போறி போறி.

தோல்விகளைக் கண்டு நீ பயந்தால், வெற்றி உண்ணைக் கண்டு பயப்படும்.

நித்திய அன்றைப்பணிக்கு உதவிபூரிந்தோர் விபரம்

(கோர்க்கப்பி...
கோர்க்கப்பி...)

ம. யோதி	காரைநகர்	1000. 00
கு. சோமேஸ்வரி குடும்பம்	கன்டா	2000. 00
சி. பரமானந்தன்	மயிலிட்டி	1000. 00
K. நடராசா	காரைநகர்	3000. 00
சி. சனோஜினி	உடுப்பிட்டி	10000. 00
க. பிந்துஷா	மீசாலை	500. 00
பா. கந்தசாமி (இளை. அதிபர்)	கரவெட்டி	1000. 00
கு. வசந்தகோகிலா	வல்வெட்டித்துறை	500. 00
A. நவரத்தினசாமி	நாகர்கோவில்	10000. 00
க. நிதர்சனன்	கோப்பாய்	1500. 00
க. புஷ்பலதா	உடுப்பிட்டி	3000. 00
K. ஆனந்தராஜா	மல்லாகம்	5000. 00
T. பிழேமதாசா	அளவெட்டி	1000. 00
இ. சிவகாந்தன்	புத்தூர்	25000. 00
வ. துரைச்சாமி	வல்வெட்டி	1000. 00
வே. முருகேசு சுவாமி நினைவாக செல்வச்சங்நிதி தொண்டைமானாறு 50 யூரோ	12000. 00	
இ. சதீஸ்குமார்	சுதுமலை	2000. 00
பொ. சந்திரநாதன்	மல்லாகம்	3000. 00
செ. குகராசா	சுன்னாகம்	1000. 00
த. சுதாகர்	இடைக்காடு	1000. 00
நா. பஞ்சலிங்கம்	குப்பிளான் தெற்கு	15000. 00
T. நமசிவாயம்	கதிரிப்பாய்	5000. 00
க. இலட்சமணசர்மா	கொக்குவில்	4000. 00
ஜெயானந்தன் எழில்மதி	பருத்தித்துறை	2முடை அரிசி
சித்தா ரெஜிபோம் டிசைன்ஸ்	கொக்குவில்	5000. 00
இ. புஸ்பநாதன்	சங்கானை	2000. 00
க. குமாரகுலசிங்கம்	கோண்டாவில்	1முடை அரிசி
அதிவீஶா	ஜேஜர்மன்	10000. 00
S. பிரபாகரன்	நீர்வேலி	5000. 00
ந. சிவகுமாரன்	மயிலிட்டி	20000. 00
கா. நாகராசா குடும்பம்	ஊர்காவற்துறை	1000. 00
ர. ராஜரட்னம் குடும்பம்	குப்பிளான்	2000. 00

அன்பு செலுத்துதல் ஆணுக்கு அழகு, புரிந்துகொள்ளுதல் பெண்ணுக்கு அழகு.

திரு கெங்காதரன்	கோண்டாவில்	2000. 00
சி. பைரவிப்பிள்ளை	பொலிகண்டி	5000. 00
திருமதி தர்வீனி மகேந்திரன்	யாழ்ப்பாணம்	5000. 00
ஜெ. துஷாந்	மந்திகை	5000. 00
திருமதி உதயகுமார்	கொழும்பு	5000. 00
க. கந்பகநாதன் (ஸ்ரீ மாதவன் ஸ்ரேராஜ்)	யாழ்ப்பாணம்	5000. 00
பா. பாலச்சந்திரன் மயிலனி	சுன்னாகம்	1000. 00
பா. முரளிதாரன்	சுன்னாகம்	500. 00
செல்வராணி	புத்தார்	1500. 00
M. மகாலிங்கம்	ஆனைக்கோட்டை	1000. 00
நரேந் நடேஸ்வரன்	அவுஸ்திரேலியா 100 அவுஸ்திரேலிய டொலர்	
திருமதி தம்பிராஜா	கொழும்பு (சுன்னாகம்)	5000. 00
ப. ஜனுஷன்	வல்வெட்டித்துறை	4500. 00
செ. உமாபதி	பருத்தித்துறை	3000. 00
கி. அருளானந்தன்	வல்வெட்டித்துறை	1000. 00
P. சஞ்சயன்	கொழும்பு	5000. 00
சு. அருமைநாதன்	யாழ்ப்பாணம்	5000. 00
பு. ஜெயமணி	யாழ்ப்பாணம்	5000. 00
நடராசா யோகரெத்தினம் நினைவாக	யாழ்ப்பாணம்	4000. 00
வை. சிவசத்தியசீலன்	இணுவில்	5000. 00
கோ. ஞானசேகரம்	வேலணை	1முடை அரிசி
ரா. மகேந்திரராஜா	வேலணை	1500. 00
திரு கதிரவேலு குடும்பம்	இடைக்காடு	10000. 00
வ. தர்மகுலசிங்கம்	அல்வாய்	12520. 00
சு. சல்லின்	கோண்டாவில் மரக்கறி, 1புட்டி அரிசி 5000. 00	
சு. அபிலஷா	பிரான்ஸ்	10000. 00
S. அன்புமலர்	வட்டுக்கோட்டை	1000. 00
சி. அஹிதன்	வட்டுக்கோட்டை	1000. 00
திரு ஸ்ரீஸ்கந்தராசா குடும்பம்	இடைக்காடு	5000. 00
த. யோகநாதன்	அச்சவேலி	5000. 00
பொ. ரவீந்திரன்	அச்சவேலி	5000. 00
செ. பரமானந்தம் குடும்பம்	உரும்பராய்	5000. 00
இ. திருக்குமரன்	மானிப்பாய்	1000. 00
ரா. சதீகரன்	புன்னாலைக்கட்டுவன் தெற்கு	10000. 00
இ. பிரதீப்	குப்பிளான்	10000. 00
G. பாலசூபன்	நல்லூர்	500. 00
V. வேலாயுதம்	ஜேர்மன்	3000. 00

(தொடரும்...)

இன்பத்தைப் பங்குபோட்டால் இரட்டிப்பாகும், துன்பத்தை பங்குபோட்டால் பாதியாகும்.

தீட்சை

- திருமதி சுரோஜினிதேவி சிவஞானம் அவர்கள் -

“தீட்சை” என்ற சொல்லின் பொருள் ஞானத்தைக் கொடுத்து மலத்தைக் கெடுப்பதாகும். தீட்சை, சமயம், விசேஷம், நிர்வாணம் என மூன்று வகைப்படும். சமய தீட்சை பெற்று வரே சைவசமயி. மந்திர பூர்வமாகச் சங்கற் பித்துச் செய்யும் கிரியைகளுக்குத் தகுதி உடையவர் தீட்சை பெற்றவரே. அதுவன்றித் தீட்சை உடையவரே விரதம் முதலிய அனுட்டானங்களை அநுசரிப்பதற்கும் சைவசமய சாஸ்திர தோத்திர நூல்களைக் கற்பதற்கும், திருமுறை ஒதுதல், பூராணபடனம் செய்தல், பெற்றோரின் அந்தியக் கிரியைகளைச் செய்தல், போன்றவற்றைச் செய்வதற்கும் தகுதி உடையவராவார் என்ற எண்ணத்துடன் சிறு வயதிலேயே தீட்சை பெறுவதற்கான உண்மை நிலையினை அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

சிவபுண்ணியம் பொதுச் சிவபுண்ணியம், சிறப்புச் சிவபுண்ணியம் என இருவகைப்படும். தீட்சை இல்லாது செய்யும் தொண்டுகள் பொதுச் சிவபுண்ணியத்தைச் சாரும். தீட்சை பெற்றுச் செய்யும் தொண்டுகள் சிறப்புச் சிவபுண்ணியமாகிச் செய்வாருக்கு நன்மை பயக்கும். முகவரி எழுதாது அனுப்பும் கடிதம் உரியவரைச் சென்றுடையாது போன்றது பொதுச் சிவபுண்ணியச் செயல். இவற்றை ஓவ்வொரு சைவ சமயத்தவரும் அறிந்து தீட்சை பெற்றுத் தொண்டு செய்வதே சிறந்தது என்பதை உணரவேண்டும்.

திருந்தொண்டர் சரித்திரத்தைச் சொன்ன உபமன்ய முனிவரை சேக்கிழார் “யாதவன்

துவரைக்கு இறையாகிய மாதவன் முடிமேல் அடிவைத்தவன்” என்றார். கண்ணன் புத்திரப் பேரு வேண்டித் தினமும் சிவபூசை செய்தான். இறையருள் கிடைக்கவில்லை. உபமன்ய முனிவர் பூசை செய்வதற்கு ஒருநாள் பூக்கள் கிடைக்கவில்லை. கண்ணன் பூசித்துவிட்ட பூக்கள் ஆற்றில் மிதந்துவர அவற்றை எடுப்பித்து முனிவர் பூசை செய்தார். இதைக் கண்ணன் அறிந்து முனிவரிடம் வந்து வணங்கி இச்செயல் பற்றி விளாவினான். சைவாகமத் தில் விதித்தபடி தீட்சை பெற்று மந்திரம் கிரியா பாவணையால் சிவபைப் பூசித்தாலன்றி இவை நிர்மாலியமாகாது என்றார். கண்ணன் முனிவரைப் பணிந்து அவரிடம் தீட்சை பெற்று சிவபூசை செய்து தான் விரும்பிய பயனைப் பெற்றுக் கொண்டான். இதிலிருந்து தீட்சை பெறாது செய்யும் பூசை, வழிபாடு பயன்றது என்பதை அறியலாம்.

தீட்சை பெறுதலை உபதேசம் பெறுதல் என்றும் கூறப்படும் மந்திரங்களில் உயர்ந்த தாகிய திருவைந்தெழுத்து குருமூலமாக உபதேசம் செய்வது தீட்சையிலாகும். இங்கே இறைவன் குருவை ஆதாரமாகக் கொண்டு தீட்சை செய்வதால் இத் தீட்சை “சாதாரண தீட்சை” எனப்படும். இது மும்மலத்தவராகிய பிரளையாகலருக்கு இறைவனே நேரடியாகச் செய்யும் தீட்சை “நிராதாதீட்சை” எனப்படும்.

தீட்சை பெற்றோர் காலை, மாலை ஆகிய இரு வேளைகளில் செய்யும் வழிபாடு “அநுட்டானம்” எனப் பெயர் பெறும். சைவக்

கோலத்தைக் காட்டும் அடையாளம் அநூட்டானமேயாம். அநூட்டானத்திலே சுத்தி செய்யப்பட்ட திருந்றைக் குழுத்து மந்திரம் செபம் செய்து பூச உடல் தூய்மையும் வலி மையும் அடையும். திருவைந்தெழுத்தைச் செபம் செய்வதால் மனமும் ஆண்மாவும் தூய்மை அடையும். “சிவாயநம் என்று சிந்தித் திருப்போருக்கு அபாயம் ஒருநாளும் இல்லை” என்பது ஓன்றையார் வாக்கு.

சைவப் பண்பு சிறப்புற வளர்வதற்கு சைவசமயப் பிரவேசம் செய்வதற்கும் பக்தி யுடன் பஞ்சாட்சர செபம் செய்வதற்கும் ஏழு, ஓன்பது, பதினொன்று முதலான வயதில் தகுதி வர்ப்பந்த சிவாச்சாரியார்மூலம் தீட்சை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பாடசாலைகள், சமய நிறுவனங்கள், மன்றங்கள் ஆண்டுக்கொரு முறை சமயதீட்சை நடாத்தினால் சைவ ஆசார நெறிமுறை பரவுவதுடன் சிவஞான

அறிவும், சிவ அநுப்பான் போலிவும் பெருகிச் சைவமெனும் பயிர் தானே தழைத்தோங்கும்.

ஆதீனங்களிலே முதல்மையானதாலும் பல ஆதீனங்களை வளர்த்து வருவதுமான ஞானப் பண்ணையாகியது திருவாவடுதறை ஆதீனம். ஆதீன குரு மகா சந்திதானம் அவர்கள் சமய தீட்சை வழங்கியும் பல இடங்களில் செயற்படுத்த வேண்டும் என்ற திருவளமும் கொண்டுள்ளார். சமய தீட்சையின் அவசியத்தை ஆதீனப் பயிற்சி மையங்களிலே எல்லோருக்கும் விளங்க வைக்க வேண்டும். திருமுறை சைவ சித்தாந்தம் பயிலுவோர் சமய தீட்சை பெற்றிருக்க வேண்டும். சிவசேவை செய்பவர்கள் பஞ்சாட்சர செபம் செய்பவர்கள் இதனை உணர்தல் வேண்டும். திருவருளால் பாசத்தை நீக்கி மலமற வேண்டும் என்னும் சீரிய நோக்கு உடைய ஞானத்தைக் கொடுப்பது தீட்சையேயாம்.

(தொடரும்...)

வினா யாவும் களைகின்ற வித்தகன் நி!

பல்லவீ

நீரிருக்கும் இப்பு நாடு நாள் வழுவேன்! - முருகா!

நில் புகற் பாடு நிதம் நாள் யகிறுவேன்! (நீரிருக்கும்)

அநுபல்லவீ

தாயினைப் போலுமைன அரவளையப்பாய்! - செந்

தமிழ்ரை நினைப் பாட வரமளியபாய்! (நீரிருக்கும்)

சரணம்

ஆறுபடை வீடுகளில் உள் ஆட்டி! - அங்கு

அடியார்க்கு ந் தகுவாய் அநூட் காட்சி!

ஏறு மயில் ஏறி வரும் வழிவென் நி! - இந்த

ஏழைகும் துணையாக இருப்பவென் நி!

(நீரிருக்கும்)

தந்தைக்கு உபதேசம் செய்தவென் நி! - என்றும்

தமிழ் ஞானம் யழாகத் திகழ்வவென் நி!

விந்தைகள் புரிகின்ற வேலவென் நி! - என்

வினை யாவும் களைகின்ற வித்தகன் நி! (நீரிருக்கும்)

-கி. குலசேகரன் -

வணக்கம் வார்த்தை

— திருமதி இராஜேஸ்வரி ஜகானந்தகுரு அவர்கள் —

இறையன்பு அளப்பியது. சமுத்திரம் போன்றது. இறைவன் தந்தையும் தாயும் ஆனவன். நாம் அவருக்குக் குழந்தைகள். இங்கு அன்புக்குப் பஞ்சம் ஏது?

இறைவன் எம்மீது செலுத்தும் அங்கு
கருணை ஆகும் நாம் அவன்மேல் செலுத்தும்
அங்கு பக்தி ஆகும். உலக வாழ்க்கையில்
பெற்றோர் தமது குழந்தைகளின் மேல்
செலுத்தும் அங்கு தன்னலமற்றது. தியாகம்
நிறைந்தது. அப்படியிருப்பின் ஆண்டவன் எம்
மீது காட்டும் கருணை எத்தனை உயர்ந்த
தாக இருக்கும்! இத் தன்னலமற்ற கருணையே
அடியவனை ஆண்டவன்பால் ஸ்ரக்கின்றது.
மெய்யடியார்கள் மனதில் இறைவன் குடி
கொள்கிறான். அவர்கள் மனதில் ஞானம்
நிறைகின்றது. அவர்களுக்கு சந்தேகம் எழுவு
தில்லை. அவர்கள் இறைவன் பாதத்தைப்
பற்றிக்கொள்கின்றார்கள். ஏன்? என்ற வினா
வகு அவர்கள் வாழவில் இடமேயில்லை.
அறியாமலா சொன்னார்கள்! ஞானிகள் கேள்வி
கேட்பதில்லை. முட்டாள்களும் கேள்வி கேட்ப
தில்லை என்று இறையன்பு மூது சுயநலத்தை
வளர்க்க வழிகாட்டுகின்றது. நாம் யார்? எமது
கடமை என்ன? எப்பதைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று.

இறையண்புக்கு ஏங்காத அடியார் ஒருவர் இருக்க முடியுமா?

பக்தி வாழ்க்கை வாழ்ந்த நாயன்மார் நால்வரும் இறையன்புக்காக ஏங்கினார்கள் என்பது நீங்கள் அறியாததல்ல. ஆனால் அவர் கட்டு இரை அருள் கிடைத்து விதமோ வெவ்வ

வேறு ஞானசம்பந்தர் மிகச் சலபாமாக இறை அருளைப் பெற்றார். உமையம்மையின் திருமுலைப் பாலாகக் கிடைத்தது அவருக்கு இறையன்பு.

கந்தரருக்கோ தோழமை வடிவில்
கிடைத்தது இறையருள். எம்பெருமானால்
வளிய வந்து ஆட்கொள்ளப்பட்டவன் தொன்
ப்ர் கந்தர்.

மாணிக்கவாசகர்- மணியாகத் திரு
வாசகம் பாடியவர். இவருக்குக் குரு வழவில்
கிடைத்தது இறையன்பு.

தாரமும் குருவும் தலைவிதிப்பாடு என்பற் எமது முத்தோர்.

அப்ப பெருமான் 81 ஆண்டுகள் இறை அருளுக்காக ஏங்கினார். அவரது மார்க்கம் தாசமார்க்கம் அல்லவா? குலைநோய், சமணர் களது கொடும் தண்டனை, எத்தனை சோதனைகள் அவரது வாழ்க்கையில்! எத்தனை இடர்கள் மத்தியிலும் அவர் மனம் தளர வில்லை. கைலைக்காட்சி காண அவர் பட்ட பாடு நடந்து, உருண்டு, தலைந்து, இரத்தம் சிந்தி அவர் மேஞ்கொண்ட பயணம் இறை வனையே அவர்பால் வந்தருள வைத்தது. நெஞ்சுருகிப் பாடுகிறார் அப்பர் சுவாமிகள்.

கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டறி யாதன கண்டேன் இறையருள் பெற்றோருக்கு வேறு என்ன வேண்டும்.

விட்டனு பக்தரான ஒருவர் பகவான் அருளை ஏங்கிப் பாடுவதைக் கேளுங்கள்.

எழும்போது தாங்க வருகின்றவனெல்லாம், விழும்போது தூக்க வருவதில்லை.

அச்சுதா அமரர் ஏனே!

ஆயர் தன் கொழுந்தே என்னும்
இச்சுவை தவிர யான்போய்

இந்திரலோகம் ஆளும்
அச்சுவை தரினும் வேண்டேன்
அரங்கமாநகர் உள்ளனே!

என்று அரங்கனை நோக்கி அமுதாகப் பாடியுள்ளார் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்.

இறைவனுக்குப் பூஜை செய்வது வெறும் புறக்கிரியை மாத்திரமல்ல. அது ஆண்டவனுக்கும் பக்தனுக்குமிடையே தொடுக்கப்பட்ட அன்பு எனும் பக்தி இழையாகின்றது. ஏழைகளிடம் காட்டும் பரிவு இறைவனிடம் காட்டும் பரிவுக்குச் சமானம். ஏழை எனும்போது செல்வம் இல்லாதவன் மாத்திரம் ஏழை ஆகமாட்டான். சிலர் புத்தியில்லாத ஏழைகளாக உள்ளனர். சிலர் அன்பு, ஆதரவு அற்ற ஏழைகளாக உள்ளனர். சிலர் புத்திர பாக்கியம் அற்ற ஏழைகளாக உள்ளனர். எங்கெங்கு எவ்ர்க்கு என்ன தேவையோ அதை உணர்ந்து அன்பு காட்டியாக வேண்டும். அன்பு காட்டும்போது அது நாம் இறைவன்பால் செலுத்தும் அன்பாகின்றது.

இறைவன் எந்த வடிவத்தில் இல்லை என்று சொல்லுவார்கள்.

மங்கும் பொழுதளவில் வாடித் தொழில் புரியும்
மக்கள் எல்லாம் இறைவன் வடிவல்லவோ!

அங்கம் குறைந்தமுகி ஜயா எனக்கையேந்தி

அகத்தின் கதவருகே அழைப்போன் அவன் அல்லவோ!

எனக்கிறார் ஒரு கவிஞர்.

இதுவே இறைவனின் சர்வவியாபகம். எனவே யாம் எப்பக்கம் திரும்பினும் இறைவனது பார்வை எங்கள்மேல் என்பது நிச்சயம். எனவே நல்லது செய்வோம். இறையருள் பெறுவோம். முயல்வோமா?

அன்னை ஸ்ரீ சாரதாதீவி அறிநெரிப் பாடசாலை

இல.23, சமன்பிட்டி, கறப்பளை, முத்துக்கல்- பொலன்றுவை.

2019-10-01

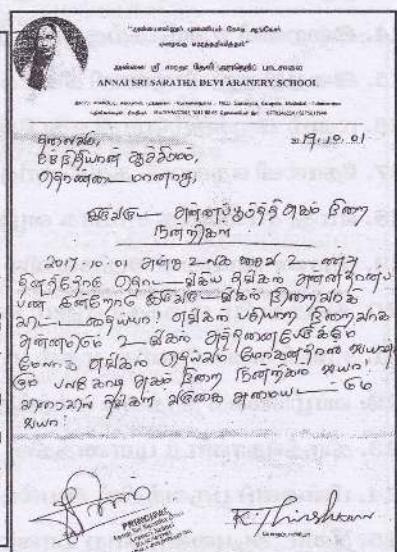
தலைவர்,

ஸ்ரீநியான் ஆச்சிரம்,

தொண்டைமானரா.

இருவருட அன்னப்பூர்த்தி அகம் நிறை நன்றிகள்

2017-10-01 அன்று உலக வரவு உணவு நினைத்தோடு தொடர்பிய தங்கள் அன்னதானப் பணி இவ்வோடு இரு வநுபங்கள் நிறைவாகி விட்டதையா! எங்கள் பரியார நிறைவாக அன்னமிடும் உங்கள் அத்தனை பேருக்கும் மேலாக எங்கள் தெய்வம் மோகனதால் ஜயாவுக்கும் பலகோடி அகம்னிறை நன்றிகள் ஜயா! விரைவில் தங்கள் வருகை அமைய்டும் ஜயா!

பணம் பேச ஆரம்பிக்கும்போது உண்மை ஊழையாகிவிடும்.

கூனச்சுட்டி

2019

காந்திகை மற்றும்

ஞானச்சுட்டி வாசகர்போட்டி 2019

வினாக்கள்

01. நிம்மதியான ஆத்மா என்று யாரைச் சொல்லலாம்?
02. பிறப்பு திறப்பு கிள்ளா நிலையை எப்படிக் கறுலாம்?
03. அகப்பகை என்று எவற்றைக் கறுலாம்?
04. தேவர் போன்று உருமாறி அமிர்தம் உண்ட அசுரன் யார்?
05. மழு வாகன சேவனம் எனும் பெயர் வரக் காரணம் யாது?
06. யார் ஒருவன் தவறு செய்யமாட்டான்?
07. ஜம்புலன்களுக்கு ஓளி தருவது எது?
08. நினைக்க முத்தி தரும் தலம் யாது?
09. குடைச் சுவாமிகளின் படத்தையும் அவரது பழைய குடையையும் போற்றிக் கூதித்து வனங்கும் பெரியவரின் பெயர் யாது?
10. கடவுளிடம் மனிதன் பெற்ற கருவி யாது?
11. குருவுக்கெல்லாம் குருவாக கிறைவன் வீற்றிருந்து அருள்பாலிக்கும் வழவும் யாது?
12. சுவாசித்துக்கொண்டு திரியும் ஒரு நடமாடும் மினம் என்று யாரைக் கறுலாம்?
13. ஒழுக்கத்தை உங்கள் உயிரினும் மேலாக ஓம்புங்கள் என்று கூறிய பெரியார் யார்?
14. கிறைவன் உவந்தேற்கும் மலர் யாது?
15. கிறைவனது அருளாசி கிடைக்க நாம் செய்யவேண்டியது யாது?
16. மனம் இறக்கும்போது எது தோன்றுகிறது?
17. தோல்வி எதனைத் தருகின்றது?
18. எமது சமயத்தை சரியாக வழிநடத்தக்கூடியது என்று எதனைக் கறுலாம்?
19. பிரான் வாயுவை அதிகளவில் வெளியேற்றும் செடி யாது?
20. சிவத்தயிழ் வித்தகர் எனும் பெருமைக்குரியவர் யார்?
21. சர்ஜன் சுவாமிகளின் முதல் மாணாக்கரின் பெயர் யாது?
22. வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தும் ஒரு கருவிகள் யாது?
23. திருத்தொன்டர் புராணத்தின் மறு பெயர் யாது?
24. பிஸ்னஸ் பருவத்தின் இயல்புகள் யாது?
25. நீண்ட ஆயுதைப் பெற யாரை வழிபட வேண்டும்?

எதிரியை வெல்வதைவிட அவனைப் புரிந்துகொள்வதே மேல்.

போட்டியில் எவரும் பங்குபற்றலாம். ஒருவர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விடைகளையும் எழுதி அனுப்பலாம். ஆனால் அவை தனித்தனியாக அனுப்பப்படவேண்டும்.

2019இும் ஆண்டு தெ மாதம் தொடக்கம் ஐப்பசிமாதம் வரை வெளிவந்த நூன்சுடர் மலர்களிலிருந்தே விளங்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ளதால் விடைகளும் மலருக்கள் இருந்தே எடுக்கப்படவேண்டும்.

விடைகளை அச்சிடுவதோ, பிரதி செய்வதோ, போட்டோ பிரதி எடுப்பதோ அனுமதிக் கப்படமாட்டாது.

விண்ணப்பங்களை வாசகர் போட்டிமக்குமு, சந்திதியான் ஆச்சிரிய சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை, சௌவீசன்நிதி, தொன்றுமானாறு என்ற முகவரிக்கு 20.01.2020 தெமாதத்திற்கு முன்பு தபால்மூலமோ, நேரிலோ கையளிக்கவும்.

போட்டியின் பெறுபேறுகள் தெமாத நூன்சுடர் மலரில் வெளியிடப்பட்டு அதன் பரிசில்கள் மாசி மாத நூன்சுடர் வெளியீட்டின்போது வழங்கப்படும்.

நூன்சுடர் சந்தாதாரரின் கவனத்திற்கு...

வணக்கம்!

தாங்கள் காட்டிவரும் பேராதரவுக்கு மனமாற்றந்த நன்றிகள். 2020இும் ஆண்டுக்கான உங்களுடைய சந்தாப் பணத்தினைச் செலுத்தி தங்கள் பதிவினைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம். புதிய ஆண்டில் பிரதிகளைத் தவறாது பெற்றுக் கொள்வதற்கு வசதியாக தங்கள் சரியான முகவரியைத் தபால் மூலமோ - தொலைபேசி மூலமோ தெரியப்படுத்துமாறு அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

-சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை-

நாம் நம் செயல்களால் வாழ்கிறோம், ஆண்டுகளால் அல்ல.

சுமீய வாழ்வு

- தீரு இரா. செல்வவாழவேல் அவர்கள் -

2. தந்தை தாய் வாக்கிய பரிபாலனம்:

சிற்றுண்ணை ஆகிய கைகேயிக்கு தந்தை தசரதர் கொடுத்த வாக்கினை காப்பாற்றும் பொருட்டே இராமன் காட்டுக்குச் செல்கிறான். தந்தை அவனைக் காட்டுக்குப் போகும்படி சொல்லவில்லை. ஆனால் தந்தை கொடுத்த வாக்குறுதியை காப்பாற்றுவது மகனின் கடமை எனகின்ற உணர்விலேயே இராமன் காட்டுக்குச் செல்லுகிறான். இதன்மூலம் தந்தை தாய் இருவரினது வாக்கினையும் காப்பாற்றியவனாக இராமன் திகழ்கிறான்.

இராமாயணம் காட்டியுள்ள சிறப்பான இடங்களில் பெற்றோரின் வாக்குக்கு பிள்ளைகள் மதிப்பளித்து நடப்பது என்பது முக்கியமான விடயமாகும். இன்றைய இளைஞர்கள் தாய், தந்தைக்கு மதிப்பளிக்காமல் நடப்பதைக் கண்கூடாகக் காண்கின்றோம். பெற்றோரைப் பேணுதல் என்பது தமிழ் கலாசாரத்தில் முக்கியமானதாகும். ஆனால் இன்று முதியோர் இல்லங்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கும் நிலைக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது. முதியோர் இல்லங்களும் இல்லாவிடின் நம் முதியவர்களின் நிலைதான் என்ன?

3. சகோதர பாசம்:

இராமாயணம் காட்டியுள்ள அடுத்த உயர்ந்த விடயம் சகோதர பாசம். உடன் பிறந்த சகோதரர்களும் உடன் பிறவாச் சகோதரர்களும் பாச மழை பொழிந்துள்ள இலக்கியங்களில் இராமாயணம் உயர்ந்தது.

தசரதனின் நான்கு புதல்வர்களும் கொண்டிருந்த பாசம் தனியானது. வேடன் குகனுடனும், குரங்கு சுக்கிரீவனுடனும், அரக்கன் விப்பனனுடனும் கொண்டிருந்த பாசம் நமக்கு பெரு நெறியைக் காட்டுகிறது.

கம்பனுடைய பெருங் காப்பியத்தின் அதிகமான பாடல்களைப் பெற்றுள்ளவன் அரக்கர் கோமான் என்றால், இதற்கு நேர் முரளாக ஒரே பாடலைப் பெற்று விளங்குகிறான் தசரதனுடைய கடைசி மைந்தன். காப்பியம் முடிகின்ற தருணத்தில் மீட்சிப் படலத்தில் நான்காவது தம்பியாகிய சத்துருக்களின் பாசத்தைக் காண்கிறோம். பரதன், அண்ணன் வராததால் தான் செய்த சபதத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு தீக்குளிக்க ஆயத்தமாகிய நிலையில் தம்பி சத்துருக்களை அழைத்து ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்குமாறு கூறுகிறான்.

இதைக் கேட்டான் நான்காவது தம்பி. காதுகளைப் பொத்திக் கொண்டான். விடத்தை உண்டவனைப்போலக் கண்ணும் மனமும் நடுங்கின. விம்மி அழுதான். ஆனால் இந்த உணர்ச்சிகள் எல்லாம் ஒரு சில விணாடி நேரம்தான் நின்றதாகத் தெரிகிறது. இவற்றையெல்லாம்

எந்த நிலைக்கு உயர்ந்தாலும் வந்த நிலையை மறவாதே.

வென்று, கோபமாகிய ஓர் உணர்ச்சி எல்லைமீறிக் கிளம்புகின்றது. அதனைக் கூறவந்த கவிஞர் “கொழுந்துவிட்டு நிமிர்கின்ற கோபந்தான்” என்று கூறுகிறான். எனவே, தன்னைமீறி வருகின்ற சினத்தால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட இளையவன் அண்ணன் பரதனை நோக்கி “அழுந்துன்பத்னனாய்! நான் உனக்கு என் பிழைத்து உளேன்?” என்று கேட்கிறான். இந்தக் கோப உணர்ச்சி ஒரளவு, அதிக நேரம் இருந்து அதனோடு வெறுப்பு, நகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம் ஆகிய எட்டுச் சுவைகளும் ஒன்றாகக் கலந்து ஒருங்கே காட்சியளிக்கின்ற ஒரே பாட்டில் பேசுகிறான் அந்த அற்புதமான தம்பி.

“கான் ஆள நிலமகளைக் கைவிட்டுப்

போனானைக் காத்து, பின்பு

போனானும் ஒருதம்பி, போனவன்தான்

வரும் அவதி போயிற்று என்னா

ஆணாத உயிர்விட என்று அமைவானும்

ஒருதம்பி; அயலே நாணாது

யானாம் இவ் அரசு ஆள் வென? என்னே, இவ்

அரசாட்சி! இனிஹே அம்மா!”

“காட்டை ஆள்வதற்காக- அரச பாரத்தைக் கைவிட்டுச் சென்றவனாகிய இராமனைக் காப்பாற்றுவதற்காக- ஒரு தம்பி பின்னேயே போய்விட்டான். அப்படிப் போனவன் வரவேண்டிய நாள் கடந்துவிட்டது என்று சொல்லிக்கொண்ட மிகச் சிறந்த உயிரைவிட முடிவு செய்துவிட்டான் மற்றொரு தம்பி. இவர்கள் இருவரும் ஒருபூறும் நிற்க, ஒரு சிறிதும் வெட்கம் இல்லாது நான் இந்த அரசாட்சியை ஆளவேண்டுமா? எவ்வளவு இனிய அரசாட்சி இது!” என்பதே இப்பாடலின் பொருள்.

நாலாவது தம்பியின் மனநிலை முழுவதையும் இந்த ஒரு பாடல் காட்சி நிற்கின்றது. இன்று சிறிய காணித் துண்டுக்காக நீதிமன்றில் நிற்கும் உடன்பிறப்புக்களுக்கு மத்தியில் ஆட்சி அதிகாரத்தைப் போட்டிபோட்டு உதறித் தள்ளிவிடும் சகோதரர்களின் பாசம் நினைத்துப் பார்க்கப்பட வேண்டியதல்லவா!

4. ஏக பத்தனி விரதம்:

திருவள்ளுவன் காட்சிய ஒழுக்க நெறிகள் பல. ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற வாழ்க்கை தமிழர் கண்ட பெருவாழ்வு. இன்று ஏகப்பட்ட பத்தனிகளுடன் வாழவேண்டும் என நினைப்பவர்களுக்கு இராமன் காட்டும் “ஏகபத்தனி விரதம்” பற்றிய நிலை முக்கியமானதாகும்.

குர்ப்பனகை மனதை மயக்கும் பெண் உருக்கொண்டு வந்து அவனுக்கு ஆசைகாட்சியபோதும், அவளுடைய இச்சைக்கு உடன்படாது அவளை அனுப்பி விடுகிறான். சௌதையைத் தவிர வேறு எந்தப் பெண்ணையும் இராமன் ஏறிட்டுப் பார்த்ததில்லை. “இப் பிறவிக்கு இரு மாதரை என் சிந்தையாலும் தொடேன்” என்று யாரால் உறுதிக்கற முடியும்?

இராமாயணத்தில் இராவணன் எனும் பாத்திரத்தை பிறங்மனை நயந்தவனாகக் காட்சியும் இராமனை ஏகபத்தனினி விரதனாகவும் படைத்து, அற்புதமான ஒரு கதைக் கருவைக் காட்சிய இராமாயணம் இன்றைய காலத்தின் தேவையல்லவா!

நல்ல நடத்தையை இழந்தால் மீண்டும் அதைப் பெறுவது கடினம்.

5. சரணாகதி அளித்தல்:

தன்னிடம் அடைக்கலம் என்று வந்தடைபவனை இறுதிவரை காப்பாற்ற வேண்டும். இதுவே சரணாகதியின் தத்துவம். சுக்கிரீவனுக்கும், விபீணனுக்கும் இராமன் அடைக்கலம் கொடுத்தான். சுக்கிரீவனை வாலியிடமிருந்தும் விபீணனை இராவணனிடமிருந்தும் இராமன் காத்து நின்றான்.

6. துவ்ட்டிரகளைத் தண்டித்து நல்லவர்களைப் பாதுகாத்தல்:

இராமாயணக்கதை முழுவதும் இது நிகழ்கிறது. அரக்கர்களைக் கொன்று வேள்விகளைக் காக்கிறான் இராமன். அநீதி இழைத்த வாலியைக் கொன்று, சுக்கிரீவனுக்கே முடிகுட்டுகிறான். அதும் வழியில் நடக்கும் இராவணனைப் போரில் கொன்று, தர்மத்தை நிலை நிறுத்துகிறான்.

அவதாரங்களில் கடைசி அவதாரமான கிருஷ்ணாவதாரத்தைத்தான் கருத வேண்டும். திருமாலின் அவதாரங்களில் கல்கி அவதாரம் மீதமாக இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டாலும், அது இன்னமும் நிகழாத ஒரு அவதாரம். சிலர் புத்தரை விவிஞ்ஞாவின் அவதாரம் என்று கருதுகிறார்கள்.

விவிஞ்ஞாவின் அவதாரங்களில் இராமாவதாரத்தையும் கிருஷ்ணாவதாரத்தையுமே சிறந்ததாகக் கருத வேண்டும். இந்த இரண்டு அவதாரங்களும்தான் இரு பெரும் இதிகாசங்களாக உருப்பெற்றன.

வசதேவருக்கும் தேவகிக்கும் புத்திரனாக கிருஷ்ணன் அவதரித்தான். ஆயர்பாடியில் நந்தகோபனாலும் யசோதையாலும் வளர்க்கப்பட்டான். கிருஷ்ணனுடைய வரலாற்றை மூன்று பகுதிகளாகப் பார்க்கலாம்.

1. கோகுலத்தில் வாழ்ந்த நந்த கோபாலன்
2. துவாரகையில் மன்னனாக விளங்கிய கிருஷ்ணன்
3. அர்ச்சனனுக்கு சாரதியாக விளங்கிய பார்த்தசாரதி.

1. கோகுலத்தில் வாழ்ந்த நந்த கோபாலன்:

கண்ணன் கோகுலத்தில் பதினாறு வயதுவரை வாழ்ந்து வந்தான். அந்தக் காலத்தில் அவன் நடத்திய சாக்கங்கள் பல.

பூதகி என்கிற அரக்கி தன்னுடைய மார்பகங்களில் விசத்தைத் தடவிக்கொண்டு கண்ணனுக்குப் பால் கொடுத்து அவனைக் கொல்ல முயன்றாள். வஞ்சக எண்ணத்தோடு வந்த அவளைக் கண்ணன் கொன்றான்.

கோகுலத்தில் கண்ணன் பால், தயிர், வெண்ணெய் ஆகியவற்றைத் திருடி உண்டான். சிறுவயதிலேயே திருடனாக இருந்தவன் கண்ணன் என்பது இதற்குப் பொருள் அல்ல. இக் கதைகள் தத்துவங்களை உணர்த்துவதற்கு எழுந்தவை என்பதை மனதில் கொண்டால் சில உண்மைகள் விளங்கும். மனிதர்களுடைய உள்ளம் பால்போல் வெண்மையாகவும், தயிர்போல் மென்மையாகவும், வெண்ணெய்போல் இளகியதாகவும் இருந்தால் அவற்றை இறைவனே திருடுவான் என்பது தத்துவம்.

ஒருபோதும் பேராடாமலே இருப்பதைவிடப் போராடுத் தோற்பதே மேல்.

கோபியர்களின் சேலைகளைத் திருடி கண்ணன் மரத்தில் ஏறி மறைத்துக்கொள்கிறான். இதை வெறும் நிகழ்ச்சியாகப் பார்க்கக்கூடாது. நீரில் குளிக்கும் கோபியர் கண்ணனே அடைக்கலம் என்று கைகளை உயர்த்துகின்றபோது ஆடைகள் அவர்களுக்குத் திருப்பி அளிக்கப்படுகிறது. நாம் எதை இழந்தாலும், இறைவனே சரணாகதி என்று ஆகின்றபோது எல்லாம் நமக்குக் கிடைக்கும் என்பது தத்துவம்.

குழல் ஊதி கண்ணன் கோபியர்களை மயக்குகிறான். அவர்களோடு ஆடல் பாடல் புரிகிறான். கோபியர்கள் ஜீவாத்மா என்றும் கிருஷ்ணன் பரமாத்மா என்றும் தத்துவக் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால், இறைவன் எப்போதும் தன்னுடைய இனிய கானத்தால் நம்மை அழைத்துக்கொண்டே இருக்கிறான். அந்தக் கானத்தை நாம் கேட்கப் பழகிவிட்டால் அவனுடன் மனம் ஒன்றுவது சுலபம் என்பதே இந்தத் தத்துவம்.

கோகுலத்தில் வாழ்ந்த கண்ணன் பல லீலைகளைப் புரிகிறான். அவன் மன்னை உண்டாகக் கடிந்துகொள்ளும் யசோதை, அவனை வாயைத் திறக்கக் கொல்லுகிறான். திறந்த அவன் வாயினுள் அண்ட சராசரங்களும் இருப்பதைப் பார்த்து பிரமிக்கிறான். குன்றைக் குடையாகப் பிடித்து மழையின் கொடுமையிலிருந்து கோகுல வாசிகளைக் காப்பாற்றுகிறான்.

இறைவனின் அவதாரம் கண்ணன் என்பதற்கு இவை சான்றுகள். இந்தப் பின்னணியில்து தான் கோபியர்களுடன் அவன் ஏற்படுத்திக்கொண்ட உறவினையும் பார்க்க வேண்டும்.

2. துவாரகையில் மன்னாக விளங்கிய கிருஷ்ணன்:

துவாரகையில் மன்னாக விளங்குகிறான் கிருஷ்ணன். அப்போது இல்லாழ்க்கைச் சாகசங்கள் அனைத்தையும் அவனிடம் பார்க்க முடிகிறது. சிகுபாலன், தந்த வக்கீர்ண் முதலிய தீயோர்களையும் அப்போதுதான் அழிக்கிறான். நல்லவர்களான பாண்டவர்களுக்குத் துணை நின்று, பாஞ்சாலியின் மானம் காக்கிறான். பின்னர் பாண்டவர்களுக்காக தூரியோதனனிடம் தூது செல்லுகிறான். தூது பயனிக்காது போகும்போது குருவேஷத்திரத்தில் போர் நடக்கிறது.

3. அர்சகனனுக்கு சாரதியாக விளங்கிய பார்த்த சாரதி:

கிருஷ்ணன் பார்த்தனுக்கு சாரதியாகத் தேரோட்டுகிறான். இறைவன் தேவைப்படும்போது தர்மத்தேரை ஓட்டுவதற்குத் தயங்கமாட்டான் என்பதன் அடையாளம் இது.

பார்த்தனுக்குப் பரந்தாமன் தேரோட்டி இருக்காவிட்டால் கீதையே தோன்றி இருக்காது. கிருஷ்ணாவதாரத்தில் மானிட சாதிக்கு மிகவும் தேவையான ஞானபொக்கிசமாக பகவத்தீதை கிடைக்கிறது.

அவதாரங்கள் வெறும் கற்பனை என்று வைத்துக்கொண்டால் சுட, அவை மனித சிந்தனையின் உன்னதமான கற்பனைகள் என்பதையும், மானிட வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டுகின்ற கற்பனைகள் என்பதையும் ஒப்புக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும்.

சர்வ சக்தி வாய்ந்த இறைவன் மனிதனாக அவதாரம் எடுக்கின்றபோது, மனித பலத்துக்கும், பலகீளங்களுக்கும் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்கிறான். அதனால்தான் சீதையைப் பிரிந்த இராமன் துக்கத்தில் ஆழ்ந்து போகிறான். மகாபாரதத்தில் வரும் கண்ணன் சாமர்த்தியங்களின் மூலமும், சாகசங்களின் மூலமும் வெற்றியைத் தேட முயல்கிறான்.

ஓழுக்கம் இல்லாத சுதந்திரம் அயத்தானது, நிலைத்து இருக்காது.

பூமியில் மனிதனாகப் பிறந்த பிறகும் கடவுள் சர்வ சக்தி உடையவனாக விளங்கினால் அதற்கு அர்த்தம் இல்லாமல் போய்விடும். எனவேதான் அவதாரக் கதைகளை தெய்வசக்தி கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால் பல குறைகளும் குற்றங்களும் இருப்பதாகத் தோன்றும். எது எப்படியாயினும், அவதாரக் கதைகள் சுவையாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதோடு, பயனுள்ள வகையிலும் இருப்பதைக் காணலாம்.

இந்துக்களின் கற்பனை வளத்துக்கும், தெய்வநீதி உணர்வுகளுக்கும் சான்றுகளாக இன்றைக்கும் இவை திகழ்ந்து வருகின்றன. (தொடரும்...)

நேரவழியில் நேரமையுடன்

உலகில் நாம் என்றும்
உயர்வு பெற்று வாழ்ந்துவோ
நேரவழியில் என்றும் சென்று
நேரமையுடன் வாழ்ந்துவோம்.

வரிசையில் நிற்கும்போது
வழுக்கி முன் செல்லாமல்
வாய்ப்பிற்குக் காத்திருப்போம்
எய்யப்பது எம்மை நாமே.

இவல் என்று எப்பாருளை
எங்கு நாம் வாஸ்கிளாவும்
அதன் வேலை முடிந்தவுடன்
பொறுப்புடனே ஒப்படைப்போம்.

வீதியில் நாதியற் றப்பாருள்
நாம் கண்டாவும்
ந்தியுடன் நாம் அதனை
உரியவரிடம் சேர வைப்போம்.

மூலையிலே ஓம்வென்று
முடங்கிக் கிடக்காமல்
வேலவரின் துகையைடனே
வேலைகள் விரைந்து முடிந்துவோம்.

கடமை நமக்கென்று காத்திருக்கும் வேலையிலே
மடமை அ.தென்று மறுக்காது, கடமை செய்வோம்.

ஏனென்றால் இப்ரதாம் எந்த விடயத்தையும்
வானைழும்பும் வளம் வரினும் வணங்கி விலக்கிவோம்.

அவாவங்கு மீறி அடுக்கி நாம் வைக்காமல்
உள்ளுடன் பக்ரந்து உதவிட முன்வருவோம்.

வாகனப் பயணமதில் வயதில் முத்தோர் ஏறிவந்தால்
கேகமாக எழுந்து நாம் ஆசனம் வழங்கிவோம்.

அடுத்தவரைப் பார்த்து அங்கலாய்த்து வாழ்ந்திடாது
இருப்பதே போதுமென்று ஏற்றுடை போட்டிவோம்.

கடன்வாங்கி வீணை இடாம்பிகம் செய்திடது
திடமுடன் உழைத்து திருப்தியாக வாழ்ந்துவோம்.

முயற்சியுடன் உண்மை உழைப்பும் சேர்த்து
உயர்ச்சிபெற்று உள் ஓளி பெறுவோம்.

எந்தவாரு செயலையும் இறை சிந்தையுடன் செய்து
நேரமையுடன் நேரவழி சென்று நிமதி நாம் பெறுவோம்.
-யூ.மி. ஆனந்தம்-

இன்று நல்லதைப் பேசி, நல்லதை எழுத நானைய சந்ததி உன்னைப் பின்பற்றும்.

மனிதனுள் மறைந்திருக்கும் சக்தி மாண்புமிக்கது

- திரு பு.க. இராசரத்தினம் அவர்கள் -

உலகம் பலவிதம். வாழும் மனிதர்களும் பலவிதம். படித்தவன் பாட்டாளியின் சிரிப்பில் தெய்வீக சக்தியின் மகிமையைக் காண்கின்றான். படிக்காதவன் ஏழையின் சிரிப்பிலே அவன் அனுபவிக்கும் அவலங்களை மாத்திரம் காணுகிறான். பாட்டாளி வயிறு நிறைய உண்டின் சிரிப்பான். ஆனால் படிக்காதவன் செல்வந்தனாக இருந்தாலும் வயிறு நிறைய உண்ணாது சிரிக்கவும் மாட்டான்; மேன் மேலும் எப்படிச் செல்வத்தை அதிகரிக்கலாம் என்று சிந்திப்பான். நோய்களையும் உற்பத்தி செய்து கொள்ளுவான். மருத்துவர்களின் முயற்சி பயனற்றாகவும் அமைவதுண்டு. பலவிதமான வசதிகள், பெரும் தொகையான உறவினர்கள், நண்பர்கள், பட்டங்கள், பதவிகள் இருந்த போதிலும் இறந்த பின் கடுகாட்டுக்கு பயணித்தேயாக வேண்டும். அவரது இல்லறும் மானிகையாக இருந்தாலும், டாம்பீரமான வாழ்வை மேற்கொண்டிருந்தாலும் நிலைமைகள் மாறி அவருடைய பூதவுடலை காலம் தாழ்த்தாது அகற்றுவதற்கு வேண்டிய செய்றாடுகள் மேற்கொள்ளப்படும். அந்தத் தேகமே அழியும்படி தீ வைத்து சாம்பலாக்கி விடுவார்கள்.

அவர் வாழும்பொழுது உல்லாச உப்பிரிகைகளில் இன்பகரமான, ஆய்வும்பரமான குழலில், இனிய வாழ்வை மேற்கொண்ட மானி டம் தீ மூடி அழிக்கப்பட்டு, பின்பு அவருக்கு சில கிரியைகள் புரியப்பட்டு குறுகிய காலத் தில் அவர் நாமம் மறைந்துவிடும்.

பசி பட்டினியால் வாடும் மக்களின் துன்பம் கண்டு அவர்களின் வயிற்றுப் பசிக்கு உணவிட்டு அவர்களின் துன்பங்களைப் போக்கி அந்த மகிழ்ச்சியில் அவன் மகிழ்ந்து சிரிப்பதைக் காண்பதுதான் உண்மையான தெய்கீக்கக் காட்சியாகும். மானிடத்துள் மறைந்திருக்கும் சக்தியாகும். எனவே மானிடம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய தரமங்களை காலத் தின் தேவைக்கேற்ப எல்லோரும் புரிய வேண்டியது கடமையாகும். உதாரணமாக போற்றத் தக்க செயற்பாட்டினை வழங்குகின்ற சந்திதி யான் ஆச்சிரமத்தைக் குறிப்பிடலாம். அது ஆய்வுமற்றது; சிக்கனமாக எனிய மறையில் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆய்வும்பரமான தரமங்களைச் செய்வதினால் எந்தவிதமான நல்ல பயன்களும் உண்டாகாது. இது அத்தி வாரம் இல்லாத கட்டிடம், நிலையாக நிற்காது, போலித்தனம் இருக்கும்.

ஒரு நிலம், தேடுவார் அற்று தரிசாகக் கிடக்கிறது. ஒரு நாள் புதைபொருள் ஆராய்ச்சி யாளர்கள் இந்த நிலத்தை ஆராய்த் தொடங்கினார்கள். தங்கம் இருப்பதாக அறிக்கையை அரசு இலாகவிடம் ஒப்படைத்தார்கள். நிலம் பாதுகாக்கப்பட்டது. தடுப்புச் சுவர் எழுப்பப்பட்டது. தங்கத்தைக் கண்டுபிடித்ததால் குறிப் பிட்ட நிலத்தின் மதிப்பு உயர்ந்தது. தங்கம் இருப்பதைத் தெரிந்த பின்தான் நிலத்தை மதிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

மனிதனின் தேகமும் பிரயோசனமற்ற தாகக் கணிக்கப்படுகிறது. தேகத்தைச் சில

அறிஞர்கள் குறைவாகச் சித்தரிக்கிறார்கள். “காயமே இது பொய்யா காற்றுடைத் தயைா” என்ப பட்டினத்தார் பாடியுள்ளார். பெய்யிருந்த போதிலும் இந்தத் தேகத்தில் சக்திமிக்க உயிரவாழ்கிறது. மனிதன் வாழ்வதற்கு வேண்டிய உணவுகளை உணகிறான். உயிர் குடியிருப்பதனால் இதற்கு வீடு என்றும் உயிருக்கு உயிராகிய இறைவன் வாழும் திருக்கோயில் என்ற உண்மையை புரிந்து கொண்டால் எமது தேகத்தின் அருமை, பெருமை புலனாகும்.

தங்கம் விளைந்த பூமிக்கு மதிப்பு உயர்ந்து பாதுகாக்கப்படுகிறதோ அதேபோல் உடம்பின் மதிப்பை உணர்ந்து பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும். ஆனால் நாம் தேகத்தை

நன்கு பராமரிப்பதில்லை. நமது தேகமே நமக்குச் சொர்க்கம். உத்தமன் வாழும் திருக்கோயில் என்ற எண்ணத்தோடு தேகத்தைப் புனிதமாக்கி நல்ல பயன்களைப் பெற ஆவன செய்ய வேண்டும். மானிடத்தினுள் மறைந்திருக்கும் சக்திமிக்க மகேசனை மன மகிழ்ச்சி யுடன் காண முயற்சி செய்ய வேண்டும். இனம், மொழி, சமுதாயம், அரசியல் என்ற வேறுபாடுகளைக் கலைந்து நீதி, நியாயம், தர்மத்துக்கு கட்டுப்பட்டு, வேறுபாடுகளைக் கலைந்து மனிதர்களாக வெற்றியுடன் வாழ பக்கீர்த பிரயத்தனத்தை மேற்கொள்வோமாக. அப்போதுதான் மனிதனுள் மறைந்திருக்கும் சக்தி மாண்புமிக்கது என்ற உண்மை புலப்படும்.

மன்னிப்பின் மேன்மை

இப்போது ஒரு விளா எழுப்பலாம். ஒருவர் ஒரு பெரிய கொடுமையைச் செய்கிறார். அவருக்கு எதிராகக் கூட சினம் கொள்ளாக் கூடாதா? என்று கேட்கலாம். சினத்தினால் எங்கும் ஒரு நன்மையும் வந்ததாக இதுவரை வரலாறில்லை. தீயவர்களையும், கொடியவர்களையும் மனிதத்தல்தான் சிறந்தது. அன்றி, பதிலுக்குப் பதில் அல்லது பழிக்குப்பழி என்று இறங்கினால் அதற்கு முடிவு எங்கே?

நமக்கு ஒருவர் கெடுதல் செய்தாலும் நாம் நாம் வயம் இழக்கலாமோ? நம் வயம் இழந்தால்ததானே சினம் வரும்? நாம் நாமாகவே இருந்தால் அதுவே அவருக்கு ஒரு பாடமாகி மீண்டும் இத்தகைய தீங்கு செய்யாதிருக்க ஒரு நல் வாய்ப்பாகும்.

இன்னும் ஒரு படி மேலே சென்று தீங்கு செய்தவருக்கும் நன்மை செய்துவிட வேண்டுமென்றும் நமது பெரியோர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு செய்தால் சினத்திற்கு அங்கு இடமே இல்லை.

அப்படி நமக்குத் துன்பஞ் செய்தார் மேலும் சினம் கொள்ளாததோடு அவருக்கு நன்மையும் செய்யவில்லை என்றால், அருள்துறையில் இருந்து என்ன பயன்? சினம் ஒழிந்த இடத்தில்ததான் இந்தப் பெருந்தன்மை வரும்.

நான் எவ்வளவோ பொறுமையாகத்தான் இருந்தேன். எனக்குச் சினம் வரும்படியாகப் பண்ணிவிட்டார்கள் என்று சொல்லித் தப்பிக்க முயல வழியில்லை. பொறுமைக்கு எல்லை உண்டு என்பது சுத்தத் தவறு. பொறுமைக்கு எல்லை, வரையறை செய்தால் அது தான் வஞ்சம் ஏன், பொறுமை கடலினும் பெரிது எனும் கருத்துங்கூடத் தவறுதான். பொறுமையை எந்த அளவுக்கும் உள்ளடக்க முடியாது. எல்லை என்பதே இல்லா இறைநிலையைப் போலவே எல்லை என்பது இல்லாததே பொறுமை.

கதிர்காம யாத்திரை

-எனது அனுபவம்-

(தொடர்ச்சி...)

- செல்வி சி. நிலா அவர்கள் -

கதிர்காம பயண யாத்திரையின் நிமித்தம் நான் ஈடுபட்ட காலங்களிலெல்லாம் ஒரு வழிப் பாதையினுடாக ஜயா எம்மை அழைத்துப் போவதில்லை. காலனேரம் கருதி ஒரு சமயம் நேரடியாக கதிர்காமம் அழைத்துச் செல்வார். ஒரு சமயம் திருகோணமலையூடாக மட்டக்களப்பு, உகந்தை ஊடாகவும் அழைத்துச் செல்வார். ஆனாலும் கூடிய வரையில் மூன்று நாட்கள் கதிர்காம வழிபாட்டில் வரும் அடியார்கள் ஈடுபட வேண்டும் எனும் முனைப்புடன் ஜயாவின் செயலாற்றல் இருக்கும். அப்படிப் போகும் சமயங்களில் கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள பல ஆஸ்யங்களை தரிசிக்கும் பாக்கியம் எமக்கெல்லாம் கிடைக்கும். இவ்வகைச் செயற்பாட்டின் காரணமாக கடந்த மலரில் மன்னம்பிடியிலிருந்து கதிர்காமத்தை அடைவதைப்பற்றி வாசகர்களுடன் பகிர்ந்துகொண்டிருந்தேன்.

இம்மலரினுடாக கிழக்கு மாகாண யாத்திரையினுடாக கதிர்காம வழிபாட்டில் ஈடுபட்டதையும் எனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தையும் பகிர்ந்து ஈற்றில் கதிர்காமத்தில் எமது வழிபாடு நிறைவெப்பற்றுத்துடன் எனது மனநிறைவையும் வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறேன். அவ்வகையில் வழமைபோன்று ஓமந்தை கண்ணகை அம்மன் ஆஸ்ய வழிபாட்டை முடித்து, திருகோணமலை ஊடாக எமது பயணம் ஆரம்பமாயிற்று. மாலை ஜெந்து மணியளவில் கண்ணியா வெந்திருந்தை அடைந்து பிரயாணத்தின்மூலம் ஏற்பட்டிருந்த சேர்வை நீக்கும் வண்ணம் அனைவரும் வெந்திருந்த நில் குளித்து, அங்கே உள்ள சிவன் ஆஸ்யத்தில் வழிபாட்டை முடித்து திருமலை நகருக்குள் எமது பேருந்து உள்ளுழைந்தது. அங்கே முற்றவெளியில் அமைந்துள்ள விநாயகர் ஆஸ்யத்தையும் அருகே உள்ள காளி கோவிலையும் தரிசிப்பதற்குத்தான் நேரம் சரியாக இருந்தது. கோணேசப் பெருமானை தரிசிப்பதற்கு நேரம் போதாமையால் மனம் வருந்திய எமக்கு ஜயா அவர்கள் இடையில் ஒரு தரும் உங்களைக் கோணேசப் பெருமானை

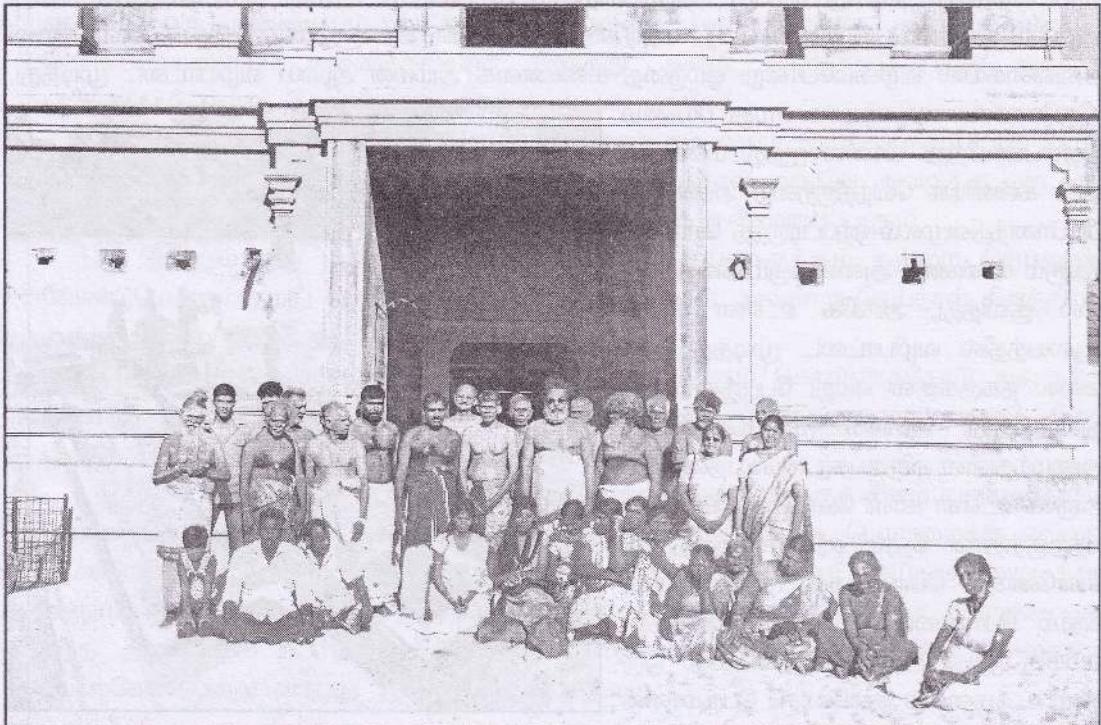
உங்கள் மனம் பிழை என்று சொல்வதை ஒருபோதும் செய்யாதீர்கள்.

தரிசிப்பதற்கு அழைத்து வருகிறேன் என்று கூறியதற்கமைவாக எமது மனத்தை ஆறுதல் படுத்திக்கொண்டோம்.

இம்முறை எமக்குரிய இரவு உணவினை வெருகல் கதிரவேலாயுத சுவாமி ஆலயத்தில் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். அதன் அடிப்படையில் வெருகல் ஆலய பரிபாலனசபை தலைவராகிய திரு அ. குராஜாவுடன் தொடர்பினை ஏற்படுத்தி ஆலய வளாகத்தில் தங்கி இரவு உணவு அவர்களது சபையுலம் கிடைக்கக்கூடிய ஒழுங்குகளை ஜ்யா மேற்கொண்டிருந்தார்.

நேரமோ எட்டு மணியைத் தாண்டிவிட்டது. எமது பேருந்து முதூர் ஊடாக வெருகலை அடையவேண்டும். ஜ்யாவும் இம்முறைதான் முதன் முதலாக கிழக்கு மாகாணத்தின்மூலம் எம்மை அழைத்துச் சென்றுகொண்டிருந்தார். தொலைபேசியூடாக திரு அ. குராஜாவுடன் தொடர்பினை அடிக்கடி ஏற்படுத்தி நாம் போய்க் கொண்டு இருக்கும் இடத்தினை அவருக்குக் கூறி அவரது கூற்றின்படி எமது பேருந்து சென்று கொண்டிருந்தது. ஜ்யாவும் இப்பாதை வழியாகப் போவது முதன்முறை. பகல் என்றால் பயமில்லாமல் போகலாம். ஆனால் நேரமோ இரவு. அத்துடன் எமது பேருந்து ஓட்டுனராக செயலாற்றிக்கொண்டு வந்த மட்டுவிலைச் சேர்ந்த கிருபா அண்ணா அவருக்கும் சரியாக பாதை தெரியாது. ஆனாலும் வழியில் தென்படுவோரை விசாரித்து அதன்படி போய்க்கொண்டிருந்தோம். எமக்கெல்லாம் ஒரே பயம். ஆனாலும் ஜ்யா முன்னே இருக்கின்றார் என்ற மனத்துணிவுடன் பேருந்தில் அமர்ந்திருந்தோம்.

தீவிரன் எமது பேருந்தைச் செலுத்திச் சென்ற கிருபா அண்ணா பேருந்தை நிறுத்திவிட்டார். என்ன காரணம் என்று பார்த்தபொழுது நாம் போய்க்கொண்டிருந்த பேருந்து ஒரு இராணுவ முகாமின் வாசலை அடைத்துகொண்டு இருந்தது. நாம் போகும் பாதையை

முடியும் என்று நினை. முடிவு என்று நினைக்காதே.

மாறி இராணுவ முகாம் இருக்கும் பகுதிக்குள் எமது பேருந்து நின்றுகொண்டு இருந்தது. எல்லோருக்கும் பயம் தொற்றிக்கொண்டது. பேருந்தைக் கண்டதும் முகாமில் இருந்த இராணுவத்தினர் துப்பாக்கி சுகிதம் எமது வாகனத்தைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். நல்ல வேளையாக பேருந்தினுள் ஸல்ரூப்கள் எல்லாம் எரிந்துகொண்டிருந்த காரணத்தினாலும், இராணுவ கெடுபிடி ஓரளவு குறைந்திருந்த படியாலும் அன்று நாம் அனைவரும் பெரிய ஆபத்திலிருந்து தப்பினோம். ஆனாலும் பேருந்தை சூழ்ந்திருந்த இராணுவத்தினர் எம் அனைவரையும் கீழே இறங்குமாறு பணித்தார்கள். வந்தவர்கள் அனைவருக்கும் என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. ஆனாலும் இராணுவம் சொன்னதைச் செய்வதற்கு எல் லோரும் ஆயத்தமானோம். ஆனாலும் ஜயா எழுந்து நீங்கள் ஒருவரும் இறங்கவேண்டாம். நானும் கிருபாவும் முதலில் இறங்குகின்றோம். நான் சொன்னபின் நீங்கள் இறங்குங்கோ என்று கூறியதுடன் இராணுவத்தினரை அன்மித்து நாம் கதிர்காமம் போய்க்கொண்டிருக்கின்றோம். பாதை புதிது. அதுவும் இரவு வழி தவறி இங்கே வந்துவிட்டோம். என்று அவர்கள் மொழியில் கூறும்படி கிருபாவிடம் கூறியதன் பிரகாரம், கிருபா அண்ணா அவர்களிடம் சிங்கள மொழியில் கூறினார். கிருபா அண்ணா கூறும்பொழுது ஜயாவும் அருகில் நின்றிருந்தார். அந்த இராணுவத்திற்கு தலைமை

அதிகாரியாக விளங்கிய மேலதிகாரி ஜயா வைப் பார்த்ததும் என்ன நினைத்தானோ பேருந்தில் இருந்த எம்மை பார்த்து உண்மை நிலையை உணர்ந்தபின் எமக்குச் சரியான பாதையைச் சொல்லி பேருந்தை திருப்பிக் கொண்டு போகுமாறு கூறியதன் பிரகாரம் நாம் பிரதான பாதையை அடைந்து வெருகலை நோக்கிப் பயணித்தோம். அந்த நேரம் நாம் அனைவரும் அடைந்த பயத்தைப் பற்றிச் சொல்லத் தேவையில்லை. ஆனாலும் ஜயா இவற்றைப்பற்றி சிந்திக்காமல் வெருகல் ஆலயத்தில் எமக்காக காத்து நின்ற குகராஜா வுடன் தொடர்பினை ஏற்படுத்தி ஒரு வழியாக வெருகலை அடைந்தோம். இச்சம்பவத்தை என்னால் மறக்கமுடியாது. இன்றும் நினைத்தாலும் ஒருவித பயம் மனதில் தொற்றிக் கொள்ளும். ஜயாவிடம் வெருகலில் நாம் அனைவரும் கூறியபொழுது “நன் அவர் இவரை நம்பி வரவில்லை. என்னால் செய்யப்படும் இச்சியுப்பாக்கும் சுந்தி வேலவள்ளான் பொறுப்பு. அவன் எல்லவற்றையும் சரியாகச் செய்யான். இவை ஒவ்வொறு பற்றியிருப்பதையில்லை நாம் அகவைங்கும் வந்த வேலையைப் பார்ப்போம். வீணாக மனதைப் போடுக் குறியவேண்டாம்” என்று கூறி ஆலய நிர்வாகத்தினரால் இரவு உணவாக மழங்கப் பட்ட பிடிடும் கறியும், தயிரும் இன்றும் மறக்க முடியாது. அன்றைய இரவுப் பொழுதை வெருகலம் பதியில் கழித்தோம்.

(தொடரும்...)

கட்டுரையாளர் கவனத்திற்கு...

2015 முதல் 2018 வரை உள்ள கால்ப்பகுதியில் “ஞானச்சுப்பி” ஆஸ்மீக் மாதாந்த சஞ்சிகையில் கட்டுரைகள் - கவிதைகள் எழுதியவர்களுக்கான கொரவிலிப் பிக்குவு விரைவில் நடைபெறவில்லை. எனவே, ஞானச்சுப்பி மலருக்கான ஆக்கங்களை (2015 - 2018) வழங்கிய அனைவரும் தங்கள் தற்போதைய சரியான முகவரிகளுடன் - தொலைபேசி இலக்கங்களையும் குறிப்பிட்டு விரைவில் கடிதம் மூலமோ அல்லது தொலைபேசி மூலமோ அறியத்துரை அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

தோல்வி குற்றம் ஆகாது. உயர்வற்ற இலட்சியமே குற்றமாகும்.

உணவே மருந்து! மருந்தே உணவு!

- திரு அ.ச. புவேந்திரன் அவர்கள் -

“யான் பெற்ற செல்வம் பெறுக இவ்வையகம்”

“நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்”

என்ற சான்டோர் கூற்றுக்கிணங்கவே

இங்கு இணைக்கப்பட்டுள்ள உணவே மருந்து, மருந்தே உணவு என்ற நாட்டு வைத்திய உபயோகக் குறிப்புகள் அடங்கிய 102 விதமான மூலிகைகளின் பட்டியலை அனுப்பியுள்ளேன்.

ஆங்கில வைத்திய மருந்து, மாத்திரைகளால் ஏற்படும் பக்க விளைவுகள், பாதிப்புகளால் அவதியறும் பல்லாயிரக்கணக்கான எமது தமிழ் மக்களின் நலன் கருதி இப் பிரசுரங்களை கவாமிஜியின் ஆசிரிமத்தின் ஊடாக அவர்களுக்கு கிடைக்கச் செய்வதே எனது ஆதங்கமும் நோக்கமும் ஆகும்.

இதுபற்றி சுவாமிகளுடன் கலந்துரையாடியபொழுது முருகனின் அருள் ஆசியினால் கவாமிகள் கூறிய பதில் எனது உடம்பில் மயிழ்க்கச்செறிந்து, கண்ணீர் சுரக்கக் காரணமாயிற்று.

காரணம் சுவாமிஜி “சரி அனுப்பினால் ‘ஞானச்சுட்டில்’ பிரசுரிக்கலாம் என்றார்கள். அப்பொழுதுதான் இப்படியான தெய்வீகத்தன்மை கொண்ட ஒரு மாணிட அவதாரத்தை முருகன் தன் அருகில் வைத்துள்ளானே தனது அடியவர்களுக்கு என்று எண்ணத் தோன்றியது. சுவாமிஜியின் பெரு மனதுக்கு நன்றிகள்.

“வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்வன் வானுறையும்
தூய்வுத்துவம் வைக்கப்படும்”

இங்கே தரப்பட்டுள்ள மூலிகைப் பொடியின் பயன்பாட்டை எஸ். சுப்பிரமணியம் அன் கொம்பனி பிரசுரித்ததற்கு அமைவாக ஞானச்சுட்டி வாசகர்களும் படித்துப் பயன்பெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் விளைவே ஒழிய வேறொன்றுமில்லை.

கையற்றக் குறிப்புகள்

உபயோகக் குறிப்புகள்

மூலிகைப் பொடி

- அருகம்புல் பொடி
- துளசி இலைப் பொடி
- வில்வ இலைப் பொடி
- வேப்பிலை பொடி

குறிப்புகள்

- திரதோலம் நோய் எதிர்ப்பு, உடல் ஆரோக்கியம் சளி, இருமல், இலைப்பு, கல்லீல் நோய்கள் சர்க்கரைநோய், பீஸிஸ், கல்லீல் நோய்கள் சர்க்கரை நோய், கிருமிநாசினி

உங்களுக்காக பொய் சொல்பவன் உங்களுக்கு எதிராகவும் பொய் சொல்வான்.

05. வல்லாரைப் பொடி
06. தாதுவளைப் பொடி
07. கண்டங்கத்தி பொடி
08. முக்குருக்கைப் பொடி
09. செம்பஞ்சுத்திப்பூப் பொடி
10. வெள்ளென்னை பொடி
11. ஆபாதோடைப் பொடி
12. நாவல்காட்டை பொடி
13. சிறு குறிஞ்சான் பொடி
14. ஆவாரங்பு பொடி
15. சிறியாநங்கை பொடி
16. நெல்லிக்காய் பொடி
17. கடுக்காய் பொடி
18. தான்றிக்காய் பொடி
19. ஓதுநிற் தாய்ரை பொடி
20. கூானெல்லி பொடி
21. கரிசலாங்கள்ளி பொடி
22. முடக்கந்தான் பொடி
23. நிலாவரை பொடி
24. அம்மான்பச்சரி பொடி
25. ரோஜா இதுற் பொடி
26. அரசவிதை பொடி
27. ஆடுநீண்டபாலை பொடி
28. அதிமதுறம் பொடி
29. அசோகபட்டை பொடி
30. சித்தரத்தை பொடி
31. வெந்தயப் பொடி
32. சுக்கு பொடி
33. கற்றோய்பிலைப் பொடி
34. பூதைக்காலிவிதை பொடி
35. துந்தி பொடி
36. மஞ்சம்பட்டை பொடி
37. நெஞ்சுஞ்சில் பொடி
38. நிலப்பளை கிழங்கு பொடி
39. கும்பமூலி பொடி
40. நாய்குநி இலை பொடி
41. அழக்கிராங்கிழிஸ்கு பொடி

ஞாகசக்தி, நரம்புந்தளர்ச்சி சளி, இருமல், இரைப்பிருமல் சளி, இரைப்பிருமல், இரத்த அழுத்தம் ஆல்துரை, பித்தம் மாதவிடாய் நோய்கள், இருடை நோய்கள் வெள்ளைவெட்டை, மேக நோய்கள் இருமல், இளைப்பு, கரம் சர்க்கரை நோய், பேதி, மூலம் நிரியல், சோர்வு, விஷக்கடி சர்க்கரை நோய், கற்றாறை நாற்றும் சரும நோய்கள், விஷக்கடி விட்பமிள் சி நிறைந்து, நோய் எதிர்ப்பு சக்தி மலச்சிக்கல், மூலம், அஜிரணம் இரைப்பு, உடல்வன்மை ஆண்மைக் குறைவு, வெள்ளைவெட்டை காயாலை, கல்வீரல் நோய்கள் யஞ்சள் காயாலை, இளைப்பு முட்டுவலி, முட்டுச் சேய்யானம் மலச்சிக்கல், வாயு வெள்ளைவெட்டை, மலச்சிக்கல் உடல் உஷ்ணம், மலச்சிக்கல், இரத்தகத்தி தாதுபலம், உடல்வன்மை சர்ம நோய்கள், பூச்சி, புழுவெட்டு இருமல், குரல்கம்மல், உடல் உஷ்ணம் பெரும்பாடு, மூலம் சளி, இருமல், வாயு சர்க்கரை நோய், வயிற்றுரையும் வாயுத் தொல்லைகள் இரும்புச்சத்து, முடி வளர்ச்சி ஆண்மைக் குறைவு, விந்து நட்பம், உடல் வலிமை மூலம், உடல் உஷ்ணம் இதயம், இரத்தக்கொதிப்பு நீரடைப்பு, தாதுபலம் தாது நட்பம், உடல் பலவீஸம் சரும நோய்கள், வயிற்றுப் பூச்சிகள் இரத்தமூலமும், குதகத்தை, இருமல் தாதுஉட்டி, நரம்புந்தளர்ச்சி

42. சேற்றுக்கற்றாலை பொடி
  43. யுமிர்க்கரை கிழங்கு பொடி
  44. நீர்முள்ளி பொடி
  45. வசம்பு பொடி
  46. கோரைக்கிழங்கு பொடி
  47. ஆகாசநூட்க் கிழங்கு பொடி
  48. மஞ்சள் கரிசலாஸ்கண்ணி பொடி
  49. சிறுபிளை பொடி
  50. நிலவேஷம்பு பொடி
  51. பொடுதலை பொடி
  52. பொன்னாஸ்கண்ணி பொடி
  53. சதக்குப்பைய் பொடி
  54. ஓமம் பொடி
  55. பிரண்டை பொடி
  56. அவுரி இலை (நீலி) பொடி
  57. வெள்ளதாயரை இதற் பொடி
  58. வாதநாயனன் பொடி
  59. கருஞ்சீரகம் பொடி
  60. முஞ்சுக்கைபிசின் பொடி
  61. முக்கிரட்டை பொடி
  62. வெட்டிவேர் பொடி
  63. ஆவல் விதை பொடி
  64. மார்க்காய் பொடி
  65. தொட்டால்சிறைங்கி பொடி
  66. திறுபிலி பொடி
  67. நன்னாரி பொடி
  68. கஸ்தாரி மஞ்சள் பொடி
  69. மூல்தானிமெட்டி பொடி
  70. மூலிகை ஸ்நானம் பொடி
  71. கருவேலம்பட்டை பல்பொடி
  72. மஞ்சானி பொடி
  73. பூலங்கிழங்கு பொடி
  74. சிறுபயறு பொடி
  75. நலங்குமா பொடி
  76. தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு பொடி
- (சாத்தாவாரி)

உடல்கூடு, மூலச்சூடு, மாதவிடாய்க்கோளாறு
 தாதுநட்டம், உடல் வலியை
 தாதுபலம், உடல் ஊட்டம்
 அஜீனம், குழந்தைகளின் மந்தம்
 புத்திக்கூர்மை, கரம், பேதி
 சர்ஜோய், நஞ்சு
 மஞ்சள் காயாலை, இருங்புச்சத்து
 நீர் ஏரிச்சல், கல்லடைப்பு
 சர்வகரம், விலஷக்கி
 குழந்தைகளின் மாந்தம், பொடுகு
 உடல்கூடு, கண்ணோய்கள்
 வமிற்று உப்பிசர், குத்தவாயு
 பசித்தான்டி, வாயு அகற்றி
 குடல்வாயு, எவும்பு பலம்
 உடலில் உள்ள நஞ்சுத்தன்மை, காயாலை
 இதயவலம், இரத்த ஒட்டம்
 மூட்டுவலி, வாதற்
 சர்ம நோய்கள், தாதுபலம்
 நரம்புலம், விந்து இறுதும்
 வாத நோய்கள், நீர்க்கட்டு
 நாவற்சி, உடல் ஏரிச்சல்
 விந்தனுக்குறைவு, உடல் ஊட்டம்
 வமிற்றுப்புன், வாய்ப்புன்
 நீரிவி, மூலம்
 கய், வாயு
 நாவற்சி, நீர்தாரை ஏரிச்சல்
 முகப்பொலிவு, கருவளையம், தேஙல்
 முகப்பஞ, என்னென்ம் வடிதல், தேஙல்
 சர்யநோய்கள், பேள்கொல்லி
 சுறில் இரத்த கசிவு, வாய் துர்நாற்றும்
 உடல் உள்ளம், பித்தவிலைப்பு, முடி நிறுட்டு
 தேய்த்துக் குளிக்க உடல் நறுமணம் பெறும்
 தேய்த்துக் குளிக்க ர்ம வறட்சி நீங்கும்
 குளியல், முகப்புசு செய்ய ஏற்று
 நீர்க்கடுப்பு, எவும்புங்கி, மேகாங்கை, கைகால்
 ஏவு, சுக்கிலய்மிருமேகம், தாதுபலீவும், கரப்பால்

77. களச்சி வித்து பொடி
78. நத்தை குரி
79. தாயரை வித்து பொடி
80. இலவாங்கப்பட்டை பொடி
81. மாவிலங்கப்பட்டை பொடி
82. பிரஸ்ஸைப் பொடி
83. வில்வம் பழம் பொடி
84. சாதிக்காய் பொடி
85. நல்ளாரி வேர் பொடி
86. கசகச பொடி
87. முருங்கை வித்து பொடி
88. அக்கரா பொடி
89. மகிழ்ச்சு பொடி
90. செவ்வள்ளிக்கொடி பொடி
91. நாவல்பட்டை பொடி
92. மிளகு பொடி
- அண்டவாதம், பக்கச்சுலை, வாத நிரேஷ் வீக்கம், வழிற்றுநோய், நிரடைப்பு, கல்லடைப்பு கணமாந்த்தையும், உடல் வெய்த்தையும் போக்கும் முலைப்பாலைச் சுரக்கும், தேகம் குளிர்ச்சி அடையும் சுக்கில் வழுத்தி, தேகம் வெப்பம், அல்சத்தையும் அஞ்சி முதலிய சுலை நோய்களையும் நிக்கும். சுக்கில் நல்டம், அதிசாரம், பற்பல விலங்கள், வாயை அலுஷ்ரித்த வாதம், கவாச காசம் முதலிய நோய்களை நிக்கும்.
- விலங்குகள், மகாவாத ஓராகங்கள், சூரி வெட்டை, சூலை, சூதகச்சிக்கல், குள்ளம், அறையாய், கண்பாலை, புன்னுரகள், பிள்ளை, வீக்கம், நிக்கட்டு, சுநி, தாகம், கல்லடைப்பு முதலியவை களைப் போக்கும்.
- எலும்பு முறிவை கூட்டுவிக்கும், கவாசகாசம், அக்கிளி மந்தம், குள்ளம், வாதாதிசாரம், முளைமூலம், கபதோலம், ரத்தபேதி, காசதி இவைகளை நிவர்த்தியாக்கும்.
- பேதி, சிதுபேதி, மூலம், நெஞ்சிசீவி, கிராணி விந்து நல்டம், அதிசாரம், தலைநோய், இரைப்பு, இருமல், உடல்நாவாதகிரகனி முதலிய நீங்கும் அதிபித்தம், நிரேஷம், பித்தநோய், தாகம், வாய்ந்திச்சுப்பு, குடு, மதுநிற், கிரந்தி, சுலவேகம் ரசதாதுகிருமி, தினவு, மலபேதி, ஜலதோலம், நித்திரையங்கம், காக்கட்டு, கிராணி முதலியவை குணமாகும்.
- தாது விரத்தி, விந்து தடியாகும், சர்ம் பலக்கும் யங்கரமான வாத தோலூறும் தாதுகரும் நீங்கும் தேக வெப்பமும் புணர்ச்சியில் இசையை உண்டாக்கும், சளி, தலையாரம், தலைவலி, சிரின் நிறேஷம் இவைகளைப் போக்கும். வீறு குட்டம், பெருவியதி, கடுவள், குடலைப்பம், நகம், குதிகால கொப்பளம், மூலம் இவைகள் நீரும் வாய் சார்ந்த நோய்கள், இருமல், பெரும்பாடு, சளை, பிள்ளைகளின் கிரக தோலங்கள், வியங்கம், வாஞ்சனம் என்னும் யச்சபேதங்கள் ஆகிய இவைகள் நீரும்.
- வாயு, அஜீரணம், ஏப்பம், மந்தம், குளிர்க்கம், யாஸ்டு, கயம், கிரகனி, குள்ளம், இருமல், பித்தம், மூலம், சந்தியாகம், அபஸ்மாரம், பிரமேகம், வாத ஓராகங்கள், களநோய், செவ்வளி, ரத்தகுள்ளம், காமிலம், அச்சனம் ஆகியன போகும்.

வாக்குறுதி ஒரு நிலவு போன்றது. உடனே நிறைவேற்று அல்லது தேயும்.

93. பழங்கு யட்டைப் பொடி
94. தேந்தாவித்து பொடி
95. பார்போக அரிசி
96. ஆவாரம்பூ, ஆவாரம் இலை, ஆவாரம்பட்டை
97. கடல்ராஞ்சிப்பட்டை பொடி
98. கருணைக்கிழங்கு லேகியம்
99. முருங்கை இலைப் பொடி
100. கல்பாரிப் பொடி
101. கறுவாப் பொடி
102. கராம்புப் பொடி.

தாயம், பற்பல வாத நோய், விந்து நஸ்தம், வீரணம், நிறிவு, கடிவிளம், சீரங்கு, மூலமுளை, முடவாதம், குறைநோய், கபம், வாந்தி இவைகள் போக்க உகந்தது.

பிரமேகம், வெட்டை, உட்குடு, ஜூபாக்கிள், வயிற்றுக்கூப்பு, ஏரிகிள் முத்தாக்கிரிச்சாம், உள்வீரணம் இவைகள் நீங்கும். கடுவெளி, வீரணம், சுர்ப்பை தாவர வீஷங்கள், வாத சிலேத்துய தொந்தம், தினாவு, யானைச்சொரி, கிரந்தி ஆகியவை நீங்கும் மதுயேகம், தேக்காங்கை, தாகம், நிறிவு, வறட்சி இவைகளைப் போக்கும்.

மதுயேகம், நிறிவு முதலிய ரோகங்கள் குணமாகும். மூலச்சூடு, ஏரிச்சல், அரிப்பு, மலச்சிக்கல் என்பவற்றை போக்குவதுடன் மூல நோய்களை நிவர்த்தி செய்கின்றது. அக்கிளி மந்தம், உட்குடு, கண்ணோவு, சிரல்தாபரோகம் முதலியவற்றைப் போக்கும்.

சுயநலம் இல்லாத தன்மையே கடவுள்

பக்தன் எப்போதும் தன் மனதில் இரை நினைவை வைத்துக்கொண்டிருப்பதன் மூலமும் எப்போதும் நல்லவைகளால் குழப்பட்டிருப்பதன் மூலமும் இறுதியாக அதே நிலைக்கு வருகிறான். உன் திருவுள்ளாம் நிறைவேற்றட்டும் என்று கூறுகிறான். தனக்கென்று அவன் எதையும் வைத்துக்கொள்வதில்லை. இது தன்னல மறுப்பு.

தத்துவஞானி ஞானத்தின்மூலம், தான் என்று தோன்றுவது ஒரு மாயை என்பதைக் கண்டு அதை எளிதில் விட்டுவிடுகிறான். இதுவும் தன்னல மறுப்பே. எனவே கர்மம், பக்தி, ஞானம் எல்லாம் இங்கே சந்திக்கின்றன.

கடவுள் என்பது உலகம் அல்ல என்று பண்டைய ஆச்சாரியர்கள் போதித்ததன் பொருள் இதுதான். உலகம் என்ற ஒன்று இருக்கிறது. கடவுள் என்னும் ஒருவர் இருக்கிறார். இந்த வேறுபாடு முற்றிலும் உண்மையானது.

உலகம் என்று அவர்கள் குறிப்பிடுவது சுயநலத்தையே. சுயநலமின்மையே கடவுள். ஒருவன் பொன் மாளிகையில் சிம்மாசனத்தில் அமர்பவனாக வாழ்ந்தும் சுயநலம் சிறிதும் இல்லாதவனாக இருக்கலாம். அவன் கடவுளில் வாழ்கிறான்.

மற்றொருவன் கந்தை அணிந்து குடிசையில் வாழலாம். தனக்கென்று உலகில் எதுவுமே இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அவன் சுயநலமுள்ளவனாக இருந்தால் அவன்தான் இந்த உலகத்தோடு மிக அழுத்தமாக ஓட்டிக்கொண்டு இருக்கின்றான்.

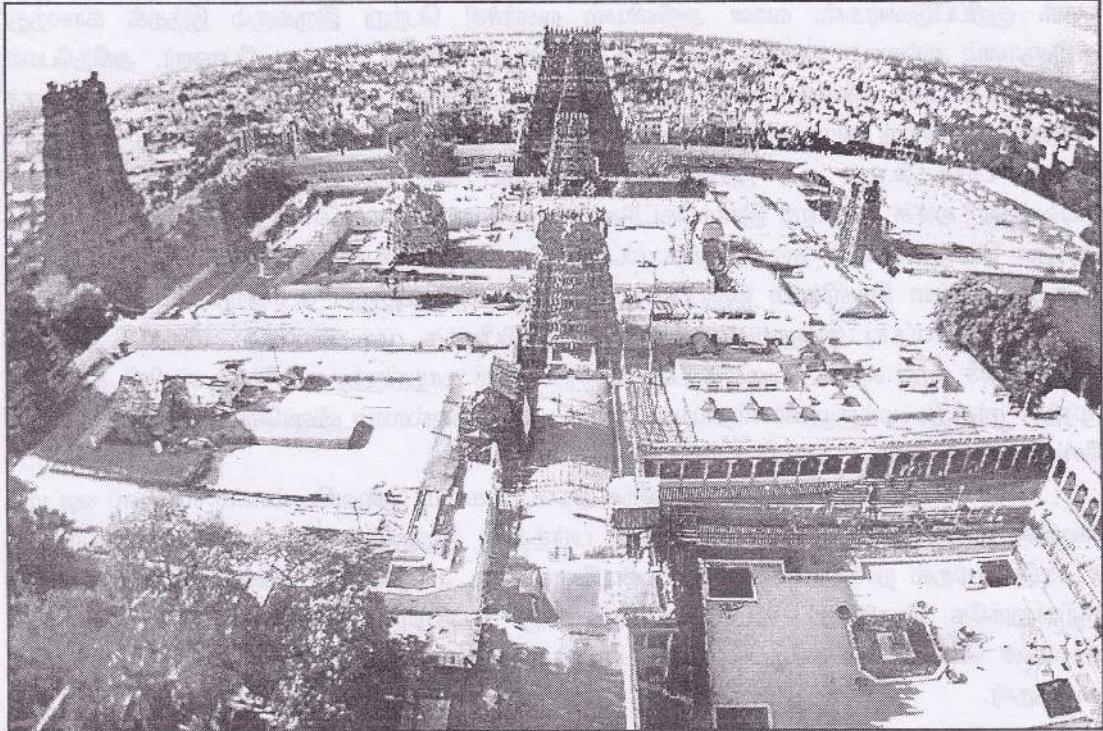
மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில்

-நாசாவின் ஸியப்பு-

—பிரதி ஆக்கம்: வல்வையூர் அப்பான்ஜா —

(மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில் பற்றிய இச் செய்தியானது எனது சொந்த ஆக்கமுல்ல... குற்பனையுமல்ல. இனையத்தில் வெளியான இச் செய்தியின் ஸிறப்புக் குழி அனைவரும் அறியும் வண்ணம் இதனைப் பிரதியாக்கம் செந்து மட்டுமே எனது பணியாக இருந்து.)

ஆம்... மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவிலை சாட்டிலைட் மூலம் கண்காணித்தபோது பல அறிவியல் அடிப்தங்கள் அங்கு மறைந்திருப்பதை விஞ்ஞானிகள் கண்டறிந்தனர். வாழ்க்கை ஒரு வட்டம், உலகமும் வட்டம், கோள்கள் சுற்றுவதும் வட்டம். இப்படி பிரபஞ்சமே வட்டத்தில் இயங்கும்போது மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில் ஒன்று மட்டும்தான் ஒரு வட்டத்துக்குள் வராது சதுர வடிவில் அமைந்த கோவில். கோவில் மட்டுமன்றி கோவிலைச் சுற்றியுள்ள தெருக்களும் சதுரவடிவமாகவே அமைந்துள்ளது சிறப்பாகும். எல்லாப் பக்கமும் சம அளவு என்பதே சதுரம். அதுபோல சமூகத்தில் எல்லாரும் சமமே என உணர்த்தும் வண்ணம் உலகிற்கே இக்கோவில் சான்றாய் விளங்குகின்றது.

பிரிவு உறவை வளர்க்கும், ஆனால் அடிக்கடி பிரிவது கசக்கும்.

நீள்வட்டப் பாதையில் சுற்றுகின்ற எந்த ஒரு சாட்டிலைட்டும் மீனாட்சி அம்மன் கோவிலை முழுதாகப் படம்பிடிக்க இயலாது. ஏதாவது இரண்டு பக்கமே படம் தெரியும்! ஏனெனில் கோவில் சதுரமாக இருப்பதால். 1984ஆம் ஆண்டு ஜேரமனியைச் சேர்ந்த மைக்கேல் கெப்ஸர் என்பவர் இதற்காக சதுரவடிவில் ஒரு சிறிய சாட்டிலைட் செய்து விண்வெளிக்கு அனுப்பினார்.

ஆனால் அது எடுத்த படத்தைப் பார்த்து விஞ்ஞானிகள் வியப்பில் உறைந்தனர். ஏனெனில் அப்பத்தில் மீனாட்சி அம்மன் கோவில் வட்வடிவில் இருந்தது. கெப்ஸர் உடனடியாக மதுரைக்கே வந்தார். மீனாட்சி அம்மன் கோவிலில் கிட்டத்தட்ட 68 நாட்கள் ஆராய்ச்சி செய்தார். அப்போதுதான் விஞ்ஞானத்தின் பல முடிச்சுகள் அவிழ்க்கப்பட்டன.

சதுரமான கோவில் வட்வடிவமாகத் தெரிய கோபுரமான மொட்டை கோபுரம்தான் என்பதைக் கண்டறிந்தார். சாட்டிலைட் சிக்னல்களை கிரகிக்கும் மற்ற கோபுரங்கள் அதை மொட்டைக் கோபுரத்திற்கு டிராஸ்ஸர் செய்யும். மொட்டை கோபுரம் அந்தச் சிக்னல்களைக் கிரகித்து குழப்பி அடித்து புது சிக்னலை சாட்டிலைட்டிற்கு அனுப்பும்.

அறிவியல்பூரவமான கட்டுமானத்தில் அன்றே இதை பாண்டிய மன்னர்கள் கட்டியிருந்ததைக் கண்டு வியந்தார். அதேபோல மொட்டை கோபுரத்தின்மீது எந்த இராடரும் வேலை செய்யாது எனவும் கண்டறிந்தார். ஆயிரங்கால் மண்டபம் உண்மையில் 965 கால்களை உடையது என்பதை அறிந்து மிகவும் வியந்து போனார். காரணம் 965 என்பது விண்வெளியில் தவிர்க்க இயலாத என். ஸ்பேஸ் சென்டர்களை நிலை நிறுத்தும் உயரத்தை 965 Stand எனக் குறிப்பிடுவார்கள். வான் அறிவியல் வளர்ச்சி பெற்று இருக்கும் இந்தக் காலத்து விஞ்ஞானம் எல்லாம் அன்றே இருந்தது என்பதை அறிந்து வியந்து போனார். அதேபோல மீனாட்சி அம்மன் கோவில் பைரவர் சந்நிதியில் இருந்து வாணியன் கிணற்று சந்துக்குச் செல்லும் கிணற்று சூரங்கத்தில் இருந்த கல்லை புகைப்படம் எடுத்தவர் அதை என்லார்ஜ் செய்து பார்த்தபோது ஒ... ஜீசஸ் என அலறியே விட்டார். அப்பாறையில் இருந்த வரி வடிவங்கள் அச்சு அசலாக இராக்கெட்டுகளின் சர்க்குட் பேனல்களின் வடிவத்தில் இருந்தது. மேலும் பொற்றாமரைக் குளத்தருகே மட்டும் இரவில் அமாவாசை, பெளர்னமி இரண்டிலும் ஒரே அளவுள்ள வெளிச்சம் இருப்பதைப் பார்த்து அதிசயித்துப் போனார்.

அது எப்படி இன்றுவரை அவரால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. மீனாட்சி அம்மன் கோவிலைச் சுற்று சுற்று அவருக்கு பல ஆச்சரியங்கள் காத்திருந்தன. சித்தர் சந்நிதி, தட்சினா மூர்த்தி சந்நிதி, முக்குறுணி விநாயகர் சந்நிதி இவையெல்லாம் விண்வெளி வீரர்கள் அமரும் சேம்பர்கள் வடிவில் கட்டப்பட்டிருந்தன.

நாயன்மார்கள் பிரகாரம் 108 லிங்கங்கள் பிரகாரம் இவையெல்லாம் ஸ்பேஸ் ஷட்டில் வடிவில் கட்டப்பட்டிருந்ததை பிரமிப்புடன் பார்த்தார். இறுதியில் தன் ஆராய்ச்சிக் குறிப்பில் உலகின் முதல் நாசா மீனாட்சி அம்மன் கோவிலே... அநேகமாக பாண்டியர்கள் காலத்தில் குரியனுக்கே இராக்கெட் விட்டிருக்கலாம். அது இன்னும் பயணித்துக்கொண்டிருக்கலாம். உலகின் மெய்ஞானம் மட்டுமல்ல விஞ்ஞானத்திற்கும் அடையாளம் இக்கோவில் என எழுதி வைத்தார்.

நோன்சுட்டி 2019 தாங்கிலிக மற்றும் பல்வகை மாதாங்கள்

மார்கழி மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

06.12.2019 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழிவு : - “கந்தபுராணம்” (கதாட்டி)

வழங்குபவர் : - திரு அ. குமாரவேல் அவர்கள்

[சிறேஷ்ட விரிவுவரையாளர், யாழி/ கல்லூரி வட்டங்கோட்டை]

13.12.2019 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

விடயம் : - “கலைநிகழ்வுகள்”

வழங்குபவர்கள் : - காரைநகர் கிழவன்காடு கலைமன்ற மாணவர்கள்

20.12.2019 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

விடயம் : - “முருகநாம பஜனை”

வழங்குபவர்கள் : - முருகன் அழியார்கள்

27.12.2019 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

நோன்சுட்டி மார்கழி மாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை : - திரு சோ. பரமநாதன் அவர்கள் **264 மூலதாங்கள்**

[கிராம சேவையாளர், குப்பிள்ளை]

மலர்

மதிப்பீட்டுரை : - திரு ஆ. ரீஸ்கந்தமூர்த்தி அவர்கள்

[ஆளை, பிரதிக்கல்வைப் பணிப்பாளர்]

பதிவு இல: QD/10/NEWS/2019

யீசுவர்ச்சந்நிதி ஞலை முகப்புத் தோற்றம்

